

αδελφωτικό περιοδικό πολιτικής δράσης και κουλτούρας **δρχ.30..**

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

29

δεκαπενθήμερο

**ΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ
ΚΥΡΙΤΣΗ**

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΠΗΤ

18 ΙΟΥΝΗ 1979

μην αδιαφορείτε μπροστά στην προσπάθεια εξόντωσης αυτονομών αγωνιστών

Τελευταία πάλι έχουν συσσωρευτεί πολλά "έγκληματα" κρατικής βίας, και μάλιστα άδικοιολόγητα. Επί μέρους τὰ δελτία ειδήσεων, έλεγαν ότι εξαρρώθηκε σπείρα αναρχικών πού... θά τίναζε τήν Αθήνα στόν άέρα... και σχεδόν όλες οι έφημερίδες, πίστώς στά κείμενα τών δελτίων τύπου του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, γράφαν με μεγάλους τίτλους τό γνωστό τροπάριο, ότι... θά κ α ί γ α ν ε τήν Αθήνα... Φυσικά τὰ "εὐρεθέντα αντικείμενα" δέν δικαιολογούσαν τόση δημοσιότητα, κι' αυτό θ' αποδειχθεί και στίς επερχόμενες δίκες. Έξ άλλου γιά πρώτη φορά γίνεται έφαρμόσιμο τό χαφιεδίστικο άρθρο, πού λέει ότι όταν ξέρεις κάτι γιά... βόμβες θά πρέπει νά τρέχεις νά... καταδίδεις. (Μέ αυτή τή λογική έχουν συλλάβει και προφυλακίσει τόν Κυριάκο Βασιλειάδη). Ακόμα πολύχρονες φυλακίσεις πέφτουν τελευταία πάνω στά κεφάλια νέων και φοιτητών δηλητηριάζοντας με τόν τρόπο αυτό ένα μεγάλο μέρος τής νεολαίας μας. Απ' τήν άλλη μεριά οι "κατάδικοι" μέσα τραβάνε τὰ πάνδεινα, με ήθικούς και σωματικούς βασανισμούς, όταν επιχειρούν με άπεργίες πείνας και άλλα αυτόνομα μέσα, νά προσελκύσουν τό ενδιαφέρον κοινής γνώσης και τών "ειδικών", νομομαθών και κοινωνιολόγων, πού δείχνουν μιά έγκληματική αδιαφορία, μιά... πού οι έκλογές είναι ακόμα... μακριά... και δέν έχουν ανάγκη άμεση νά διακηρύτουν τό έμπόρευμα τού φιλελευθερισμού... (Πρέπει νά μάθετε ότι τού Φίλιππα Κυρίτση τού κάναν υποχρεωτικό κλίσμα με... σουπα, κι' αναγκάστηκε-σέ ωρική κατάσταση- νά σταματήσει τήν τελευταία του άπεργεία πείνας και ό πατέρας τού Γιάννη Σκανδάλη πέθανε από συγχοπή τής καρδιάς, δύο έβδομάδες πριν, γιατί τόν πηγαίναν απ' τόν Άννα στόν Καϊάφα, στήν προσπάθειά του νά σώσει τό παιδί του απ' τίς βάρβαρες φυλακές τής Κέρκυρας και στόν Γιάννη δέν επέτρεψαν νά δει τόν πεθαμένο πατέρα του ή νά παρακολουθήσει τήν κηδεία του, πράγματα πού κι' οι Γερμανοί καταχτητές, στήν κατοχή, τὰ επέτρεπαν...)

Απ' τήν άλλη μεριά, στήν Βουλή, κατατείνονται Έρωτήσες εις πρόσ τόν Υπουργό Έθνικής Άμυνας, ότι στό Τάγμα 716 τού Μηχανικού, πού θεωρείται Τάγμα "άνεπιθύμητων" οι συνθήκες είναι άπάνθρωπες και πολλοί στρατιώτες έχουν υποστεί ψυχολογικό κλονισμό, με αποτέλεσμα τήν αυτοκτονία τού Γιαννίκα, τής 77ης ΣΤ' ΕΣΣΟ. Οι στρατιώτες αυτοί πού ένώ θέλουν βοήθεια γιά ν' αντιμετώπισουν πρόσθετες δυσκολίες, λόγω τής "ρετσινιάς" τών άνεπιθύμητων, αντιμετωπίζουν συστηματικό κυνηγητό απ' τούς αξιωματικούς και ύπαξιωματικούς, με βαριές κι' έξευτελιστικές άγχαρείες-τιμωρίες, άπειλές και σωματικές παραβιάσεις (σύμφωνα πάντα με τήν 5236 Έρώτηση τών βουλευτών Καλούδη, Κεπέση, Βάσαλο και Κάππο).

Ακόμα σέ μιά συζήτηση τής Βουλής (απ' τὰ Πρακτικά τής 23 Μάη 1979) βλέπουμε ότι ό Βουλευτής Χαραλαμπίδης, βάζει τρομερά έρωτήματα γιά τήν κατάδικη τού φοιτητή Τάσου Ξένου, πού κατάγγειλε τόν φιλοχουντικό και διωγμένο καθηγητή τού Ποινικού Δίκιου Κατσαντώνη. Κι' ένώ ό Κατσαντώνης αποπέμφθηκε απ' τό πανεπιστήμιο, έν τούτοις έκανε μήνυση κατά τού καταγγέλλοντος φοιτητή και κατώρθωσε νά τόν καταδικάσει σέ 2 χρόνια φυλάκιση... (Τό Έφετείο τού Ξένου όρίστηκε γιά τίς 18 Ιούνη, τώρα).

Οι καταδίκες τών "νομικά άθώων" Πάνου Σπυρόπουλου, Τσολάκου, Μπογιέλη και Δεδούση, πού συνελήφθηκαν τήν Πρωτομαγιά. Οι "Λογοτιμήτες" πού βρίσκονται "μέσα" άντιστεκόμενοι στόν θεσμό τού δικού. Οι βαρείες ποινές πού δέχονται οι Χιλιαστές γιατί δέν δέχονται νά υπηρετήσουν, παρά τήν ψήφιση τού στίς 28 τού Σεπτεμβρίου 1977 Νόμου πού λέει: "Οι κατ'έξαίρεσιν οι ένεκα θρησκευτικών πεποιθήσεων, άρνούμενοι νά φέρουν όπλα ύποχρεώνται εις έκπλήρωσιν άόπλου ύποχρεωτικής θητείας ή έγκυμνάσεως επί χρόνον διπλάσιον τής ύπό τών ένόπων έκπληρουμένης". Και ένώ με τό νόμο αυτόν δέχονται "έν μέρει" τήν ύπαρξη θέματος "θρησκευτικών πεποιθήσεων" παρ' όλα αυτά ένας στρατοδίκης φώναξε στήν αίθουσα τού Στρατοδικείου, με τήν εύκαιρία μιάς καταδίκης σέ 8 χρόνια ένός "άρνητή", ότι άν ήταν στό χέρι μου θά τόν καταδίκαζα εις κ ο σ ι χρόνια... (βλέπε έφημερίδες). Γενικά ή αύξηση τής κρατικής τρομοκρατίας έχει φτάσει σέ ένα θλιβερό ζενίθ, κι' αυτό όφείλει να σ' ένα έντονο κλίμα άπάνθρωπης αδιαφορίας, κυρίως τών κομματικών νεολαίων...

Αλλά πέρα απ' αυτά υπάρχουν και οι έμμεσες προβοκάτισες πού έχουν "έτοιματζίδικες" διώξεις κατά όρισμένων αυτόνομων αγωνιστών. Μία απ' αυτές είναι τού Χρήστου Κωνσταντινίδη, έκδότη τής Διεθνούς Βιβλιοθήκης, πού λέει... "τήν 23/3/78 και περί ώραν 17.30' ό Χρήστος Κωνσταντινίδης και ή Σύλβια Παπαδοπούλου εύρίσκοντο εις τήν πλατεϊαν Έξαρχείων και εύρισκόμενος έν ύπηρεσίά μετά τού συναδέλφου μου Μαλαματένιου Φώτιου - άμφότεροι έν πολιτική περιβολή - τόν άκουσαν νά λέγη "τώρα πού θά κατεβήτε κάτω νά είσθε δυναμικοί στίς ενεργείες σας και άποφασιστικοί"... Αύτά καταθέτει ό χαφιάς Σοφιάς Θεόδωρος και με τή φαιδρή αυτή θεατρική δικαιολογία παραπέμπεται ό Κωνσταντινίδης "ως ήθικός άυτοσυγκριτής". Στήν κλήση του (άπολογία κατηγορουμένου) αναφέρετο ότι προσκαλείται... γιά ρίψει Μολότωφ...

Μετά τήν άποτυχία τής άπόπειρας καταδίκης γιά προτροπή σέ στάση τού ύποφαινόμενου έκδότη τού ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ, καταβάλλεται νέα προσπάθεια από τό γραφείο Τύπου τής Υποδιευθύνσεως Γενικής Άσφαλείας Αθηνών, δίνοντας γιά... άσεμνα δημοσιεύματα στό τεύχος Νο 23, με τό γνωστό τίτλο "Απ' τή γυναίκα τού Καραγκιόζη στήν Κα Τσάτσου". Όλα τὰ παραπάνω, σύν τὰ άλληπάλληλα ψαξίματα πού συμβαίνουν γύρω μας, σέ άνύποπτους αγωνιστές, (άνύποπτους έκρηκτικώς) δείχνουν ξεκάθαρα ότι ή κρατική βία έκπροσωπούμενη στήν Έλλάδα από τούς ύπουργούς **Μπάλκο** και **Σταμάτη** έχει φτάσει σ' ένα σημείο πού άρχίζει νά έξοργίζει άκόμη και τούς "θεωρητικούς" αγωνιστές.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΘΕ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ, ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ. ΚΑΘΕ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΣ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ. ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ, ΜΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ Σ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ ΤΟΥΣ.

Λεωνίδας Χρηστάκης

η αυτοκριτική είναι ότι η ζυνίλα για το στομαχι

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

Μια για πάντα

Από όρισμένους, πού θέλουν νά λέγονται άναγνώστες τού ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ, ένώ δέν είναι τίποτ' άλλο από πιστά φερέφωνα διαφόρων άλλων, άμόρφωτων και άντ-αναγνωστικών τύπων πού γυρίζουν στούς πλατειακούς και περιφερειακούς χώρους, διαδίδοντας πολλά και διάφορα. Καταλαβαίνω ότι ή άπραγία όρισμένων πού μετέβαλαν τήν "τεμπελιά σέ πολιτική πράξη" έχει παρεξηγηθεί. Θυμίζω κι' αυτοί διάφορους αίσχρους κουλτουριάδες τής δεξαμενής, πού προσπαθούν νά λύσουν τό... έπαναστατικό πρόβλημα, μεταξύ δύο γερασμένων ζωγράφων όμοφυλόφιλων, ένός 15άρη πού έχει motor, ένός πρώην έπαναστατημένου δημοσιογράφου, και... μερικώς μπαμπάδικων χιλιάδικων. Αύτοί με άλλους έποχιακά έπαναστατημένους, γιατί ό μπαμπάς τούς έκοψε τό χατζιλίκι και ή μαμά τή... στοργή

πού περνούν απ' τίς βιτρίνες στεκιών και βιβλιοπωλείων κι αγοράζουν έπιδεικτικά τό... Open Road, ένώ δέν έέρουν γρύ άγγλικά, και μιλάνε - χωρίς νά τώ έχουν καν διαβάσει γιά τό περιοδικό ΤΟ ΡΙΓΜΑ, και στό πρώτο ασφαλίστικο χαστούκι "Ξερνάν" όσα έέρουν και δέν έέρουν μαζί με όλη τήν προσωπική τους... έπαναστατική μυθολογία, έ... λοιπόν τέτοιοι τύποι μαζί με τύπισες πού έχουν τό σέξ στά μάτια και στό στόμα, στό ντύσιμο και στά χαϊμαλιά, ένώ ύποπτεύονται και κατηγορούν όλους τούς άρσενικούς γιά φαλλοκράτες... Αύτοί λοιπόν, πού περιφέρονται σέ διάφορα "δθθεν" έπαναστατημένα στέκια, μέχρι νά τὰ "φτιάξουν" με τήν οίκογένεια, ή νά βρούν κάποια σεξουαλική ίκανοποίηση, α ύ τ ο ί λέω είναι αυτοί ό χ ι μόνοπούλαστώνος έμάς, αλλά και

φιλιππας κυριτσης: (πολιτικός καταδικος)

Αθήνα 25/4/79

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΤΣΗ

ποινή
ενεα (9) χρόνια

Αγαπητή Κατερίνα.

Σήμερα έλαβα ένα τηλεγράφημα από τη Σοφία, όπου με πληροφορεί ότι η αίτηση για να με δει άπορριφτηκε και μου ζητάει να κάνω εγώ αίτηση για να τη δω. Χτές διάβασα στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" της 18-4-79 ότι οι Λιβανέζοι, που είχαν δικαστεί για κατοχή 200 κιλών έκρηκτικής ύλης, όπλοπολυβόλων, μπαζούκας κ.λ.π. και είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα σε 18 μήνες φυλάκισης, έτυχαν, από το Έφετείο, μείωση της ποινής τους σε ένα χρόνο, εξ'αγόρασαν την ποινή τους και απέφυγαν ελεύθεροι. Δεν περίμενα αυτά τα δύο γεγονότα για να άποκρυσταλλώσω μία άποφασή μου, που έχω ήδη πάρει από την μέρα που άκουσα, ότι η συζήτηση της αίτησης άναίρεσης μας πήρε άναβολή. Ούτε περιμένω τα δύο αυτά γεγονότα να σου κάνουν ιδιαίτερη έντύπωση. Τα άναφέρω μόνο και μόνο για να σου δείξω, άν μπορείς να με καταλάβεις, ότι την άποφασή μου τη στηρίζω σε γεγονότα. Τώρα πιά είναι άποφασή μου, θά σου εξηγήσω παρακάτω. Έκ των προτέρων μπορώ να σε βεβαιώσω, ότι δεν είμαι άχάριστος και δεν ξεχνώ τα τρεξίματα και τις ταλαιπωρίες, στις όποιες ύποβλήθηκες για μένα και τη Σοφία. Άν έχω ένα παράπονο από σένα, αυτό δεν είναι ότι δεν ενδιαφέρθηκες για την ύπόθεσή μας, άλλά ότι ποτέ δεν ξεκαθάρι-σες άπέναντί μου μέχρι που μπορείς να φτάσεις και μέχρι πόσα μπορείς να προσφέρεις. Τώρα πιά δε χρειάζομαι να μου πεις μέχρι που μπορείς να φτάσεις. Ξέρω και χωρίς να μου τό πεις. Αλλά που θά σου άναφέρω παρακάτω, είναι για σένα γνωστά. Στα Ξεναλέω όμως, μήπως και με δικαιολογήσεις στην άποφασή μου, πράγμα που, άν τό καλοσκεφτεί κανείς άποκλείεται. Άνακατεύτηκε σε μία ύπόθεση, που από την πρώτη στιγμή φάνηκε ότι, άπό νομικής πλευράς, δεν έκρυβε καμιά δυσκολία για την υπεράσπιση. Όλες οι δυσκολίες ξεκινοϋσαν και ξεκινούν άπό τό πολιτικό της περιεχόμενο. Ελάχιστοι μέχρι τώρα έχουν καταλάβει, τό πόσες εύκολιες περιέκλειε η ύπόθεση άπό νομικής πλευράς και τί

πραγματικά ήταν αυτό που μας καταδίκασε. Μεταξύ αυτών των ελάχιστων είμαι και εγώ. Για μένα είναι τόσο άπλο και εύκολο νόητο, όσο ένα και ένα κάνουν δύο, ότι τα στοιχεία που συγκέντρωσε η Γενική Ασφάλεια Άθηνων σε βάρος έμένα και της Σοφίας δεν στοιχειοθετούν άδίκημα, και ότι η όλη κινητοποίηση της Ασφάλειας σε βάρος μας, ήταν μία καταπληχτική εύκαιρία, για να καταγγελαθεί και να διατυμπανιστεί η όμη παραβίαση των άνθρωπίνων δικαιωμάτων σε βάρος έμένα και της Σοφίας. Αυτό, όχι μόνο δεν έγινε άπό την πλευρά της υπεράσπισης, άλλά τουναντίον ζητήσατε άπό μας να συμμετάσχουμε σε μία δίκη, που η ίδια η διεξαγωγή της, άποτελούσε θρασυτατη πρόκληση ενάντια σε κάθε έννοια δικαίου και άνθρωπιάς. Εύτυχως τό δικό μου μάτι έβλεπε πολύ πιο μακριά άπό τό μάτι των συνηγόρων και έτσι εγώ και η Σοφία άποφύγαμε την παγίδα, στην οποία έπεσε ό Γιάννης ό Σκανδάλης. Άποφύγαμε δηλ. να ίκανοποιη-σουμε τη φιλαρέσκεια των δικαστών που προτοϋ έρθουν στο δικαστήριο, είχαν πάρει άπό τους προϊσταμένους τους έντολές, ως προς την άποφασή και την ποινή. Τό άποτέλεσμα της δίκης υπήρξε εγώ και η Σοφία, να οδηγηθούμε στις φυλάκες με ποινές 9 και 5 χρόνια, μετά άπό την πιο άπροκάλυπτα άντίθετη προς τους νόμους και την δικονομία, όσο και την άπλη τυπική λογική, δίκη που έλαβε χώρα στην Ελλάδα μετά την άντικατάσταση της δικτατορίας με τον Καραμανλή "1974". Τό άλσος της όμης καταπάτησης των πιο στοιχειωδών δικαιωμάτων μας έφτασε στο ζενίτ του. Οι έφημερίδες, που όταν συλληφθήκαμε μας έξωμοιώνανε με τους Γερμανούς άντάρτες πόλης και τους άπαγωγείς του Μόρο, όταν δικαστήκαμε κρύψανε και την διαδικασία της δίκης και την άποφασή, με τον τρόπο τους. Οι δικηγόροι, μπροστά σ' αυτά τα ρεζιλίκια αντί να έξαγριωθούν, τουλάχιστον για την όμη καταπάτηση του νόμου, χάσαν τη μυλιά τους άπ'τόν φόβο, ή καλύτερα άπό τη μνησικακία άπέναντι στα δύο αυτά νεαρά παιδιά, που είχαν τό θράσος, μπροστά στο Πενταμελές Έφετείο να άμφισβητήσουν τό κύρος και την άύθεντία του δικηγορικού σώματος. Μας δικάσανε με τό

ΕΔΩ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

κάθε άλλη έκδοτική προσπάθεια, που γίνεται, για την νόμιμη πληροφόρηση, μέσω εκδόσεων, μεταφράσεων, δημοσιεύσεων και πηγαδιών... Συχνά συζητάμε με άλλους εκδότες βιβλίων, τό τί μεγάλο κακό κάνουν όλοι αυτοί με την "έποχιακή" και παροδική έπαναστατικότητα τους (βλέπε, τεϋχος Νο 9, σελ. 7+8, με τίτλο: Η ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΕΥΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ)... Λοιπόν για να τελειώνουμε με αυτούς τους άχρηστους... Τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ δεν είναι μία στενή πολιτική φυλλάδα, που στις στήλες τους διάφοροι θά μπορούν να πληροφοροϋνται "έσωτερικά" κουτσομπολιά. Δεν είναι μία άμεση φυλλάδα που θά συγκινηθεί και μετά θά συγκινήσει τους άναγνώστες του με ένα γεγονός μιας άδικης σύλληψης ή κατηγορίας ή μιας βίαιης κρατικής επέμβασης. Τα άρθρα του ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ έξε-τάζουν τα φαινόμενα αυτά συνολικά και μαζικά, και στέκονται κριτικά πάνω στα φαινόμενα της κρατικής βίας, των δικαστικών και άστυνομικών άθαιρεσιών, της κοινωνικής έκτροχίασης, της πλύσης του έγκέφαλου... Πολλά άπ'τά άρθρα που έχει δημοσιεύσει στις στήλες του τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ δεν είδαν και δεν θάβλεπαν ποτέ στην Ελλάδα τό φώς της δημοσιότητας (κι' αυτό, ένα ξεφύλλισμα του τόμου μπορεί να πείσει άκόμα και τον μικρό κριτικό μας). Τό ότι "κρατήσαμε" μέχρι κι' αυτό τό τεϋχος α υ τ ό δ ε ν σ η μ α ί ν ε ι ότι τό περιοδικό πάει καλά, σημαίνει ότι: έπιμένουμε, χωρίς ζητιανίες και κλάψες, χωρίς διαφήμιση, ούτε προς τα έξω ούτε προς τα μέσα, χωρίς πολλές φορές μόνι-μους συνεργάτες, χωρίς να είναι μία συνηθισμένη έπιχείρηση, παρά μόνο μία συνεισφεριική οίκοτεχνία, μία έναλασσόμενη κολλεκτίβα, χωρίς βασικά συνδρομητές, χωρίς να μας πουλάν τεϋχη μας, τουλάχιστον 80 βιβλιοπωλεία στην Άθήνα και στην Θεσσαλονίκη, χωρίς στα Γιάννενα, που είναι πανεπιστημιούπολη, να πουλάμε ούτε ένα τεϋχος, χωρίς καμιά ύποστήριξη άπ'τά πλούσια άνάλογα στέκια και ομάδες, του έξωτερικού—όπως λ.χ. του Καναδά, που μερικοί καλοπροαίρετοι μας κάρφωσαν σάν... ύποπτους, κι' άνάξιους βοήθειας (ύπάρχουν σχετικές έπιστολές στα χέρια μας, που τό βεβαιώνουν αυτό). Με κομμένα τα τηλέφωνα, και τα φώτα, τις πιο πολλές φορές τό χρόνο, με χρέη, με διάφορες πιέσεις και μηνύσεις, με μ ή άνανεώσεις των περισσοτέρων συνδρομητών, που όμως έξακολουθούν να παίρνουν τό περιοδικό, άπό μας. Με μία διανομή τεϋχών προς 8—12 δραχμές στους φοιτητές Θεσσαλονίκης, Πατρών κι' έξω άπ'τό Πολυτεχνείο, μ' ένα κοστολόγιο παραγωγής που όλο άκριβώνει (σήμερα χρειαζόμαστε 23.000 δραχμές για την παραγωγή ενός τεϋχους, με τ ρ η δ ά), με διωγμούς, μετά άπό "καρφιά" ότι είμαστε "έπικίνδυνοι" και άνατρεπτικοί, άπ'τά τυπογραφεία που τυπώνανε έδώ κι' ένα χρόνο (ύπάρχει κίνδυνος να μη βρίσκουμε να τυπώνουμε σε λίγο καιρό π ο υ θ ε ν ά, γιατί φοβούνται ότι μαζί με τό περιοδικό θά μηνυθούν και οι τυπογράφοι, όπως άλλωστε

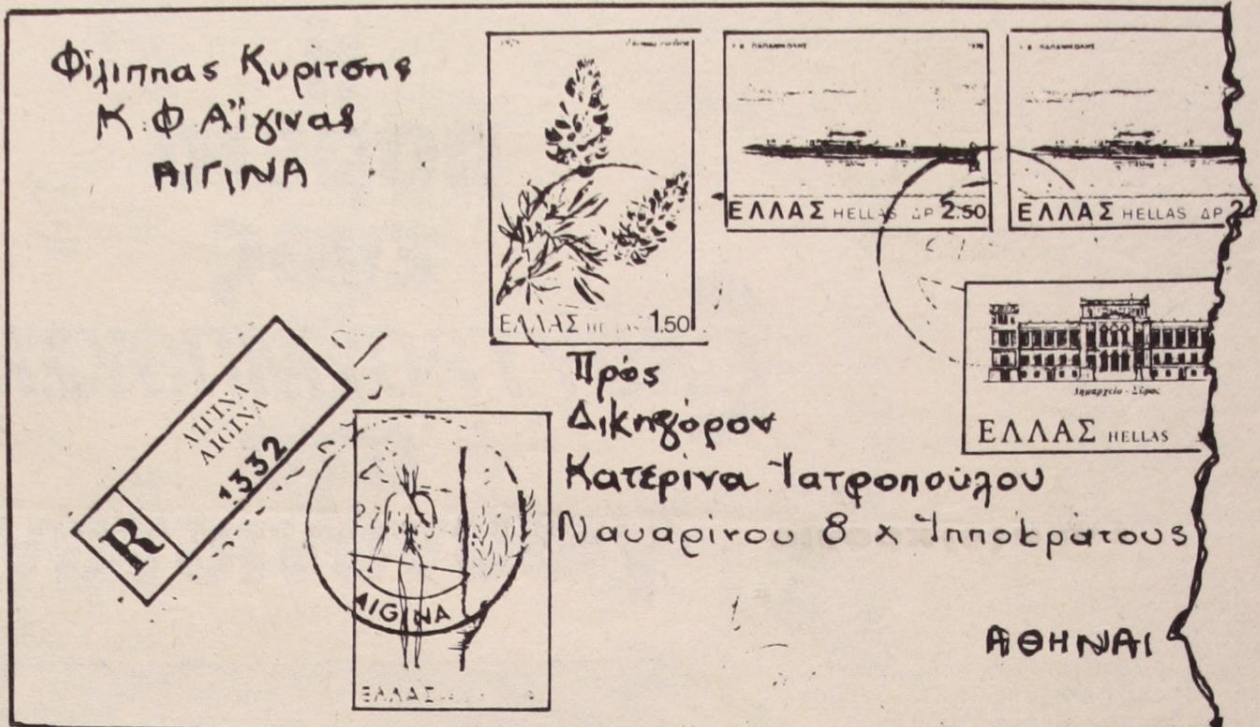
λέει και ό ύπάρχων σκουριασμένος νόμος), με μία άνασφάλεια που δημιουργούν όλα αυτά, και τ'άλεπάλληλα, άνώνομα άπειλητικά τηλεφωνήματα ή τηλεωνήματα άπό μητέρες και πατέρες, που άπειλούν άνοιχτά και συγκεκριμένα, σ υ ν τ ίς έπισκέψεις άνόητων φοιτητών που μας λένε βλακείες... για φανταστικές δράσεις, και άγώνες, που στην μαλακία τους τις είχαν διευκολυντική εικόνα... με ό λ α α υ τ ά και άλλα που δεν μπορώ—δεν πρέπει να σας τά γράψω—έξακολουθούμε και "βγαίνουμε" και μόνο ή πυθία ξερεί ως που μπορεί να οδηγήσει αυτή ή ιστορία... Καιρός είναι να βοηθηθούμε λίγο, άπ' όλους που λένε ότι μας διαβάζουν φανερά ή κρυφά. Καιρός είναι να καταλάβουν όλοι ότι με τό πρόωρο κλείσιμο ή σταμάτημα ενός τέτοιου περιοδικού ό μόνος που θά ώφεληθεί είναι ό... κατεστημένος τύπος. Καιρός είναι να γράψει ό καθένας μία-δύο συνδρομές, γιατί έμείς όλοι που δουλεύουμε έδώ στο ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ και οι άλλοι που κατά καιρούς δουλέψανε, δ ώ σ α μ ε τις έξετάσεις μας, που φαίνεται μέσα άπ'τά 28 τεϋχη μας. Ελάχιστοι είναι αυτοί βοήθησαν, όλοι οι άλλοι μας άντιμετωπίζουν σάν κάτι "ξένο" και μας άνέχονται ή μας κατηγορούν έμμέσως, ένώ χωρίς ντροπή και δισταγμό συνεργάζονται για φράγκα με άλλους δίνοντας μεταφράσεις, συνεργασίες και συμβουλές για εκδόσεις. Συγκεκριμένα, πολλοί εκδότες έποχιακοί που ζούν άπό μεταφράσεις, όχι μόνο δ ε ν βοήθησαν άλλά δεν ήρθαν ούτε άπ'τό γραφείο μας να μας δούν—άπό περιέργεια—τό πώς δουλεύουμε... για να δουλέψουν και κείνοι για να μην κλείνουν τα περιοδικά τους άπ'τό 1ο τεϋχος... Άντίθετα μάλιστα ζητάνε κι' εύθύνες για τό α ή β δημοσίευμα, που ύποτίθεται "έκείνοι" είχαν έκδοτικά προγραμματίσει να τό εκδώσουν στον αιώνα τον άπαντα... ένας μάλιστα σοφός περιπλανώμενος ως καθηγητής μου είπε έμμεσα να τα παρατήσω... όσο είναι καιρός... ένώ με διάφορους άλλους "περίεργους" έπισκέπτες στη τελευταία δίκη μου, "ψιθύριζε" διάφορά εναντίον μου. Τό περιοδικό, πρέπει να καταλάβουν κ α λ ά μερικοί δεν θά γίνει "στέκι" άνταγωνισμών και "διαφωνιών" ή κουτσομπολιών των διάφορων όπαδών ή και μπαμπάδων της άντι-έξουσιαστικής ή άναρχικής διεργασίας στην Ελλάδα. Ούτε θά κάνει προβοκάτιες... τό περιοδικό περιέχει ύλη τέτοια που θέλει να συμπαρασταθεί σε καθέναν που βγαίνει άπό την όπαδιλίστικη περιπέτεια των νεολαίων των κομμάτων, ή που έχει "κατανοήσει" άπό ένστικτο ότι δε πρέπει να μπει π ο τ έ σ' αυτές τις νεολαίες, άν θέλει να μείνει άδέσμευτος. Για τους και για όρισμένους ύποψιασμένους κατά της κρατικής βίας, και της παρακμής, εκδίδεται και κυκλοφορεί τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ. Έξ άλλου τά γραπτά μας, οι έπιλογές μας σε μεταφραστική ύλη, και ή πληροφόρησή μας μέσα άπ' τις σελίδες π α ρ α μ ε ν ο υ ν σάν δείγματα γραφής και άδέσμευτης δημοσιογραφίας, ... μία ματιά προσεκτική μπορεί να δώσει άπάντηση στον κάθε έναν που έχει άμφιβολίες γι' αυτό... ό εκδότης Δεωνίδας Χρηστάκης

Γράμμα απ τη φυλακή της αιγίνας

Άρθρο 13 του νόμου 495/1976, σάν τρομοκράτες, τή στιγμή πού ή Γενική Ασφάλεια μέσω του ύπαστυνόμου της Α.Καβαβιά, κατάρτε στο δικαστήριο, ότι τρομοκρατική ομάδα δέν βρέθηκε, ούτε για δείγμα. Μας δικάσανε για κατασκευή, έπειδή ο Παπαδοπούλης μας κατηγορήσε για κατοχή. Καί μας δικάσανε για απόκρυψη, έπειδή ή Μολό τωφ, πού μας καταλογίσανε, δέν βρέθηκαν σε καμιά βιτρίνα, ούτε σε καμιά έκθεση στο ζάππειο, αλλά σ' ένα άφύλακτο υπόγειο. Καί θεωρήσανε τίς Μολό τωφ έκρηκτικές ύλες, χωρίς να επιτρέψουν γνωμάτευση πυροτεχνουργού τήν στιγμή πού τό ίδιο δικαστήριο, ζήτησε τή γνωμάτευση πυροτεχνουργού για ηλεκτρικούς πυροδοτήρες "δίκη Μιχαολιάκου" καί δέχτηκε άρνητική άπάντηση. Όταν μας άπαγγείλανε τήν άπόφαση γελούσαμε, γιατί μας φάνηκε άδύνατο μιά τέτοια δίκη να είναι κάτι άλλο από κωμωδία. Δέν είχαμε άκόμη καταλάβει μέ τί φασίστες είχαμε να κάνουμε, καί γι' αυτό αποβάλλαμε αίτηση άναίρεσης. Σ' όλο αυτό τό διάστημα πού είμαστε μέσα ύποστήκαμε μεταχείριση χειρότερη καί άπ' αυτή πού όφίστανται οί κρατούμενοι για ποινικά άδικήματα. Οί άδίστακτοι καταστολείς μας δέν περιορίστηκαν, στ' ότι βάλανε στή φυλακή μέ πέντε χρόνια ποινή, ένα άδω 19 χρόνο κορίτσι, αλλά έπεδίωξαν μέ παντοίους τρόπους να τό δδηήσουν στήν τρέλλα. Η Σοφία μου είπε, πρίν ένα μήνα, περίπου, ότι τής έχουν κάνει διάγνωση, όπου τήν βγάζουν τρελλή, σίγουροι για τήν έπιτυχία των βρώμικων σκοπών τους. Στίς άπεργίες πείνας, πού έγώ καί ή Σοφία αντίτάξαμε σάν τελευταίο μέσο προστασίας τής ζωής μας, από τόν άργό θάνατο, πού μας έπιβάλλανε, τό δικηγορικό σωμα άντέδρασε μέ τήν πλήρη άδιαφορία του, ή στήν καλλίτερη περίπτωση μέ τήν άνακοίνωση τής άπεργίας, σ' όποιον ήθελλε ένδιαφερθεί. Δέν ίδρωσε τό μάτι των δικηγόρων, ούτε κι' όταν ο Γιάννης Σκανδάλης, μετά από 10 μέρες βασανιστήρια στήν Κέρκυρα, δδηγήθηκε έδώ, για να συνεχιστεί τό βασανιστήριο του, ούτε όταν πρίν από 20 περίπου μέρες, δδηγήθηκε πάλι στήν Κέρκυρα για να κάνει 15 μέρες άπεργία πείνας, πάλι, καί να φτάσουν οι μέρες άπεργίας πείνας τίς 55 συνολικά. Δέν ίδρωσε τό μάτι των δικηγόρων, ούτε όταν μετά 6 μέρες άπεργίας πείνας άπειλήσανε τή Σοφία καί μένα ότι θα μας άρχεισουν τά κλύσματα (:) αν συνεχίσουμε, καί έμένα μετά από 8 μέρες άπεργίας, μέ δδηήσανε στο Ψυχιατρείο καί μέ κρατούσαν όλη τήν ήμέρα δεμένο μέ άλυσσίδες, σάν μανιακό, μέχρι πού μετά δύο μέρες άλυσσοδέσιμο έλυσαν τήν άπεργία μου. Αν δέν τήν έλυαν, ίσως να είμουνα άκόμη δεμένος μέ άλυσσίδες στα τέσσερα. Καί ένώ, όλες οι μέχρι τώρα αίτήσεις μας έχουνε άπορριφθεί, καί τώρα άρχισαν να μας άπορρίπτουν τίς αίτήσεις για έπισκεπτήρια, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ζητάει άπ' τόν Αρειο Πάγο άναβολή τής συζήτησης τής αίτησης άναίρεσης μας, γιατί άδυνατεί να τήν ύπερασπιστεί στον Αρειο Πάγο. Καί πέρνει άναβολή για τίς 10 του Οκτώβρη. Όμως τσεπώνει τίς 20.000 δρχμές από τόν πατέρα μου για τήν άπάτη του, αυτήν καί έτοιμάζεται να τσεπώσει κι' άλλα.

Αγαπητή Κατερίνα, άρκετά γέλασαν μέ τήν αίτηση άναίρεσής μου, οι δικαστικοί καί τό συνάφι σου. Υπήρξα άρκετά τυφλός ώστε να περιμένω δικαιοσύνη από τίς βιομηχανίες μαζικής παραγωγής τής άδικίας. Αλλά δέν είμαι τόσο κοροΐδο ή τόσο πρόστυχος, για να πω στήν Σοφία να κάνει ύπομονη άκόμη έπτά μήνες. Τό Κακούργημα πού διαπράχτηκε, τουλάχιστον σε βάρος τής Σοφίας θα μέ γεμίζει, σ' όλη μου τή ζωή μέ μίσος για τούς ύποκριτές καί τούς λακέδες τους. Για να μην άναγκαστώ να σου πω ότι καί σύ είσαι μέσα σ' αυτούς, αγαπητή Κατερίνα, σου ζητώ να μην ξαναασχοληθείς μέ μένα από δω καί μπρός. Πληροφόρησε μόνο τόν συν αυτουργό του κακούργηματος Γιαννόπουλο, ότι παραιτούμαι άπό τήν άναίρεση καί να σταματήσει, κάθε σχετική διαδικασία. Αν οι φυσικοί καί οι ήθικοι άυτουργοί του σε βάρος μας κακούργηματος, έχουν τό θράσος να μας κρατήσουν στήν φυλακή 14 χρόνια, άς τό προσπαθήσουν. Είμαι βέβαιος ότι δέν θα προλάβουν. Όπως δέν πρόλαβε ο Παπαδόπουλος να κάνει πράξη τίς ισόβιές του, καί τώρα βρίσκεται αυτός στήν φυλακή μέ ισόβια. Κανένα από τά κακούργηματα τής σημερινής κυβέρνησης δέν θα μείνει

ο φάκελλος του γράμματος του Φ.Κυρίτσος

τό τέλος άπ' τό χειρόγραφο γράμμα του Φίλιππα Κυρίτσος

Αγαπητή Κατερίνα, άρκετά χέλασαν μέ τήν αίτηση άναίρεσης μου, οι δικαστικοί καί τό συνάφι σου. Υπήρξα άρκετά τυφλός, ώστε να περιμένω δικαιοσύνη από τίς βιομηχανίες μαζικής παραγωγής τής άδικίας. Αλλά δέν είμαι τόσο κοροΐδο ή τόσο πρόστυχος, για να πω στήν Σοφία να κάνει ύπομονη άκόμη 7 ΜΗΝΕΣ!!! Τό κακούργημα πού διαπράχτηκε, τουλάχιστον σε βάρος τής Σοφίας, θα μέ γεμίζει, σ' όλη μου τήν ζωή μέ μίσος για τούς ύποκριτές καί τούς λακέδες τους. Για να μην άναγκαστώ να σου πω ότι καί σύ είσαι μέσα σ' αυτούς, αγαπητή Κατερίνα, σου ζητώ να μην ξαναασχοληθείς μέ μένα, από δω καί μπρός. Πληροφόρησε μόνο τόν συν αυτουργό του κακούργηματος Γιαννόπουλο, ότι παραιτούμαι άπό τήν άναίρεση καί να σταματήσει, κάθε σχετική διαδικασία. Αν οι φυσικοί καί οι ήθικοι άυτουργοί του σε βάρος μας κακούργηματος, έχουν τό θράσος να μας κρατήσουν στήν φυλακή 14 χρόνια, άς τό προσπαθήσουν. Είμαι βέβαιος ότι δέν θα προλάβουν. Όπως δέν πρόλαβε ο Παπαδόπουλος να κάνει πράξη τίς ισόβιές του, καί τώρα βρίσκεται αυτός στήν φυλακή μέ ισόβια. Καίτα από τά κακούργηματα τής σημερινής κυβέρνησης δέν θα μείνει άτιμώρητο, καί ή έποχή πού οι κακούργοι θα πηρώσουν πογύ άκριβά για τά έγκλήματά τους, μπροστά στα έπαναστατικά δικαστήρια, είναι πογύ πιο κοντά άπ' όσο φαντάζονται. Πρίν από μισό μήνα περίπου βάλανε μέ βαρείες ποινές στή φυλακή, 4 παιδιά που διαμαρτυρήθηκαν για τό κακούργημα. Δέν θα είναι οι τελευταίοι. Όσο, οι κακούργοι κρατάνε τόν Γιάννη, έμένα καί τήν Σοφία στήν φυλακή, οι Έλληνικές φυλακές θα γεμίσουν ποινικούς κρατουμένους.

Μετά από όλα αυτά ή παρουσία σου, αγαπητή Κατερίνα, καθίσταται άχρηστη, όπως καί κάθε γνωστό δικηγόρου. Είσαι, όπως έδειξες, άνίκανη να κάνεις τίποτα παραπάνω, σ' εύχαριστώ για ότι έκανες, καί δέν θα σε ξαναδειχτώ ηέν. Μην επιχειρήσεις να με ξαναδεις. Ο πρώην πελάτης σου Φίλιππος Κυρίτσος —

άτιμώρητο, καί ή έποχή πού οι κακούργοι θα πληρώσουν πολύ άκριβά για τά έγκλήματά τους, μπροστά στα έπαναστατικά δικαστήρια, είναι πολύ πιο κοντά άπ' όσο φαντάζονται. Πρίν από μισό μήνα περίπου βάλανε μέ βαρείες ποινές στή φυλακή, 4 παιδιά που διαμαρτυρήθηκαν για τό κακούργημα. Δέ θα είναι οι τελευταίοι. Όσο οι κακούργοι κρατάνε τόν Γιάννη έμένα καί τήν Σοφία στή φυλακή, οι Έλληνικές φυλακές θα γεμίσουν πολιτικούς κρατουμένους.

Μετά άπ' όλα αυτά ή παρουσία σου, αγαπητή Κατερίνα, καθίσταται άχρηστη, όπως καί κάθε γνωστό δικηγόρου. Είσαι, όπως έδειξες, άνίκανη να κάνεις τίποτα παραπάνω, σ' εύχαριστώ για ότι έκανες, καί δέν θα σε ξαναδεχτώ πλέον. Μην επιχειρήσεις να με ξαναδεχτώ.

Ο πρώην πελάτης σου Φίλιππος Κυρίτσος

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΠΗΤ

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

η πορεία

ΕΝΟΣ

(ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΟΥΣΗ)

ΣΤΟ

ΓΙΟΥΝΑΝΙΣΤΑΝ

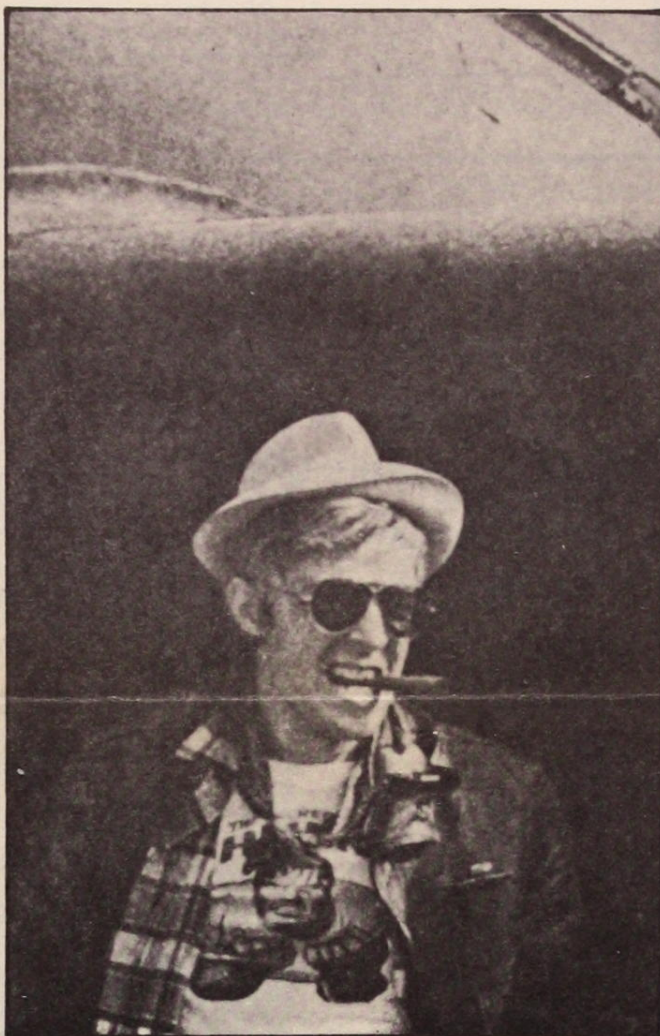
—Παναγιώτης Κουτρομπούσης, γνωστός και σαν Πήτ, στους κύκλους του.... Άστε λοιπόν υπάρχουν ακόμα "κύκλοι"... Μά βεβαίως. Είναι οι Έλληνες μπητινικοί. Μή νομίζετε ότι η Έλληνες δεν έχουν τη γενιά των μπητ (Beat Generation).

Οι Έλληνες μπητινίκοι ήταν μιά αγέλη ρεμάλια της ελληνικής πραγματικότητας μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1975, όταν εκδόθηκε το Περίφημο τεύχος "ΣΗΜΑ" Νο 9, τό άφιερωμένο στη... σκηνή. (Έδω ή λέξη "σκηνή" είναι φορτισμένη με τό, ...όλοι είναι ψεύτες, παίζουν κάποιο θέατρο, έπομένως ή σκηνή έχει την έννοια του προσκηνίου). Πρώτος μπητινίκ — χωρίς νά τό ξέρει ήταν ο ύπαρξιστής Σίμος, πού είχε από τό 1951 μιά παράγκα, στην δρόμο Σαρρή, όπου κάθε βράδυ μαζεύονταν ή νεολαία της εποχής και μέσα στό εργαστάσιο έπεξεργασίας δερμάτων, πού ιδιοκτήτης ήταν ο Σίμος, γίνονταν διάφορα πάρτυ. Αργότερα τό 1954-55 τόν Σίμο τόν ύποχρέωσαν νά φύγει άπ' τήν Ελλάδα, κι αυτός πήρε ένα τζήπ, άπ' τά εγκαταλειμένα ύλικά πολέμου, τόβαψε σκακιέρα κι έφυγε γιά τίς Σκανδιναυικές χώρες, άπ' όπου γύρισε μετά τήν μεταχουντική μεταπολίτευση, έδωσε και... συνεντεύξεις στόν τύπο... Υπαρχηγός του λοιπόν ήταν τότε ο Παναγιώτης Κουτρομπούσης, ένα κοντό βατραχοειδές ύποκείμενο, ήλικίας τότε 16 ως 18 χρονών.

Ο Κουτρομπούσης πήγε μετά τήν εγκατάλειψη του Σίμου, στην Ιταλία όπου σπούδασε κινηματογράφο, ενώ τέλειωσε τό Αμερικανικό κολλέγιο Αθηνών. Σ' αύ τό άνθρωπειδές ύποκείμενο, έπεφτε ή μοίρα του πρωτεργάτη των Ελλήνων μπητινικών, μιά πού ή επόμενη ζωή του θά τρώμαζε άκόμα και τόν διευθυντή της Έθνικής Ασφάλειας της Βραζιλίας ή της Ονδούρας.

Μπορεί νά πει κανείς, χωρίς τή σοβαρότητα ενός καθιερωμένου ιστορικού ότι μέχρι τό 1958, ο Κουτρομπούσης ήταν ο μόνος ψυχολογικά μπητ στόν αθηναϊκό χώρο. Ο αυτοσχέδιος ιστορικός Μιχαήλ Μήτρας, στην (Ατελή) Εισαγωγή του στό περιοδικό "ΣΗΜΑ" Νο 9, τή σχετική με τό άντεργκράουντ κίνηση στην Ελλάδα, έντελώς αúθαίρετα γράφει ότι ή γενιά των μπητ ξεκινάει από τό 1956 και τελειώνει τό 1965, με τήν εμφάνιση των συνεχιστών του περιοδικού ΠΑΛΙ, πού ήταν ή θεωρητική συνέχεια του δότομου λευκώματος "ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ" πού εξέδιδε και τότε ο ύπογραφόμενος Λεωνίδας Χρηστάκης. Λέει ο Μιχαήλ Μήτρας, άπ' τήν καρέκλα του διανοητικού διευθυντού του Πνευματικού Κέντρου ΩΡΑ και του κατεψεγμένου έτήσιου τόμου ΧΡΟΝΙΚΟ: "...προσδιορίζει τό σχηματικό πλαίσιο δράσης, ενός κύκλου ανθρώπων (κι' όχι συγκροτημένης ομάδας) πού με τό έργο τους αποτελούν—για τόν ελληνικό χώρο— τήν μοναδική, έστο και άνεπαρκή, πρόταση μιάς "ύπόγειας" ή "παράλληλης" κουλτούρας."

Ούσιαστικά κάτι παίδες μπητινικοί "κουινιώνται" μετά τό 1961, όπου με τή ζωή τους και τόν τρόπο τους τή βρίσκουν... κινέζικα. Ο Δημήτρης Πουλίκας μαζί με τόν Κουτρομπούση άχώριστοι, ο Σπύρος Μεϊμάρης, ένας αυτοκτονημένος και σωμένος ποιητής. Ο Τάσος Φαληρέας, μόλις εγκατέλειψε τό μπάσκετ—μπάλ, άλλα πνευματικά σκυλίκια της εποχής τους, όπως ο Γιώργος Μακρής, πού αυτοκτόνησε αργότερα, ο αίθερομανής Καίσαρας Έμμανουήλ, ή "Οφηλία της Άσ-

Κουτρομπούσης

φάλτου", ή Μαντώ Αραβαντινού, μιά καθωπρέπει ποιήτρια, τεκνατζού, ο τσιφλικός ποιητής Νάνος Βαλαωρίτης, ο μισότρελλος Μιχαήλ Κατσαρός, ο γκρινιάρης ποιητής Θωμάς Γκόρπας (τόρα προσπαθεί ν' άξιολογήσει τόν χώρο του Λουμίδη και του Cafe Brazillian. Ο Χριστιανόπουλος ήταν στην όμοφυλοφιλική του άκμή, ο Λουκάς Θωδωρακόπουλος έγραφε τότε τήν "ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ" (σήμερα είναι ύπαρχηγός;) του Α.Κ.Ο.Ε.). Ο Γιάννης Τσαρούχης περνούσε τή λέξη: "Πούστης" στό λεξικό και στίς ελληνικές έγκυκλοπαίδειες. Ο μόδιστρος Σταύρος Βροντάκης, γνωστός ως Βρόντος, σπιτώνονταν στίς καλλίτερες γκαρσονιέρες γιά πούστηδες, ο Ακριθάκης τζόβενο άγόραζε σέ σκόνες ψυχαδικές τσάντες γιά νά τίς κάνει άργότερα "βαλίτσες". Ο Αλέκος Φασιανός (γνωστός ζωγράφος) μόλις τόν "έτρωγε" κι έλεγε: "χοντρό και γλυκό!". Ο Άρης Δικταός σπίτωνε τό "παιδί του λαού" Νίκο Ξανθόπουλο πού έκανε καριέρα τότε έπιβήτορα... Ο Δημήτρης Δούκαρης μετανιωμένη "άδελφή", παντρεύτηκε κι άναχωρούσε γιά τήν... Αφρική. Ο Σταύρος Βαβούρης, φτασμένος άλλ' άγνωσμένος ποιητής διωχνόταν άπ' τά γυμνάσια γιατί ρίχνονταν στους όμορφους μαθητές του. Ο Πήτ γυρίζει μετά τό 1955 ως τό 1960 μιά σειρά τανίες μικρού μήκους με τή ζωή λαϊκών μουσικών, κυρίως συνθετών με βάση τόν Βαμβακάρη και τους δορυφόρους του, της εποχής εκείνης. Όμως ή οικονομική άνεχεια της εποχής τ' άφήνει άτελή και χωρίς τή συμπλήρωση του ήχητικού μέρους, κι έτσι μένουν "βουβά". Αργότερα καταπιάνεται με τά σχέδια. Σχεδιάζει μανιωδώς πορτραίτα βασανισμένων και φρηκαρισμένων ανθρώπων.

Στόν ΚΟΥΡΟ Νο 1, 1958 δημοσιεύεται γιά πρώτη του φορά ένα όλοσέλιδο άπ' αύτά. Αργότερα τό περιοδικό ΠΑΛΙ Νο 2, θά του δημοσιεύσει και σχέδια και κείμενα. Στην πενταετία 1960-65, προσπαθεί κι αυτός νά τή "βγάλει καθαρή". Ασχολείται με διαφήμιση και κάνει κινούμενα σχέδια με καραγκιόζη γιά λογαριασμό ενός νέου γραφείου διαφημίσεων του Εύθυμιάδη-Αρώνη. Αργότερα βρίσκεται μπλεγμένος με τους ιδρυτές των Έκδόσεων Επιστημονικής Φαντασίας Τσέπης "Ε" (Εψίλον) όπου βγάζουν στό ελληνικά και γιά πρώτη φορά στην Ελλάδα Ασίμωφ και άλλους — τώρα γνωστούς. Τό 1965 συλλαμβάνεται στό Λονδίνο γιά κλοπή τροφίμων άπό "Σούπερ Μάρκετ" και τόν άπελαύνουν άπ' τήν Αγγλία. Παντρεύεται μιά άγγλίδα ύπήκοο και σαν "συζυγος" ξαναγυρίζει. Στά τέλη του 1966, άφού έχει γράψει τόμους έπιστημονικοφρηκ φαντασίας, Αρχίζει μιά σειρά μικρών ντοκυμανταίρ με τή... ζωή του Χίτλερ, με πρωταγωνιστές τους Σπύρο Μεϊμάρη και Τάσο Φαληρέα. Η Χούντα τόν βρίσκει τό 1967 στην Ελλάδα, πριν νά έχουν τελειώσει τά μικροφίλμ γιά τόν Χίτλερ.

Με τήν αρχή της χούντας φεύγει ξανά γιά τήν Αγγλία όπου εαφνικά βρίσκεται κατάδικος γιά έμπορία ναρκωτικών, στίς φυλακές της Λιβύης. Κάθετα φυλακές περισσότερο άπό δύο χρόνια. Με τό τέλος της χούντας έμφανίζεται πάλι στην ελληνική σκηνή. Παλιότερα είχαμε λάβει μέρος σέ κάτι Χάππενινγκ, στό Συμπόσιο της Πλάκας όπου διαβάσαμε και άπαγγέλναμε κείμενα και κείμενα, με τους Δημήτρη Πουλικά, Νάνο Βαλαωρίτη, Τάσο Δενέγρη, Μαντώ Αραβαντινού. Στην Αγγλία ζούσε κατασκευάζοντας φωτογραφίες φίξιον γιά έξώφυλλα βιβλίων τσέπης, διαφόρων γνωστών έκδοτικών οίκων. Τά πρωτότυπα κείμενά του τά σχέδια του και οι μεταφράσεις του είναι μιά σειρά άπ' ότι καλλίτερο και έξω-έπαγ γελματικό έχει νά δείξει ή ελληνική πρωτοπορία. Τελευταία κατασκευάζει διάφορες συμβολικές κραυγές πού ύποδηλώνουν τήν ελληνική ύποκουλτούρα και πραγματικότητα. Μία άπ' αυτές είναι ή ΚΔΟΑ

Κ. ΚΤΗΝΩΔΗΣ

Δ. ΔΥΝΑΜΗ

Ο. ΟΓΚΩΔΗΣ

Α. ΑΓΝΟΙΑ

Και μιά άλλη τελευταία και φεμινιστική(?) είναι ή ΟΦΟΓΚ...

Ο. Όπου

Φ. Φυσάει

Ο. Ο

ΓΚ. ΓΚόμενος...

Κβόα και όφoγκ καλύπτουν τήν ελληνική ύποκουλτούρα και στό δύο φύλλα.

Φυσικά, τό κατεστημένο στην Ελλάδα τόν άγνόησε και τόν άγνοεί άκόμα. Ιδιότυπος τύπος και μήν άφήνοντας πολλές εύκαιρίες νά τόν καταλάβουν, άναμιγμένος σ' ένα σφαγείο πού αποτελείόταν άπό μικροαστικά και κομματικά, ή πολιτικά συμφέροντα, πού στην προέκτασή τους είχαν τίς κλίκες των διανοητών και των "δημιουργών" πού τίς αποτελούσαν μιά όλόκληρη δεκαετία διάφοροι ποιητές, συνθέτες και πεζογράφοι, άναμιγμένους με ζωγράφους και χαράκτες πού προβάλλονταν γιά μιά χούφτα... δολάρια, στό λιμασμένα σκέλια κάποιας γηδς άμερικάνας πλουσιοποιστριάς ή καμμιās διεστραμμένης νυμφωμανούς γερμανίδας, ο Κουτρομπούσης — καθώς κοντός με γυαλιά στόλ ταλαιπωρημένου κομισαρίου, πάντα έμενε πίσω και καταδρωμένος. Διάφορες κοινωνικές και οικογενειακές άτυχίες, όπως ο θάνατος της μητέρας του και ή άτυχία του νά μπει φυλακή στη Λιβύη τόν φέραν στό στόλ του... τραγικού ήρωα, πού ή ήρωϊσμός του είναι τόσο καλά

μικρηνανδρομησταχαμενακορμιακαιστηνεποχητους

καλυμένος πού κι'ό [ιδιος δέν τόν πισ-
τεύει.

Μέ κατί ταξίδια καμικάζι, απ'τό Λονδίνο
στην Ελλάδα, προσπαθεί νά επανασυνδεθεί
μέ τά χαμένα κορμιά πού έντωμεταξύ έ-
χουν τακτοποιηθεί, ένω οι νεώτεροι τόν
άγνοούν.

Κάποια φορά, μέσα σέ μιá συνεδρίαση της
Βουλής των Έλλήνων, καί πάνω σέ μιá
σοβαρή πολιτική συζήτηση γιά τούς διανο-
ούμενους στην Ελλάδα, τήν εποχή της 'Απο-
στασίας του Γαργάλα, 'Αθανασιάδη-Νόβα
δ Βουλευτής Μεσσηνίας Λεωνίδας Λαγάκος
σέ μιá κρίση υπερτροφικής αλήθειας, βρον-
τοφωνάζει:

—Έρετε τόν διαννούμενο Πήτ ή Παναγιώ-
τη Κουτρομπούση...

Αυτή είναι μιá δοξασμένη στιγμή γιά
σένα Παναγιώτη ή Πήτ, θά μπορούσε νά
έλεγε απ'τήν τηλεόραση, αν σέ παρουσίαζε
κάποτε δ Φρέντυ Γερμανός, πού τώρα σου
αντιγράφει τήν έπιστημονική σου φαντα-
σία. Ένώ τώρα δ Φρέντυ Γερμανός πού τό
1966-67 πήρε τήν χορηγία Φόρντ, βρίσκε-
ται στην 'Αμερική καί γράφει τό ΚΑΡΤΕΡ-
ΓΚΑΙΗΤ, ένω έσύ Παναγιώτη διορίστηκες
στό 'Ελληνικό Τμήμα του Μπι-Μπι-Σί, στό
Λονδίνο καί θά γίνεις (έρωτηματικό) ένας
χαρτογιακάς, όπως τόσοι άλλοι....

'Α λ λ ά πρίν διοριστείς μάς πέταξες
ένα ωφελιμιστικό βιβλίο μέ τόν παρακάτω
τίτλο:

EN AΓKAIIA DE KP
ISΓIAOYPTI 4 OT
ROS TAXYΔAPAM
ATA 4 HIST
ORIAS Π
EPIEP
TE
Σ

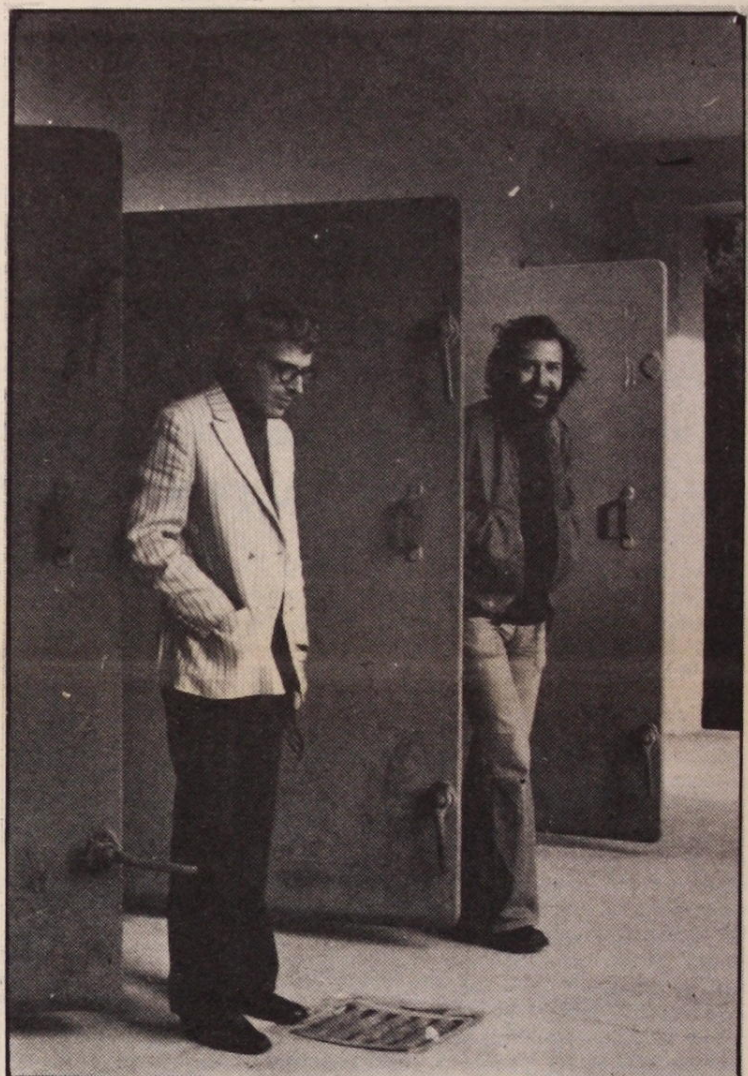
Στή μιá καί μοναδική απόπειρα πού κάναν
"αυτοί" της σκηνης καί δημοσίευσαν όλο
μ α ζ ί τά κείμενά τους καί τίς φωτο-
γραφίες τους, συμμετείχε καί δ Πάνος
Κουτρομπούσης, μέ τό έξώφυλλο του τεύ-
χους "ΣΗΜΑ" No 9, μέ ένα ταχυ-διήγημα
μáλλον έπιστημονικοδρησκευτικής φαντα-
σίας καί μέ μιá ιστορία ελληνικοφανούς
στόρυ όπου προσδιορίζεται τό κλίμα του
βιβλίου του πού έκδόθηκε τώρα απ'τίς
έκδόσεις "σειρά ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ" Denise
Harvey & Co Σκουφά 15 ΑΘΗΝΑ 136, τηλέφω-
νο 3631860 πού τόν ψευδοτίτλο του δημο-
σιεύουμε παραπάνω φωτογραφικά.

(Έδω χρειάζεται μιá διευκρίνιση, όταν
αναφέρουμε σ'αυτούς, καί γώ δέν είμαι
μαζί τους μιá πού κι'έγώ υποτίθεται άνή-
κω —αν καί λίγο μεγάλος— στή γενιά
αυτή των μπήτ, κυρίως γιά τήν ζωή μου.
Γιά τήν κατατόπισή σας θά έξηγήσω μέ
διαφωτιστικό τρόπο γιατί δέν μου άρέσε
—καί δέν μου άρεσε απ'τήν αρχή—τό περιο-
δικό ΣΗΜΑ, δ έκδότης του Νίκος Παπαδάκης,
ή έπιμελήτριά του Μελέτι Κοντράου καί
οί συντάκτες του (Νατάσα Χατζηδάκη, Μιχά-
λης Μήτρας) καί πολλοί άλλοι πού τό τρο-
φοδοτούν μέ ύλη, όπως λόγου χάρη, στό
τεύχος No 9, οι άποτελούντες τή σκηνή.
Καί τελικά τώρα τά βάζω καί μέ τόν έαυ-
τό μου πού τούς έδωσα τόν Πρόλογό μου
μέ τόν τίτλο: Η ΤΡΟΜΟ-ΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
καί πού τούς χαιρετώ —σάν κοινωνικό
ζώο....άκόμα....).

Ο Πάνος Κουτρομπούσης
με δ Δημ. Πουλικάκος
έξερχόμενοι α' τους
δαγάρους άσριων
του Da han, 1973 -

Ο Κουτρομπούσης υπέρκειται
την έπική της φωτογραφίας:
"Ευτυχώς δού άφάδου"
Ο Πουλικάκος, δέν ζήρω -
(έπιγράφεται χρέις αυτού)

δ Πάνος Κουτρομπούσης καί δ
Δημήτρης Πουλικάκος ...έξερ-
χόμενοι από τούς θαλάμους
αερίων του Νταχάου (1973).-

Προσωπικά δ "εισοδισμός" αυτός των φίλων
μνητινικών στό περιοδικό ΣΗΜΑ, μ'έυρισκε
αντίθετο απ'τή πρώτη μέρα κι'έτσι έγρα-
ψα στόν Τάσο Φαληρέα, πού συντόνιζε τό
μάζεμα της ύλης, απ'τό Μάη του 1965, ένα
γράμμα πού συνοπτικά καί επί-λέγει του
έλεγα:

Φίλοι μου, Τάσο Φαληρέα καί Κώστα
Θεοφιλόπουλε,
'Επειδή όλο τό θέμα της συμμετοχής στό
περιοδικό ΣΗΜΑ παίρνει διαφημιστικές
διαστάσεις καί όπως συνήθως είμαι άν-
τίθετος σέ παρόμοιες διαδικασίες, ΔΕΝ
έπιθυμώ νά συμμετάσχω κι'έγώ σ'αυτό
τό κόλπο-σκηνή.
Σκέπτομαι μάλιστα ότι καί ή δική σας
παρουσία στό ΣΗΜΑ θά δημιουργήσει τά
[δια] θέματα πού έμπεριέχουν τούς κιν-
δύνους:

- ομάδας
- κόλπου διαφημιστικού
- έξυπνέτησης ξένων φιλοδοξιών
- καί έν τέλει ή ΣΚΗΝΗ έρχεται
σέ δεύτερη μοίρα

Πάντως σάς εύχαριστώ πού μέ σκεφτήκατε
φίλος σας μέ αγάπη

.....αν άργήσω τσίμπησε
τό τυρί θάναί στή φάκα

(λαϊκή έτυμηγορία πού ται-
ριάζει στην περίπτωση).

'Εξ άλλου μέ τό νά μήν μπουδν σέ ξένα
"κόλπα" τά πρόσωπα της σκηνης, θά κρατιό-
ντουσαν άκόμα στην...γοητεία της προσω-
πικής τους έκφρασης. Φυσικά όλοι σκέφτη-
καν τή δημοσιότητα καί έτσι παρασύρθηκε
καί δ Πάνος Κουτρομπούσης κι'έδωσε τά

κείμενά του, τά σχέδια του καί τό έξώφυλ-
λό του γιά τό ΣΗΜΑ No 9 τό άφιερωμα στή
ΣΚΗΝΗ, μέ άποτέλεσμα τό έξώφυλλο νά βγει
τελείως κατεστραμένο καί μονόχρωμο, άφού
δ έκδότης Παπαδάκης καί ή έπιμελήτρια
Κοντράου δέν ήταν σέ θέση νά καταλάβουν
τήν ουσία ενός τέτοιου σχεδίου καί του
μηνύματος πού φέρνει αυτό, ένω άριστα
καταλαβαίνουν, τούς Μόραλη, Θόδωρο, κ.λ.π.

Λίγο άργότερα, καί έπειδή καθυστερούσε
τό τεύχος κι'έπειδή πολλοί δέν μεΐναν
εύχαριστημένοι απ'τήν (ΑΤΕΛΗ) ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ του Μιχαήλ Μήτρα, άπευθύνθηκαν
σέ μένα καί τούς έδωσα τόν πρόλογό μου
μέ τόν τίτλο: Η ΤΡΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ,
πού δημιούργησε τίς διώξεις όλων σχεδόν
των συνεργατών μέ βάση τό μεγαλύτερο
κατηγορητήριο έναντίον μου (200 σελίδες
γραφομηχανημένες), ότι είμαι άρχηγός
σπείρας ναρκωμανών, γνωστός καί έμπει-
ρος τοξικομανής καί λοιπές ...τρίχες.
Πρίν από τή δίκη μερικοί άπαλλάχτηκαν
μέ βούλευμα, (μέσα σ'αυτούς είμουν κι'
έγώ), καί τελικά έφτά πέρασαν από δίκη
δύο φορές, γιά ν'άθωκωδούν, ένω δ έπίσης
συγκατηγορούμενος Νίκος Παπαδάκης, έκδό-
της, πού άθώώθηκε κι'αυτό έκμεταλλεύτηκε
μέ διαφημιστικό τρόπο όλη τήν πολύμηνη
ύπόθεση της δίκης, καί συγκαταλέχτηκε άν
άνάμεσα στούς διανοούμενους, πού συνεχώς
διαχώριζε τή θέση του απ'τούς Έλληνες
μπήτ, πού έντωμεταξύ τούς κατηγορούσε
ως άσυνεπείς, περίεργους, ψυχοπαθείς, ίδιό-
τροπους, άντικοινωνικούς καί πολλά άλλα
πού δέν θάθελλα ν'αναφέρω έδω.
'Ανάμεσα σ'αυτούς πού κατηγορούσε ήταν

TACHYDRAMATA

και

HISTORIAS

Σερίν Λεωνίδα
Χρηστάκη,
Ρομφαία και
Πουνανιότα ~
Με ευτίμηση,
Πάνος

και ο Πάνος Κουτρομπόσης. Δέν διώχτηκε αλλά ήταν και ο πιο δυσνόητος για τό... πνεύμα του Νίκου Παπαδάκη. Δέν ήταν τελείως χύμα όπως οι άλλοι της Σκηνης, αλλά δέν ήταν και κατανοητός. Ανταλλάχτηκαν μιά-δύο εξώδικες μεταξύ Παπαδάκη και Κουτρομπόσης, με άποτέλεσμα όλη η υπόθεση να ξεχαστεί...

Κανονικά τό βιβλίο του Πάνου Κουτρομπόσης θα έπρεπε να τό κυκλοφορήσουν οι εκδόσεις ΣΗΜΑ, που εκδίδουν ένα σωρό ψόφους, όπως θα έπρεπε να εκδοθούν και άλλα κείμενα απ' αυτόν τον εκδοτικό φορέα του Παπαδάκη, αλλά μετά τη δίκη και την μικροαστική κατακραυγή ο Νίκος Παπαδάκης τράβηξε την ούρα του, και σήμερα ούτε τό ΣΗΜΑ No 9 δέν έχει στην κυκλοφορία, ή δέν τό ανατυπώνει ολόκληρο, ώστε η νεώτεροι να έχουν μιά ιδέα απ' τα κείμενα της γενιάς αυτής. Όταν μάλιστα τελείως αδιάφορα είπα πριν δυό χρόνια ότι... σκέπτομαι να ανατυπώσω μερικά κείμενα ή ολόκληρο τό τεύχος No 9 ΣΗΜΑ τό έφιερωμένο στη ΣΚΗΝΗ, την έπομένη — πόσο γρήγορα δουλεύουν τά "καρφάκια" — πήρα μιά εξώδικο διαμαρτυρία όπου με προσκαλούσε να μην τό κάνω και μου τό απαγόρευε, διότι... τυγχάνει ι δ ι ο κ τ ή τ η ς τών κειμένων... τώρα ας τά πάρει στον τάφο μαζί του μιά που δέν τ' αξιοποιεί.

Επόμενο είναι να την πληρώνουν με αγνοία οι επόμενες γενεές, και ο Νίκος Παπαδάκης — όπως χιλιάδες άλλοι Παπαδάκηδες — να παίζει τό παιχνίδι του ελληνικού κατεστημένου και εγκατεστημένου. Στο ΣΗΜΑ λοιπόν No 9, με τό μόττο από στίχο του Αντρέα Έμπειρίκου:

Τριάντα χρόνια περιμέναμε
στους όγκοπάγους
τήν διασταύρωσή μας
μέ τη σειράνα

στο άρθρο μου Η ΤΡΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ γράφω μεταξύ των άλλων κατά λέξη:

"Πρέπει να παραδεχτούμε ότι:

...τό φαινόμενο έχει ξεπεραστεί/ή γενιά είναι σακατεμένη/τάκοκκαλα των προγόνων τρίζουν/οι οικογένειες είναι καταπιεστικές/ή μάχη δίνεται πιά εκτός απ' τό πεζο-δρόμιο/ή δόση αποχτιέται εύκολότερα/ύ-πάρχει ανάγκη δικαίωσης της παρουσίας μας/άλεπέλληλα γλυκίσματα που κάνουν καλό/τό αγυάλιστο μάτι μετά τό φτιάξιμο/ή προηγούμενη καταγωγή μας/δ μαλακώτερος τόνος της φωνής/τά ώραφα άμερικανικά πρότυπα/τό "τράφικο" μέσα στα πόδια μας/ή μουσική ποπ-ρόκ/ή μαγεία της νύχτας/τό γαμήσι που σκελεύεται/τά χασισοκαπνισμένα δωμάτια/οι μέρες μας στα ψυχιατρεία/οι κολασμένες νύχτες ξυπνώντας ανάμεσα σε μισοκοιμισμένα σώματα/ή καρδιά που σπάρταρδει κουβαλώντας τό πράμα/οι φυλακές περιμένουν/ή ταυτοσημεία με τό παράλογο λιγοςτεύει/δ φίλος πέφτει απ' τό παράθυρο/δ Ακριθάκης που δέρνει τον Μακρή στον Βασιλικό Κήπο/δ μπάτσος περιμένει στη γωνιά/δ Κούλης που μεγαλοποιεί τά προβλήματά του/τό βιβλίο που χτυπήθηκε/τό κρύο του 1967 τσούζει/τό πέραςμα απ' την πλατεία φτιαγμένος/τό τόνισμα της καμπούρας/τό δισάκι/τά μάτια που χάνουν σταδιακά την δρασή τους/ή άγωνία όταν ξένος υπάρχει ανάμεσα μας/ή καθημερινή αναζήτηση/ή συλλογή μας από νέους και νέες/τά εικονίσματα και τά... θυμιάτά/ή αποστροφή για την έπιστήμη/ή άλληλογραφία μας με τά συνηματικά/τά ταξίδια μας/ή μετάβαση/οι έμμετοι πάνω στο γυαλισμένο παρκέ/ή κατανόηση για τους φρήκς/ή πείνα, που σημείνει αδυναμία/ή παρακολούθηση των αεροπορικών δρομολογίων/τά φανταχτερά έσώρρουχα/ή μαστουροποίηση της ιστορίας μας/δ κουτρομπόσης στο σύρμα/δ Μακρής που δέν έντεξε στη μοναξιά/δ Τάσος Φαληρέας ή πιο καλύ περίπτωση/ή Μήτσορα που δέν βρήκε τό δρόμο της/δ Πουλίκας μιά ίσοροπία ανάμεσα στη ζωή και τ' όνειρο/δ Θεοφολόπουλος μιά οικογενειακή έκτροχίαση/δ Δενέγρης πίνει τό αίμα των άλλων για να έκθρέψει την Κρατική Μηχανή/δ Γιώργος Μαρκής μεταξύ βόλεψης κι' όνειρου/δ Μοροζίνης μιά ντεκαντάνς/δ Μπαράκος ζωοποιήθηκε για τη μουσική/ή ανάγκη συνωστισμού/κάποιος άόρατος πανικός που συνυπάρχει/οι έτοιμες καμπάνιες μας για την άβλαβή χρήση των παραισθησιογόνων/δ ένας δορυφόρος του άλλου/όλα τά πατώματα χωρίς κρεβάτια/δ αντίεξουσιασμός/ή γυναίκα που μάς άκολουθά/τό άφεντικό που σκληραίνει/δ χειμώνας που έρχεται...

...κάθε πρωί δοκιμάζω ένα αίσθημα αιώρησεως. Νομίζω ότι με τον καρό χάνω βάρος κι' ώρες—ώρες άμφιβάλω αν αυτό που είμωνα χτές ήταν προτιμώτερο απ' αυτό που είμαι σήμερα...

Υπάρχει μέσα μου πολλή άβεβαιότητα. Με την εμφάνιση της νέας ήμέρας δέν βρίσκω πιά τέλειο τον εαυτό μου. Όλη ή προσπαθείά μου έκεί κατατείνει. Πολλές φορές λές γράφω για να δείξω πως δέν είμαι καθόλου τέλειος...

Η μυθολογία περί του άντεργκράουντ, τελειώνει δυστυχώς και στην Ελλάδα. Οι άφανείς μέχρι αυτή τη στιγμή φορείς του, που περπατούσαν σιωπηλοί χωρίς να διαλαλούν τις ήρωϊκές μοναξιές τους και τό έμπόρευσμά τους, ένέδωσαν στη σειράνα της δημοσιότητας, με τρόπο μάλιστα ομαδικό. Έτσι θέλουνε δέ θέλουνε αποτελούν κι αυτοί — της σκηνης — μιά άλλη σχολή, μιά πραγματικότητα που παρέσυρε μαζί με συλλογική τους εμφάνιση και όλες τους τις μαγείες....

...Τώρα τους θάβουνε βαθεία και βρέχει
βαθεία τους θάβουνε και βρέχει
σ' όλη τη πεδιάδα
σ' όλο τον κόσμο βρέχει, σ' όλα τά βουνά-
σ' όσους απέμειναν με χέρια και με
πόδια άμαϊα.

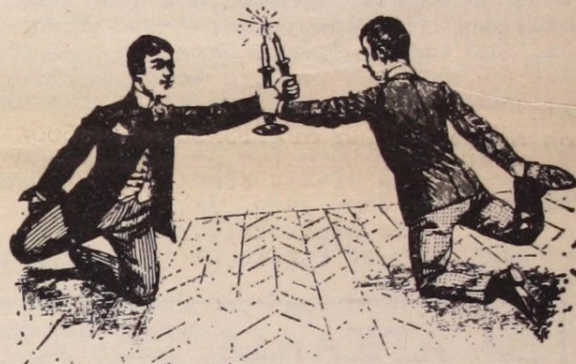
Λεωνίδας Χρηστάκης
...προχωρείτε, προχωρείτε, διαταγές
άξιολογούν "

Με αυτό τό μικρό τελευταίο μέρος τοή προλόγου μου, που βγήκε προφητικός, τελείωσε και ή γενιά των μπήτ στην Ελλάδα. Σήμερα όλοι που αναφέρθηκαν, και άλλοι άφανείς, είναι ή αυτοκτονημένοι, ή ζουν αυτοκτονώντας... με την τακτοποίησή τους. Θλιβερές κατάντιες τακτοποίησης και εύνοχισμού πνευματικού για μιά καλοζωία, έχουν πάθει όλοι, αλλά πιο πολύ οι Γιώργος Μαρκής, Τάσος Δενέγρης, Πέτρος Μοροζίνης, Άλέξης Ταμπουράς, θανάσης Σβορώνος, και άλλων μισοφοβισμένων...

Άσφυκτιούν ακόμα στον "ελληνικό" μας χώρο οι : Τάσος Φαληρέας, Μαρία Μήτσορα, Πάνος Κουτρομπόσης (που έρωτοτροπεί συνεχώς με την TV και τό Γάμα Πρόγραμμα) ή αίσθησιακή ζωγράφος Άννα Κουρπέτη, δ Κώστας Θεοφιλόπουλος, δ Δημήτρης Πουλικάκος, δ Γιώργος Μπαράκος ένδ πάνω στους τάφους Γιώργου Μακρή, Άντώνη Διαμαντή, Νάντας, θάνου Ζευγολάτη, Καμπανάρη, Διλής Παπαδάκη, κάθονται και μασουλάνε κόλλυβα οι Σάντρα Σβορώνου, Μαίρη Κουτσούρη, Νικόλας Γαλιώνης και χιλιάδες άλλοι που πέρασαν απ' τά καθίσματα της Πλατείας Κολωνακίου απ' τό 1961 μέχρι τό 1967. Αυτοί οι λίγοι που έχουν δυνατότητες, έχουν τακτοποιηθεί μέσα στο μικροαστικό όργιο και στα μυρωδάτα νέφη του χασισιού.

Προσωπικά έπιμένω σ' έναν καλό στίχο του Μιχάλη Κατσαρού....

Άντισταθείτε
σ' αυτόν που χτίζει
ένα σπιτάκι
και λέει:
Καλά είμ' έδω...

Άλλά με όλα αυτά έέχασα να περάσω στα κείμενα του Πάνου Κουτρομπόσης. Ο Κουτρομπόσης, ήταν μιά άφορμή ν' αναφερθώ στη γενιά των έλλήνων μπήτ. Όπως και σ' ένα απ' τα επόμενα τεύχη θα καταπιαστώ με τό βιβλίο της Μαρίας Μήτσορα, απ' όπου θα παραλάσουν από μέσα όλα τά κακά που συσσωρεύονται σε μιά άτελη κοινωνία θεάματος. Πάντως και τό βιβλίο του Πάνου Κουτρομπόσης, και της Μαρίας Μήτσορα, αξίζει να τά διαβάσετε, κι αν έως δέν καταλάβετε και πολλά πράγματα... τότε σίγουρα δέν θά φταίνε αυτοί που τά γράφαν, ... — σηκώστε τό παραβάν που σάς έμποδίζει να δήτε τά άδεια καθίσματα της φαντασίας σας, ... — βάλτε φωτιά στα παρασκήνια σας, και — μην όμολογείτε, μην όμολογείτε ποτέ.... Έτσι δέν είναι φίλε μου Μάκη Κωστήνα;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

αδελμευτο περιοδικό πολιτικής δράσης και κουήτουρας

Σ' αυτό τό τεύχος συνεργάστηκαν και δημοσιεύονται μεταφράσεις:

ΛΑΖΑΡΟΣ ΖΗΚΟΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ,
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ,
ΑΡΗΣ ΜΠΕΡΑΝΗΣ, ΤΑΚΗΣ ΧΑΛΑΤΗΣ,
ΜΑΓΔΑ ΧΑΛΙΚΙΑ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ,
ΑΝΤΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ.

γραφετε: ταχυδρ. θυρίδα 4028 Νεαπολη αθηνα τ.τ. 705

ΤΟΜΟΣ

ΤΕΥΧΗ: 1-24
δραχμές 300
ΦΑΚΕΛΛΟΣ

υπευθυνος υλης
λεωνιδας χρηστακης
βελισσαριου 4
αθηνα τ.τ. 705

φιλης αναπαραγωγη

μιχαλης πολεμης
ναυαρινου 22
αθηνα

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
γραφικες τεχνες
ΚΟΥΡΔΙΣΤΟΣ
δ.βουδιαγμενης 399
αθηνα
τηλ 9701593

ο Γκίνζμπεργκ σε παλιότερες ώσεις όταν μεταξύ του 1966 και 1968 έδινε τακτικά διαλέξεις, για τη ζωή...

ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΚΔΟΤΕΣ (γυπες) ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΣ (κορακια) ΤΟΤΕ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ (προβατα) ΟΙ ΤΡΕΙΣ «ΑΜΕΡΙΚΕΣ»

Τελευταία, έδω και μερικούς μήνες κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις "ΑΚΜΩΝ" στη σειρά "Συγχρονοί Ποιητές 1" ένα βιβλίο με ποιήματα του γνωστού αμερικάνου μπητνικ "Άλλεν Γκίνζμπεργκ, μεταφρασμένο από τον Άρη Μπερλή. Σχήμα σελ. 13X20 εκ. έκδοση πολυτελείας σελίδες 160, με έξη έγχρωμα όρτέξτ που είναι έργα του άλλου ποιητή και ζωγράφου Γουίλλιαμ Μπλαϊνκ ("Άγγλος 1757—1827).—Η έκδοση περιέχει επίσης από τις συλλογές "ΤΟ ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ", "ΚΑΝΤΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ" μια διευκρίνιση του έκδοτη (;) Εύγένιου Άραντίτση, ένα σημείωμα του μεταφραστή Άρη Μπερλή, σημειώσεις που γράφτηκαν στην τελική ήχογράφηση του Ούρλιαχτου (πότε;), αποσπάσματα από τη συνέντευξη για την Paris Review (1965) και τέλος μια βασική βιβλιογραφία.

Όλα τα παραπάνω κάνουν την έκδοση πολύ ενδιαφέρουσα...άν δεν ήταν ό άτυχος μεταφραστής, που κυριολεκτικά κατέστρεψε τις έκδοτικές παραγωγικές προθέσεις των έκδοτων. Φυσικά τό νά είσαι έκδοτης, δέν σημαίνει μόνο νά παράγεις βιβλία αλλά και νά διαλέγεις τά πρόσωπα μέσα στον έλληνικό χώρο που θά σοϋ μεταφράσουν αυτά τά βιβλία, που τελικά επέλεξες για νά τά δώσεις στο κοινό.

Φυσικά ο Γκίνζμπεργκ, δέν είναι ούτε άγνωστος, ούτε "παρθένος" για την Ελλάδα. κι έσως νά μñν δινóταν ή εύκαιρία νά βγει στό ελληνικό μιά τόσο προσεγμένη —άλλοίμονο— έκδοση, μιά που παλιότερα: α. Στο περιοδικό των μισοξύπνιων έλληνομπετνικών, "ΠΑΛΙ" τεϋχος 2-3, (χωρίς ήμερομηνία) που έκδόθηκε τό 1964, ο Δημήτρης Πουλικάκος (ή Πουλίκας) δημοσιεύει μιά μετάφραση του ποιήματος του Γκίνζμπεργκ "ΑΜΕΡΙΚΗ"...

β. Μερικά χρόνια αργότερα —μέσα στη χούντα, στο τεϋχος Νο 7 του περιοδικού "παντός τέρμα ή παντός δέρμα"=Pantherma, ο έκδοτης του —και τότε Λεωνίδας Χρηστάκης αφιερώνει όλόκληρο τό τεϋχος, στην ποίηση του "Άλαιν Γκίνζμπεργκ και Λώρενς Φερλινγκέττι, που ήταν και ο έκδοτης των μπητ ποιητών με τον έκδοτικό οίκο "City Lights Books" (άπ' όπου πήρε (;) τά δικαιώματα και ο ΑΚΜΩΝ).—Έπειδή —και τότε— προέκυψε θέμα μεταφράσεων των στίχων του Γκίνζμπεργκ, γιαυτό απευθύνθηκε σε πολλούς "νέους" της εποχής, 1973, που πρόθυμα δέχτηκαν. Αυτοί ήσαν: ο Δημήτρης Πουλικάκος, ή Τζένη Μαστοράκη, ή Ίουλία Ραλλίδα και ο Σπύρος Μεϊμάρης. Τό ποιήμα ΑΜΕΡΙΚΗ, έπειδή παρουσίαζε δυσκολίες, προτιμήθηκε νά δημοσιευτούν και οι δυό μεταφράσεις, της Τζένης Μαστοράκη και του Δημήτρη Πουλικάκου.

γ. Ένα αργότερα, χρόνο, ο έκδοτης Ηλίας

Μπουκουμάνης, παρακινούμενος από τον πάντα έκολαπτόμενο ποιητή (;) Στέφανο Μπεκατώρο, αρχίζει μιά σειρά τσέπης κάτω άπ' τις όμόνυμες εκδόσεις του, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ, με δεύτερο βιβλίο τά ποιήματα του "Άλλεν Γκίνζμπεργκ, με είσαγωγή και μετάφραση της Τζένης Μαστοράκη.

"Ετσι ή "χουντική" και μεταχουντική κουλτούρα, πλουτίστηκε με τά ποιήματα του Γκίνζμπεργκ καθώς και με τά ποιήματα του Γκρέγκορυ Κόρσο, του Λώρενς Φερλινγκέττι, και αργότερα του Τζάκ Κέρουακ, άπ' τις φτηνές εκδόσεις Pantherma, που πουλιόντουσαν στά φοιτητικά στέκια, της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης κατά εκατοντάδες αντίτυπα. (Τό τεϋχος Νο 7 του Pantherma, τυπώθηκε σε 5.800 αντίτυπα και από μερικά χρόνια δέν υπάρχει ούτε ένα).

Όσο λοιπόν τά "έκδοτικά" κρατιούνται σε μιά "άντεργράουντ έκφραση", και δέν αποτελούν "προϊόν" για έμπορευματοποίηση (όπως γίνεται με την έκδοτική κεφαλαιοποίηση των εκδόσεων ΑΚΜΩΝ), έσως μερικές αισθητικές "ατέλειες" νά μñν παίζουν ρόλο, καθώς και μεταφραστικές ανισότητες μεταξύ μεταφραστών, όπως έγινε με τους πολλούς μεταφραστές του Pantherma. Όταν όμως, διατίθενται μερικές εκατοντάδες χιλιάδες για μιά τόσο καλέντυπη και φροντισμένη έκδοση που δέν αποτελεί υποπροϊόν σε μιά μεταπρατική κοινωνία υποκουλτουριάδων και κουλτουριάρηδων, τότε, ο υπεύθυνος έκδοτης θά πρέπει νά έξεταξει με προσοχή τους μεταφραστές, και νά προσέχει σάν χειροϋργος, τις έκφράσεις του στη "Μιά Διευκρίνιση". ("Όσο για τις "έπιφανείς μαρξίζουσες προσωπικότητες" που άσχολήθηκαν με την ποίηση του Γκίνζμπεργκ, αυτές θά ήταν πιο "συνεπές" νά άφηναν τον νεόκοπο μεταπράτη Εύγένιο Άραντίτση, άδιάφορο και νά έρριχναν όλες τις δυνάμεις στην άναζήτηση "καλών" και κατάλληλων μεταφραστών).—Όσο για τά κακέτυπα του "άγνωστου" περιοδικού, στη μάζα των νεοελλήνων, "ΟΖ", θά έπρεπε νά μιλάει με περισσότερο προσοχή για τους "έπαγγελματίες άναρχικούς "άκτιβίστες", γιατί αν ο ίδιος μπόρεσε και "πέρασε" την έδεολογία του "κορακιού" που έπεσε πάνω στη καπιταλιστική περιουσία, ή όπως άλλοις θέλει, νά τό λέει ο ίδιος, αυτό τό όφείλει πάνω άπ' όλα στον δρόμο, που τό άνοιξαν οι...έπαγγελματίες άναρχικοί άκτιβίστες που τόσο άγρια έρριξε, τόσο υποκειμενικά όσο και αντικειμενικά, όταν κάποτε ξεκίνησαν μιά...συνεργασία για την σκατομοιρασιά του "οικονομικού άφροϋ..."—

Έκείνος όμως που έσως είναι θύμα και έξω άπ' τά νερά του είναι ο...μεταφρασ-

τής του "Άλλεν Γκίνζμπεργκ. Πρόκειται για έναν "φτηνό" περφεξιονίστα, εκ Πατρών που σπούδασε φιλολογία και σήμερα διδάσκει (;) ως "έμπορος λευκού πνεύματος" στο φροντιστήριο του άλλου "πασπαλισμένου με Έγγονόπουλο κι Έμπειρικό" έμπορου λευκού πνεύματος φροντιστή Άνδρέα Μπελεζίνη (τό...Άνδρέας τό προφέρω με άηδία, γιατί δέν τόγραψε ποτέ Άντρέας).

Νόμισε λοιπόν ο κ. Άρης Μπερλής, πώς ή ιδιότητα του "φιλόλογου" θά του έδινε τό δικαίωμα νά μπαίνει σ' όλα τά χωράφια, και νά "σφαγιάζει..." με τις εύλογίες του Εύγενίου Άραντίτση, ποιητές όπως ο "Άλλεν Γκίνζμπεργκ.

Φυσικά ο Άρης Μπερλής υπήρξε διευθυντής σύνταξης του περιοδικού που εξέδιδε ο "προϊστάμενός" του και ιδιοκτήτης του φροντιστηρίου Άντρέας Μπελεζίνης, και που λέγονταν "ΣΠΕΙΡΑ", που ήθελε κι αυτό νά παίξει κάποιον ήγετικό ρόλο στους ταλαιπωρημένους και καταδηγμένους από τό κατεστημένο ποιητές κι έκφραστές της αντιστασιακής γενιάς, (άφου όλοι είχαν χτυπήσει τις κατουρημένες πόρτες, της Νέας Έστίας, της Εϋθύνης, της Συνέχειας, του Ήνιόχου κ.λ.π.). Σάν διευθυντής λοιπόν έπειδή "φιλοξενήθηκαν" από μισαλλοδοξία μερικοί "νέοι" άξιοι όπως ο Λευτέρης Πούλιος και παλιοί "πρόην" άξιοι όπως ο Νάνος Βαλαωρίτης, νόμισε ότι άκούμπησε και τον κόλο της μητ γενιάς που για νά την πλησιάσεις, θά πρέπει νά έχεις μιά κολοτριπίδα χοάνη, ή αρχίδα κάποιου διαμετρήματος και χωρίς έπιλογές...

Και πάλι δέν τά έχω με τον μεταφραστή γιατί αυτός — όπως και πολλοί άλλοι — τη δουλειά του θέλει νά κάνει... (κι' άς μη του βάξουν στο έξώφυλλο ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ). Έκείνος που τροφοδοτεί τη νεολαία με μιά παραστρατημένη και άσχετη μετάφραση δέν είναι ο...φιλόλογος που δοκιμάζει, αλλά ο έκδοτης που κυκλοφορεί και διαθέτει αυτό τό βιβλίο με την κακή μετάφραση. (Έξ άλλου οι κακές μεταφράσεις των εκδόσεων ΑΚΜΩΝ έχουν άπασχολήσει ακόμα κι αυτό τό... ΑΝΤΙ...και παρ' όλη την άφρημένη υπόσχεση ότι θ' άποσύρουν τό βιβλίο από την κυκλοφορία, υπάρχει ακόμα και πουλιέται —χωρίς ντροπή— και λέγεται: Η ΨΕΥΔΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ, του Τζόζεφ Γκάμπελ). Θά μπορούσα νά ήμωνα, για ακόμα μιά φορά ο...κακός της της περιόχης, αλλά τά παραδείγματα που βάξω και οι δημοσιεύσεις που παροθέτω, στο ποιήμα του Γκίνζμπεργκ: ΑΜΕΡΙΚΗ, με δικαιώνουν, χωρίς αυτό νά σημαίνει τίποτα...

ΛΕΩΝ.ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

ΥΚΙΝΖΜΠΕΡΓΚ: ΠΑΡΑΤΗΡΩΤ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝ

Ο Ζάν-Ζάκ Λεμπέλ, ο πρώτος του μεταφραστής στα Γαλλικά, των κειμένων και των ποιημάτων του Γκίνζμπεργκ, πήρε την παρακάτω συνέντευξη-συνομιλία από τον Άλλεν Γκίνζμπεργκ, στο Lower East Side της Νέας Υόρκης, όπου ο Άλλεν κατοικεί, ανάμεσα στις λαϊκές συνοικίες του γκέττο.

— Όσο πιο σημείο ή ποίηση και η μέλετη στις μέρες μας έγιναν αντικειμενικές;

Γκίνζμπεργκ: Η σημερινή ποίηση δεν μπορεί παρά να προβάλλει θεωρίες περισσότερο ή λιγότερο σωστές, προγράμματα ή πλάνα συνόλου. Η ποίηση μου επιτρέπει ακόμα να εισδύω στην πιο έσωτερική μου επιθετικότητα, στις πιο κοντινές μου αναστολές, την πραγματική μου άγνοια, γι' αυτά που συμβαίνουν καθημερινά γύρω μου, μου χρησιμεύει επίσης για μία έσωτερική βυθομέτρηση των αισθηματικών αντιδράσεων. Με την ποίησή μου εξερευνώ τη συνείδησή μου και έτσι αναγκάζομαι να στραφώ σ' ένα σύνολο σκέψεων. Η μελέτη επίσης όλων αυτών, ανιχνεύει την επίθεση, τα πάθος και την άγνοια που σε αναλογιά με το Βουδιστικό μου ζέν, διαμορφώνουν το έγώ μου. Αυτές οι δύο τεχνικές ξεσηκώνουν την αδόκητη νοοτροπία και μας επιτρέπουν να παρατηρούμε την πορεία της σκέψης. Ανιχνεύω τα πάθη και την επιθετικότητα, που εμφανίζονται μπροστά μου την ώρα που γράφω στο τραπέζι μου και τη στιγμή που κατατρέχομαι απ' αυτά. Ενώ οι πραγματικές μου συγχίσεις, έτσι ακαθόριστες, κι' αυτόματα ανεβαίνουν στην επιφάνεια.

Τό ίδιο τό ποιήμα έρχεται σάν είδος δευτερευόν, γεννημένο απ' τό παραπάνω προτσές, χρησιμεύει επίσης νά υπενθυμί-ζει στους αναγνώστες ή τούς άκροατές ότι αυτό τό "ταξίδι" δέν τούς είναι ξένο, άγνωστο.

Μερικοί άμερικάνοι ποιητές πού κατέλη-ξαν στην δική μου έκφραση, και βγήκαν στην σκηνή αυτόσχεδιάζοντας και τραγουδώντας, τό κάνουν σάν μία έκφραση πού ξεφεύγει μέ την άναπνοή της διμιλίας και έρχεται απ'τή συνείδηση της ίδιας της ζωϊκής άναπνοής, πού άκουμπά μία πρακτι-κή επιφάνεια, όχι άπόλυτα μυστικιστική, όπως αυτή της ήσυχίας των Ίμαλαΐων πού ξεπνάνει αυτό πού περνάει άπό μπροστά μας, και γύρω μας, ενώ ταυτόχρο-να γίνεται και μέσα μας. Πρόκειται για μία κατάσταση παρόντος πού θέλει νά κόψει τίς υπάρχουσες μορφές σκέψεις. Μερικοί θέλουν νά φαντάζονται πώς υπά-ρχει ένας μεγάλος θεός πού φέρνει την ευθύνη για τό υπάρχον σύμπαν. Δέν άνήκω σ' αυτήν τη περίπτωση, αλλά ούτε και σ' αυτήν του Γουίλλιαμ Μπλαϊνκ, πού έχει δείξει στά έργα του "Tiger, Tiger" πού άφήνει νά φαίνεται ως πιο σημείο αυτή ή θεϊκή ευθύνη μας άνήκει.

Για ν' αρχίσουμε, πρέπει νά διαλύσουμε την θολή έγωκεντρική παραίτηση. Αυτό δέν είναι δουλειά των κυβερνήσεων, ούτε των πολιτικών. Αυτό μπορεί νάναι δουλειά του ποιητή, του καλλιτέχνη ή όποιουδήποτε πού πρακτικά εκφράζεται μέ τη μελέτη και τόν στοχασμό. Καθένας θά πρέπει για την ώφελεια του έαυτού

του νά ξαναβρεί στην κατασκευή της δημιουργίας του, πριν νά την εκποιήσει σέ ποίηση, μουσική, διαλέξεις, γραφτά. Άποστιγματίζομαι άπό μορφές και σκέψεις πού στερεοποιούνται στον καθένα μας. Η λέξη "έμπνευση" έδω, ανά-γεται στην άναπνοή. Η πρακτική του στοχασμού, όπως μία άληθινή ποίηση μας προτείνει νά προσγειωθούμε, νά βάλουμε ένα τέλος στά μεγάλα παρανοϊκά ταξί-δια και νά χτίσουμε ένα νέο πνεύμα πάνω στό σώμα ενός ένδιάμεσου έδαφους ξαναγυρίζοντας στη βάση της ζωϊκότητας δηλαδή στην άναπνοή.

Τό μελετά κανείς είναι νά παρατηρεί την διαμόρφωση της σκέψης ταυτόχρονα μέ την άναπνοή και μετά νά την χαλαρώ-νει χωρίς νά έχει επιπολέσεις, ούτε νά την άποκρυσταλλώνει, χωρίς νά ταυτίζει τόν έαυτό του μ' αυτήν, χωρίς νά την άποβάλλει, ενώ θά την άφήνει ν' ακολουθή-σει τό δρόμο της. Χωρίς τό τίποτα κά-νουμε "κάτι" μέ τίς φαντασιώσεις μας. Δέν βλέπω πώς άλλοιώς μπορεί κανείς νά φτά-σει στην κατάσταση του ξυπνήματος χω-ρίς ν' άφεθεί στην πρέζα. Χωρίς ν' άποστι-γματιστεί απ' την προβολή του έαυτού του. Αυτή ή πρακτική της ποίησης είναι κατά κάποιο τρόπο γαλλικής έμπνευσης άφου' ό' Απολλυναίρ και ό' Άρτώ υπήρξαν μεταξύ των πρώτων μοντέρνων στό νά προτιμήσουν τό μέτρο της άναπνοής άπ' τη μηχανιστική μετρική...

— Ζήσατε στό Παρίσι τό 1958 (;) ό Γκρέ-γορ Κόρσο, ό Πήτερ Όρλόφσκυ, ό Γουίλ-λιαμ Μπάρροουζ, ό Χάρολντ Νόρς και σύ,

ΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΟΥ ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΥ

Άλλεν Γκίνζμπεργκ

ΑΜΕΡΙΚΗ

μετάφραση: Δημήτρη Πουλικάκου (1963)

Άμερική στάδωσα όλα και τώρα δέν είμαι τίποτα.

Άμερική δύο δολλάρια και είκοσιεφτά σένς 17

Ιανουαρίου 1956

Δέν μπορώ νά υποφέρω τό ίδιο μου τό μυαλό.

Άμερική πότε θά πάψουμε τόν ανθρώπινο πόλεμο;

Άει γαμήσου μέ την άτομική σου κόμπα.

Δέν αίσθάνομαι καλά άσε με ήσυχο.

Δέν θά γράψω τό ποιήμα μου ώσπου νάρθω στά σωστά μου

Άμερική πότε θά είσαι άγγελική;

Πότε θά βγάλεις τά ρούχα σου;

Πότε θά κυτταχθείς μέσ' απ' τόν τάφο;

Πότε θά γίνεις άντάξια του ενός έκατομμυρίου Τροιστών σου.

Άμερική γιατί είναι οι βιβλιοθήκες σου γεμάτες δάκρυα;

Άμερική πότε θά στείλεις τ' αύγά σου στις Ίνδιες

Έχω άηδιάσει μέ τίς έξωφρενικές άπαιτήσεις σου.

Πότε θά μπορέσω νά πάω στην αγορά και ν' αγοράσω ό,τι χρειάζομαι μέ την όμορφιά μου;

Άμερική στό κάτω-κάτω έσύ κι' έγώ είμαστε τέλειοι όχι τό υπερπέραν.

Τίς μηχανές σου δέν τίς άντέχω.

Μ' έκανες νά θέλω νά γίνω άγιος.

Πρέπει νά υπάρχει κάποιος άλλος τρόπος νά λύσου-με αυτή τη διαφορά.

Ό Μπάροουζ είναι στην Ταγγέρη δέν νομίζω νά γυ-ρίσει πίσω, είναι φρίκη.

Μας παριστάνεις τόν μπαμπούλα ή μήπως είναι καμ-μιά φάρσα;

Προσπαθώ νά πω αυτό πού θέλω.

Άρνούμαι νά εγκαταλείψω την έμμονη ιδέα μου.

Άμερική σταμάτα νά σπρώχνεις έξω τί κάνω.

Άμερική πέφτουν τά λουλούδια απ' τίς δαμασκηνιές.

Δέν έχω διαβάσει έφημερίδες μήνες τώρα, κάθε μέρα κάποιος δικάζεται για φόνο.

Άμερική νοιώθω αίσθηματικός για τούς WOBBLIES.

Άμερική-μικρός ήμουνα κομμουνιστής, δέν λυπάμαι.

Καπνίζω μαριχουάνα μέ κάθε εύκαιρία.

Κάθομαι σπíti μου μέρες όλόκληρες και κυττάζω τά τριάντα φύλλα στό ντουλάπι.

Όταν πηγαίνω στό CHINATOWN μεθώ μά δέν συνου-σιάζομαι.

Τόχω πάρει άπόφαση θάχουμε φασαρίες.

Έπρεπε νά μέ δείς νά διαβάζω Μάρξ.

Ό ψυχαναλυτής μου λέει πώς έχω άπόλυτο δίκιο.

Δέ θά πω τό Πάτερ ήμών.

Έχω ένοράσεις μυστικιστού και δέχομαι κοσμικές δονήσεις.

Άμερική δέν σούχω πεί ακόμα τί έκανες στό θεϊο Μάρξ όταν ήρθε απ' τη Ρωσία.

Άπευθύνομαι σ' έσένα.

Θ' άφήσεις την αίσθηματική σου ζωή νά την έλέγχει τό περιοδικό "TIME".

Είμαι παθιασμένος μέ τό περιοδικό "TIME".

Τό διαβάζω κάθε βδομάδα.

Τό έξωφυλλό του μέ κυττάει κάθε φορά πού ξεγλυ-στράω μπροστά άπό τό γωνιακό ζαχαροπλαστείο.

Τό διαβάζω στό ύπόγειο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης στό Μπέρκλεϊ.

Πάντα μου μιλάει για ευθύνες. Οι επιχειρηματίες είναι σοβαροί.

Οι κινηματογραφικοί παραγωγοί είναι σοβαροί. Όλοι είναι σοβαροί εκτός άπό μένα.

Μου φαίνεται πώς έγώ είμαι ή Άμερική.

Μιλώ στον έαυτό μου πάλι.

Η Άσία ξεσηκώνεται έναντίον μου.

Έχω λιγώτερη έλπίδα επιτυχίας κι' άπό έναν φουκαρά Κινέζο.

Καλά θά κάνω νά λάβω υπ' όψη μου τούς έθνικούς πόρους.

Οι έθνικοί μου πόροι άποτελούνται άπό δύο τσιγάρα μαριχουάνας, έκατομμύρια γεννητικά όργανα, μία μή έκδώσιμη ιδιωτική λογοτεχνία πού τρέχει 1400 μίλια την ώρα και είκοσι έφτά χιλιάδες τρελλοκομετα.

Δέ λέω τίποτα για τίς φυλακές μου, ούτε για τά έκατομμύρια των στερημένων πού ζουνε μέσ' τίς γλάστρες μου κάτω άπό τό φως πεντακοσίων ήλιων.

Έκλεισα τά μπορντέλλα της Γαλλίας, τώρα είναι ή σειρά της Ταγγέρης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

στό "Μπήτ 'Οτέλ" της οδού Ζιτλέρ, σέ
μιά περίοδο πολύ παραγωγική γιά δλους.
Σέ τί όφείλονταν ή τωρινή σας καί ή
μετέπειτα άπ'αυτήν τήν Παρισινή
περίοδο άπομόνωση;

Γκίνζμπεργκ: Δέν μιλούσαμε πιά τά Γαλ-
κά.Είχαμε λίγες έπαφές
μερικές φορές πολύ σύντομες,τό τόν
"Έξω κόσμος".Συνάντησα,παρ'όλα αυτά τόν
Μισώ,τόν Τζαρά,τό Σεραζί Λούκα,τόν Υβ
Μπονφού.Άλληλογράφισα μέ τόν Άντρέ
Μπρετόν,άλλά δέν έφτασα στό επίπεδο
νά διαβάσω τό γράμμα του(Ήταν μικρή
σέ έκταση καί μέ βιολετί μελάνι...)Δέ
μπόρεσα νά πάω σ'ένα ραντεβοϋ πού μοϋ
είχε όρίσει αυτός.Σέ αντίθεση ή μαγ-
νητοταινία ενός κομματιοϋ τοϋ ραδιο-
φώνου μέ τόν τίτλο "Γιά νά τελειώνουμε
μέ τήν κρίση τοϋ Θεοϋ",όπου άκούγονταν
οί φωνές τοϋ Άντονέν Άρτώ,τοϋ Ροζέ
Μπλέν καί τοϋ Μαρία Καζανέ,πού ένα του
βιβλίο μοϋ δώρησε....., εκείνη τήν
έποχή είχε μεγάλη κυκλοφορία μεταξύ
τών άμερικάνων ποιητών.Αυτή ή έκπομπή
είχε ένα σπουδαίο στόχο,προπάντων στή
παρουσίαση τοϋ Λίβινγκ θήατερ,Ντιάνα
ντι Πρίμα καί τοϋ Λερούά Τζόνς.Ο Φερ-
λιγκέττι ποιητής κι'έκδότης τής γενι-
ας μπήτ (City Lights Editions)δημο-
σίευσε άργότερα μιά μετάφραση αυτού
τοϋ κειμένου τοϋ Άρτώ,πού είχε πάνω
μας μιά πολύ μεγάλη άπήχηση.Άπ'τήν
άλλη πλευρά,ό Μπάροουζ κι'έγώ έπισ-
κεπτόμασταν διάφορους γάλλους ποιητές.
Τόν Ζενέ τόν συνάντησα δέκα χρόνια άρ-
γότερα.Στό Σικάγο έκτός άπό έκδηλώσεις
ένάντια στόν πόλεμο τοϋ Βιετνάμ,μέ τήν

εύκαιρία τοϋ Συνεδρίου τοϋ Κόμματος
τών Δημοκρατικών, ό Μπάροουζ,ό Μεγιά
ό Σουτέρν, ό Ζενέ κι'έγώ,Ξαναβρεθήκαμε
Τά δακρυγόνα καί οί Άστυνομικές δυνά-
μεις κυριαρχούσαν τήν έποχή εκείνη.
Είμαι εκεί πού τραγούδισα γιά πρώτη
στό κοινό,τραγούδια τοϋ Γουίλλιαμ
Μπλαίηκ.

—Στή θέση σου, καί στή δεκαετία τοϋ
1960, ό Μπόμπ Ντύλαν, σέ στιγμές έμ-
νευσης τραγοδούσε τούς στίχους σου,
έχοντας φοβερές έπιδράσεις άπ'τή γενιά
σου—τών μπήτ—άπ' τήν όποία ό Τζάκ
Κέρουακ συνεχώς υπενθύμιζε ότι ή λέξη
beat προέρχεται όχο μόνο άπ'τό Beatitu-
de=μακαριότητα άλλά άπό beat,παράγωγο
τοϋ ρυθμικοϋ μέρους τής τζάτζ,τοϋ πό-
νου άπό χτυπήματα καί τήν κούραση τών
παλιών τραγουδιστών τοϋ μπλουζ.

Deasin de David Levine, C. Opera-Mundi.

Γκίνζμπεργκ: Ή βασική επίδραση της γε-
νιάς τών μπήτ (όπως τήν
υπογράμμισε ό "Αραμ Σαρογιάν στό βιβ-
λίο του γιά τόν τόν Λοϋ Βάϊς)δέν έχει
σχέση μέ τήν πολιτική,τήν έξέγερση τήν
επανάσταση,τήν άγριότητα,τά μακρυά
μαλλιά,τίς πινέζες μέσα στά στρώματα,
τό LSD,τήν τρέλλα,τήν όμοφυλοφιλία,
τήν ύστερία,τήν άποκάλυψη κ.λ.π.Τό πιό
ένδιαφέρον ήταν καί είναι ή φιλία,ή
γλυκύτητα,ή άγάπη άνάμεσα στους φοιτη-
τές.Ο τύπος τής συναδελφικότητας καί
τής στοργής πού μάς ένωνε μεταξύ μας
—Κέρουακ,Σνάϊντερ,Κόρσο,Νήλ Κάσσιντυ,
Μπάροουζ,Βάϊς καί έμένα άντιστέκονταν
στήν έπιθετικότητα καί στήν κακοκεφιά,
χακτηριστικό φιλολογικοϋ καί πανεπι-
στημιακοϋ κύκλου,πού έξ άλλου μάς είλ-
χαν άπομακρύνει—γιά νά μήν πετάξει.
Ο Κέρουακ γιά παράδειγμα,πού είναι

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ

Ή φιλοδοξία μου είναι νά γίνω πρόεδρος άν καί
καθολικός.
Άμερική πώς μπορώ νά γράψω μιά ιερή λιτανεία
μέσα στή χαζομάρα σου;
Θά συνεχίσω σάν τόν Χένρυ Φόρντ,οί στροφές μου
είναι τόσο υποκειμενικές όσο καί τ'αυτοκίνη-
τά σου κι'άκόμη περισσότερο γιατί οί δικές
μου έχουν φύλο.
Άμερική θά σοϋ πουλήσω στροφές 2.500 δολλάρια
τό κομμάτι καί 500 προκαταβολή γιά τήν
παλιά σου στροφή.
Άμερική άφησε έλεύθερο τόν Tom Mooney.
Άμερική σώσε τούς Ίσπανούς δημοκρατικούς.
Άμερική ό Σάκκο κι'ό Βαντσέττι δέν πρέπει
νά πεθάνουν.
Άμερική είμαι τά παιδιά τοϋ Scottsborg.
Άμερική όταν είμουνα έφτά χρονών,ή μαμά μου μέ
πήγαινε σέ συνεδριάσεις κομμουνιστικών πυρή-
νων,όπου μάς πουλούσανε στραγάλια,τή χούφτα
μιά πεντάρα καί οί λόγοι ήταν τζάμπα,όλοι
ήταν άγγελικοί καί γεμάτοι αίσθηματισμό γιά
τούς εργάτες,ήταν όλα ένθουσιώδη δέν είχες
ίδέα τί ώρατο πράμμα ήταν τό κόμμα στό 1935,
ό Scott Nearing ήταν ένας ώρατος γέρος άλη-
θινός άντρας,ή Γιαγιά Bloor μ'έκανε νά κλάψω,
είδα μιά φορά τόν Israel Alter άπό κοντά.Ο-
λοι τους θά πρέπει νάταν κατάσκοποι.
Άμερική δέν θέλεις σοβαρά νά πās στόν πόλεμο.
Άμερική φαίνε αυτοί οί Ρώσοι.
Αυτοί οί Ρώσοι,αυτοί οί Ρώσοι καί οί Κινέζοι.Κι'
αυτοί οί Ρώσοι.
Αυτή ή Ρωσία θέλει νά μάς φάει ζωντανούς.Αυτή
πού λύσσαξε γιά δύναμη θέλει νά βγάλει τ'
αυτοκίνητά μας έξω άπ'τά γκαράζια μας.
Αυτή θέλει ν'άρπάξει τό Σικάγο.Αυτή χρειάζεται
ένα κόκκινο Readers Digest.Αυτή θέλει νά έρ-
γοστάσια τών αυτοκινήτων μας στή Σιβηρία.
Αυτή ή μεγάλη γραφειοκρατία νά έκμεταλλεύεται
τά βενζινάδικά μας.
Αυτό όχι καλό.Άγκ:Αυτό μάθει Ίνδιάνους διαβά-
ζει.Αυτό χρειάζεται με-γά-λο μαϋρο νέγρο.Α.
Αυτή θά μάς κάνει νά δουλεύουμε δεκάξη ώρες
τή μέρα.Βοήθεια!
Άμερική αυτό είναι πολύ σοβαρό.
Άμερική αυτή είναι ή έντύπωση πού έχω όταν
κυττάζω τήν τηλεόραση.
Άμερική είναι σωστό αυτό;

Καλλίτερα θά κάνω νά στρωθώ κάτω στή δουλειά.
Είμαι άλήθεια ότι δέν θέλω νά καταταγώ στό
στρατό,ούτε νά γυρίζω τόνους σ'έργοστάσια
έξαρτημάτων άκριβείας,έχω μυωπία καί είμαι
ψυχοπαθής ούτως ή άλλως.
Άμερική βάζω τόν άδερφίστικο όμο μου στόν τρο
τόν τροχό.

μετάφραση:Δημήτρη Πουλικάκου

Wobblies: Άριστεροϋ συνδικαλιστές άπ'τό 1905 ως τό 1930.-
Tom Mooney:Συνδικαλιστής ήγέτης πούμεινε χρόνια φυλακή.
Sacco—Vancetti: Άναρχικοί πού έκτελέστηκαν,ένω ή υπόθεσή
τους εξακολουθεϋ νά παραμένει άνεξιχνύστη
Παιδιά τοϋ Scottsborg: Έννεά νεκροί νέγροι πού καταδικά-
στηκαν τό 1931 σέ θάνατο χωρίς νά έκτελεσ-
τοϋν,γιά τόν βιασμό μιās λευκής έλευθε-
ρίων ήθών.
Scott Nearing:Σοσιαλιστής-οικονομολόγος τοϋ παλιοϋ καιροϋ.
Γιαγιά Bloor: Γυναίκα-άγωνίστρια τής έποχής 1920.
Israel Amter: Ήγέτης τοϋ Κομμουνιστικοϋ κινήματος στό
1923.-

*ή μετάφραση αυτή τοϋ Δημήτρη Πουλικάκου πρωτοδημοσιεύτη-
κε τό 1963 στό περιοδικό "ΠΑΛΙ",καί επαναδημοσιεύτηκε
μέσα στή χούντα,τό καλοκαίρι τοϋ 1974.στό περιοδικό πού έ-
ξέδιδε ό Λεωνίδας Χρηστάκης,Pandema No 7.-

ΤΗΣ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ

ΑΜΕΡΙΚΗ

Άμερική, σοϋ τά 'δωσα όλοι καί πιά δέν είμαι τίποτα.
Άμερική, δυό δολλάρια καί είκοσιεφτά σέντσια, 17 τοϋ Γε-
νάρη 1956.
Δέν μπορώ νά χωνέψω ούτε τή σχέση μου.
Άμερική, πότε θά βάλουμε τέλος στόν πόλεμο τών άνθρώ-
πων;
Άντε άταφτώσου μέ τήν ατομοδόμβα σου.
Δέν είμαι οτις καλές μου, μη μοϋ κολλās.
Άν δέ μοϋ 'ρθει έπει δέ θά γράψω τό ποίημα μου.
Άμερική, πότε θά γίνεις άγγελική;
Πότε θά πετάξεις τά ρούχα σου;
Πότε θά κοιτάξεις τόν έαυτό σου μέσα άπό 'να τάφο;
Πότε θά γίνεις άντάξια τοϋ ενός έκατομμυρίου τροτσκι-
στών σου;

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

πολύ θαυμασμένος στην Εύρωπη, ήταν πολύ χτυπημένος απ' την αμερικάνικη λογοτεχνική κριτική με μιιά τρομερή κι άδικαιο λόγητη κακία. Αυτό τον άρρώστησε. Προς τό τέλος έπινε πολύ. Υπέφερε έπειδή καταλάβαινε ότι η καρδιά της αμερικής ήταν σκληρή, κι 'ότι η μεγάλη του προσφορά καλωσύνης, ήταν παραπεταμένη. Μεταξύ των νέων σύγχρονων ποιητών, έπηρεασμένων απ' την μπήτ γενιά είναι ο Μπόμπυ Μιέρ, Νταϊνβιντ Κόουπ και κυρίως ο Άντλερ, πού έξ αιτίας της ντροπαλότητάς του δέν έχει ακόμα έκδοθελ, ούτε στην Αμερική, παρά τό ότι είναι ο ποιητής ενός μεγάλου ποιήματος πού θεωρώ σαν ένα π' τά καλύτερα πού έχουν γραφτεί τά τελευταία χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι οι Γάλλοι άναγνώστες γνωρίζουν τη δουλειά των προηγούμενων γενιών: αλήθεια του Σάφλ Ρεζνίκωφ (ίσως με τον Πάουντ), Γουίλλιαμ Κάρλος Γουίλλιαμς, Φράνκ Ό Χάρα, Τζών Άσπερυ, Άνν Βάλνταν, Φίλιπ Λαμαντία.

Βασικά όλη η αμερικάνικη ποιητική παραγωγή — τέραστια — δέν είναι αυτής της ποιότητας. Άς προφυλακτούμε απ' τίς άναμίξεις. Τί κοινό υπάρχει άνάμεσα στό Βουδδιστικό κίνημα, πιδ συγκεκριμένα στόν άνορθόδοξο ταντριζμό, πού άναφέρει τά στον Μιλαρέπα, πού ζωντανεύει στό Ινστιτούτο Ναρόπα (δός διδάσκει), στό Κολοράντο, και στη τωρινή πληθώρα νεοχριστιανικών ή νεο-ανατολικών αίρέσεων σέ σχέση με τό Ισλαμικό δλοκλήρωμα ή την έκκλησία της Παγκόσμιας Ένωποίησης, του "σεβασμιότατου" Μούν; Η υπερφυσικοί παρατηρητές και οι καταπιεσμένοι δημοσιογράφοι έχουν μιιά τάση νά τους βάζουν όλους στόν ίδιο σάκκο.

Γκίνζμπεργκ: Δέν υπάρχει πραγματική σχέση παρά μόνο άνάμεσα σ' εκείνους πού ήθελαν και θέλουν νά οδηγήσουν τον κόσμο σέ μιιά συλλογική αυτοκτονία, όπως οι Νίξον, οι Μάνσον, οι όπαδοί του πυρηνικού συνόλου, οι Τζίμ Τζόουνς. Η ψυχομεταφορά, όπως την έφαρμόζουμε έμεις στην Ναρόπα, αντίθετα οδηγεί στη διάλυση των ψευδαισθήσεων και στό ξεπέραςμα της ύστερίας. Ο Μούν ήταν ένας θερμός όπαδος του Νίξον και

όχι δικός μας. Στη φάρμα πού ζούμε ο Πήτερ Όρλόφσκυ κι 'εγώ, έχουμε έγκαταστήσει ένα μηχανήμα, πού μάς δίνει ηλεκτρισμό απ' τον άνεμο. Είναι ένα μηδέν σέ σύγκριση με τίς γιγάντιες βιομηχανίες, πυρηνικές ή πετροχημικές, αλλά πρέπει ν' αρχίσουμε νά άποτιξινωνόμαστε απ' τά δηλητήριά τους. Τό 1956 έγραφα στό Howl:

ΟΥΡΑΙΑΧΤΟ: (άπόσπασμα)

Ό Μολώχ πού η άγάπη του είναι άτέλειωτη πέτρα και λάδι.
Ό Μολώχ πού η ψηχή του είναι ηλεκτρικό και τράπεζες.
Ό Μολώχ πού η φτώχεια του είναι τό φάσμα της μεγαλοφυίας.
Ό Μολώχ πού η μοίρα του είναι ένα σύννεφο ύδρογόνου χωρίς φύλο.
απ' τη μετάφραση της Τζ. Μαστοράκη.

Δέν έξω άν η λύση πού παρουσιάζω είναι η σωστή, βεβαιώνω μόνο ότι τό πρόβλημα της ένέργειας πρέπει νά τό ξανασκεφθούμε απ' την αρχή. Τό πετροχημικό και πυρηνικό άξίωμα δέν ξανατέθηκε ποτέ σέ έρώτημα, ούτε άπό καπιταλιστικά, ούτε άπό κομμουνιστικά προγράμματα. Όλες οι πολιτικές, όλες οι οικονομικές προβλέψεις βασίζονται σ' αυτό τό άξίωμα. Όλοι οι προγραμματιστές σκέφτονται με όρους της Κυβερνητικής και των ηλεκτρονικών. δηλ. μ' ένα λεξιλόγιο ύπολογιστικής μηχανής πού άνάγει κάθε πρόβλημα σ' ένα λογικό συμβολικό διημέρες πού άναπαράγεται στό άπειρον. Αύτοί οι ειδικοί δέν μπορούν νά σκεφθούν άλλοις μιιά και οι ίδιοι έχουν μεταβληθεί σέ μανιχαϊστικές μηχανές. Στίς Η.Π.Α. η έπιθυμία νά είναι η πρώτη δύναμη στόν κόσμο... έχουν φτάσει σ' ένα σημείον πού δέν μπορούν νά κάνουν πίσω. Είμαστε όλοι προπονημένοι σ' αυτήν την κούρσα του μαζέματος. Όλοι είναι οι "γιάνκηδες" της έξουσίας. Όλοι θέλουν νά έχουν σκλάβους ρομπότ πού θά δουλεύουν στίς θέσεις τους, όπως μέσα στό μυθιστόρημα του "Ιλ Άνταμ: Τό μέλλον της Εύας". Η τεμπελιά είναι γενική, όλοι θέλουν

άπλως νά πατάνε ένα κουμπί για νά άπολαμβάνουν την άπόλυτη έξουσία, την αιώνια ζωή και για νά άπολαμβάνουν τό θάμα της τηλεόρασης.

— Η γενική ρομποτοποίηση με τό τέχνασμα όπτικά μισθοι (σύμφωνα με τη λέξη του ποιητή απ' τό Κεμπέκ Σόλ) όπως την είχες περιγράψει στό έργο σου "T.V. Baby", πραγματοποιήθηκε; Ό Κίνγκ-Κόνγκ, του όποιου η πρώτη έκδοση έγινε τό 1933, χρονιά πού πήρε την έξουσία ο Χίτλερ, θά ήταν τό τέλειο παράδειγμα μιιάς φομικής παρανόησης χωμένης στό δέρμα ενός τερατώδη ήρωα;

Γκίνζμπεργκ: Ο Μπάροουζ, στό μυθιστόρημά του "Nova expres" σχημάτισε την ύπόθεση μιιάς άποφασιστικής προσπάθειας (απ' τίς πολυεθνικές πετροχημικές και πυρηνικές, εταιρίες) νά λεηλατήσουν τον πλανήτη. Όσο για μένα παρατηρώ τ' άποτελέσματα της αυτοκτονικής ψυχολογίας των προγραμματιστών και των στρατιωτικών όλων των έθνών, πού έπιμένουν νά συγκεντρώνουν και νά μονοπωλούν την έξουσία. Οι βιομηχανικές δυνάμεις θέλουν ακόμα νά αύξήσουν και όχι νά μειώσουν τά στρατηγικά πυρηνικά όπλα για ν' άντιμετωπίσουν φανταστικούς έχθρους. Μιλώ για αυτό τό παρανοϊκό σκαρφάωμα στό "Plutonian Ode" — τό τελευταίο μου ποιήμα. Είναι αυτό πού τό πεντάγωνο όνομάζει "μιιά έπανάσταση στην πυρηνική στρατηγική": οι άμερικάνοι και οι ρώσοι σέ μιιά περίπτωση πυρηνικού πολέμου, θά έκαναν μιιά άνταλλαγή εκατοντάδων εκατομμυρίων πτωμάτων. Αυτό είναι τό στρατηγικό κέντρο γύρω απ' τό όποιο περιστρέφονται οι άμερικάνικες και οι ρώσικες μελέτες της οίκονομίας (τό μεγαλύτερο μέρος των έξόδων τους είναι γ-ά μιιά πολεμική και παραπολεμική περίπτωση). Δέν είναι άκριβώς αυτό πού θά μπορούσαμε νά όνομάσουμε μιιά ύγινη κατάσταση.

— Τί πιανότητα έναλλακτική υπάρχει στην αυτοκτονική πολιτική, των

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ

Άμερική, γιατί γεμίσαν δάκρυα οι βιβλιοθήκες σου;
Άμερική, τότε θα στέλνεις τ' αυγά σου στις Ινδίες;
Σιχάθηκα τις θεοπάλαβες απαιτήσεις σου.
Πότε θα μπορέσω νά μτώ σ' ένα σουπερ μάγκετ και ν' άγοράσω με τά κάλλη μου, δι τραβάει η ψυχή μου;
Άμερική, στο κάτω κάτω έμεις είμαστε τέλειοι, έσύ κι εγώ, κι όχι ο κόσμος πού θα 'ρθει.
Οι μηχανές σου μου πέφτουνε πολλές.
Μ' έκανες νά θέλω ν' αγιάσω.
Πρέπει νά υπάρχει κι άλλος τρόπος νά λύσουμε τις διαφορές μας.
Ό Μπάροουζ είναι στην Ταγγέρη, θαρρώ πώς δέ θά ξαναγυρίσει, κακό σημάδι.
Μαγειρεύεις και σ' ό τίποτα κακό, ή είναι και τούτο κάποιος λογής φάρσα;
Άρνούμαι νά παραιτηθώ απ' την έμνηνη ιδέα μου.
Άμερική, μη με ζορίζεις, ξέρω τι κάνω.
Άμερική, πέφτουνε τά λουλούδια της δαμασκηνιάς.
Έχω μήνες νά διαβάσω έφημερίδα, καθεμέρια κάποιος δικάζεται για φόνο.
Άμερική, έχω μεγάλη άδυναμία στους Γουόλνιτς.
Άμερική, παιδί ήμουν κομμουνιστής, δέ λυπάμαι για αυτό.
Κατινίζω μαριχουάνα με κάθε ευκαιρία.
Κάθομαι σ' όπι μου μέρες όλόκληρες με τά μάτια καρφωμένα στα τριανταφυλλάκια του ντουλαπιού.
Όταν πηγαίνω στό Τσάινταουν μεθάω αλλά δέν πάω με άντρες.
Τό 'χω πάρει άπόφαση, θά 'χουμε φασαρίες.
Θά 'πρεπε νά μ' έβλεπες νά διαβάζω Μάρξ.
Ό νυχναλότης μου πιστεύει πώς έχω δικίο πέρα για πέρα.
Δέ θα πώ τό Πατερημών.
Έχω μυστικά όράματα και κοσμικές δονήσεις.
Άμερική δέ σου είπα ακόμα τί έκανες στό θείο Μάξ όταν γύρισε απ' τη Ρωσία.
Σ' έένα μιλάω.
Θ' αφήσεις τό «Τάμ» νά ποδοπατήσει την αισθηματική σου ζωή;
Είμαι σιλάδος του «Τάμ».
Τό διαβάζω κάθε δδομάδα.
Τό ξωφύλλό του με καρφώνει με τά μάτια κάθε πού κάνω νά ξεγλιστρήσω δίπλα απ' τό γωνιακό ψυκατζίδικο.
Τό διαβάζω στό Ισόγειο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης του Μπέργλεν.
Πάντα μου μιλάει για εύθνη. Οι έπιχειρηματίες είναι σοβαροί. Οι κινηματογραφικοί παραγωγοί είναι σοβαροί.

Όλοι τους είναι σοβαροί εκτός από μένα.
Μου κατεβαίνει τότε ή ιδέα πώς εγώ είμαι ή Άμερική.
Πάλι μιλάω μονάχος μου.
Η Άσία όρθώνεται εναντίον μου.
Δέν έχω ούτε την πιθανότητα ενός κινήσου.
Καλύτερα νά λογαριάσω τους έθνικούς μου πόρους.
Οι έθνικοί μου πόροι άποτελούνται από δυό μασούρια μαριχουάνα εκατομμύρια γεννητικά όργανα και ιδιωτική λογοτεχνία πού δέν μπορεί νά τυπωθεί και τρέχει με χίλια τετρακόσια μίλια την ώρα και είκοσπέντε χιλιάδες τρελάδικα.
Δέ λέω κουνέντα για τις φυλακές μου ούτε για τά εκατομμύρια των άδικημένων πού ζούν στίς γλάστρες μου κάτω απ' τό φως πεντακοσίων ήλιων.
Έκλεισα τά μπορντέλα της Γαλλίας. Σειρά έχει τώρα ή Ταγγέρη.
Φιλοδοξώ νά γίνω πρόεδρος κι άς είμαι καθολικός.
Άμερική, πώς μπορώ νά γράψω μιιά ίερή λιτανεία μέσα στη βλακεία πού με τριγυρίζει;
Θά συνεχίσω σαν τον Χένρυ Φόρντ, οι στροφές μου είναι τό ίδιο άτομικές σαν τ' αυτοκίνητά του, μόνο πού είναι όλες διαφορετικών φύλων.
Άμερική, θά σου πουλήσω τις στροφές μου δυόμιση χιλιάδες δολάρια τό κομμάτι με προκαταβολή πεντακόσια δολάρια για την παλιά σου στροφή.
Άμερική, έλευθέρωσε τον Τόμ Μούνεϊν.
Άμερική, προστάτεψε τους Ισπανούς δημοκράτες.
Άμερική, ο Σάκκο κι ο Βαντσέτι δέν πρέπει νά πεθάνουν.
Άμερική, εγώ είμαι τά παιδιά του Σκότμπορο.
Άμερική, όταν ήμουν έφτά χρονώ ή μάνα μου με πήγαине σέ συγκεντρώσεις κομμουνιστικών οργανώσεων μάς πούλαγαν στραγάλια μιιά χούφτα με κάθε εισιτήριο τό εισιτήριο έκανε ένα νίκελ κι όλοι οι λόγοι ήτανε με τό ελεύτερο όλοι τους ήτανε άγγελούδια κι ευαίσθητοι με τους εργάτες ήτανε όλα τόσο ντόμπρα δέν έχεις ιδέα τί όμορφο πού ήτανε τό κόμμα στό 1935 ο Σκότ Νήαρινγκ ήτανε σπουδαίος γέρος, άντρας με τά δια του, ή μάμα Μπλουρ μ' έκανε νά κλάψω εγώ μιιά φορά είδα όλοκάθαρα τον Ισραήλ Άμπερ. Όλοι τους πρέπει νά 'τανε κατάσκοποι.
Άμερική, δέ θές στ' αλήθεια νά μπλεχτείς σέ πόλεμο.
Άμερική είναι αυτά τά παλιορώσοι.
Τά Ρώσοι τά Ρώσοι και τά Κινέζοι. Και τά Ρώσοι.
Τό Ρωσία θέλει νά μάς φάει ζωντανούς. Τό Ρωσία είναι τρελό για δύναμη. Θέλει νά μάς πάρει τ' αυτοκίνητά μας απ' τά γκαράζια μας.

Αυτό θέλει άρπάξει Σικάγο. Αυτό χρειάζεται ένα έρυνθρό «Ρήντερ» Νταϊτζέστ.
Αυτό θέλει φάμπρικες αυτοκινήτων μας στό Σιδηρία. Τό Ρωσία μεγάλο γραφειοκρατία πού κοιμαντάρει βενζιναδικά μας.
Αυτό όχι καλό. Ού. Αυτό κάνει Ινδιάνους μάθει διαβάσει. Αυτό χρειάζεται μεγάλους μαιμούς άραπάδες. Χά! Αυτό μάς βάζει όλους δουλειά δεκάξη ώρες τη μέρα. Βοήθεια!
Άμερική, αυτό είναι πολύ σοβαρό.
Άμερική, αυτή είναι ή έντίπωση πού μου μένει όταν βλέπω τηλεόραση.
Άμερική, τό βρίσκεις σωστό αυτό;
Καλύτερα νά μτώ άμέσως στό νητό.
Είναι αλήθεια πώς δέ θέλω νά καταταγώ στό στρατό ούτε νά γυρίζω τόνους στα τμήματα άκριβείας των εργοστασίων. Έχω μυωπία και τέλος πάντων είμαι ψυχοπαθής.
Άμερική, δάξω και γώ τον άδερφίστικο όμο μου στον τροχό!

του μπερλη

Άμερική

Άμερική στά 'δωσα όλα και τώρα είμαι ένα τίποτα.
Άμερική δύο δολάρια και είκοσιεπτά σέντς 17 του Γενάρη 1956.
Πάει νά μου στρίψει.
Άμερική πότε θά πάψουμε τον πόλεμο μεταξύ των ανθρώπων;
Άντε γαμήσου με τον πυρηνικό σου κώνο.
Δέν αισθάνομαι καλά μη με σκοτίζεις.
Δέ θά γράψω τό ποιήμά μου άν δέν είμαι στά σωστά μου.
Άμερική θά γίνεις κάποτε άγγελική;
Πότε θά βγάλεις άπό πάνω σου τά ρούχα;
Πότε θά δεις τη φάτσα σου μέσ απ' τον τάφο;
Πότε θά γίνεις άνταξία των εκατομμυρίων Τροτσκιστών σου;
Άμερική γιατί τά τόσα δάκρυα των βιβλιοθηκών σου;
Άμερική πότε θά στείλεις τά αυγά σου στην Ινδία;
Σιχάθηκα τις έξωφρενικές απαιτήσεις σου.

δπαδων των πυρηνικών;

Γκίνζμπεργκ: Πρέπει ν' αρχίσουμε ανα-
γνωρίζοντας ότι η κατά-
σταση είναι απελπιστική και ότι όλα
τα προγράμματα είναι ανεφάρμοστα,
τά προγράμματα της πετροχημικής και
πυρηνικής βιομηχανίας ή όπως των
ήρειμων οίκολόγων-αναρχικών, όπως εγώ.
Αυτό θέλει νά πεϊ ότι η δασική άγρο-
νομία μου φαίνεται σαν μιά άξιοπρε-
πή λύση για νά μελετηθεϊ με σοβαρό-
τητα. Ο Φρίτζ Σουμάκερ, Άγγλος οίκονο-
μολόγος παρατήρησε ότι τό δέντρο
είναι ο καλύτερος συλλέκτης γήινης
ένέργειας και επίσης ένας μεγάλος
παραγωγός τροφικών πρωτεϊνών.
Οι Γεβενέζοι τό ξέρουν καλά μιά
και καλλιεργούσαν καστανιές για πολ-
λούς αιώνες όπως οι Ινδιάνοι τό
καλαμπόκι. Έγινε έπιτακτικό νά ξανα-
οργανώσουμε ριζικά, ποιοτικά, συγχρό-
ως τήν γεωργία και τήν πολεοδομία.
Άς μή ξεχνάμε ότι στην Εύρώπη, στον
τελευταίο πόλεμο, καλλιεργούσαν για
φαγητό στο πιό μικρό κομμάτι γής.
Ακόμα και στις πλατείες. Μου ειπαν
ότι εκείνη τήν έποχή, φύτευαν καρότ-
τα σε δημόσιους κήπους, στη θέση απα-
γορευμένης πρασιδας. Η μετριοτήτα
και η απαγορευτική τιμή των φρούτων,
στά ύψη που έχουν φτάσει, καθώς και
των λαχανικών, πουλιούνται απ' τις
βιομηχανίες τροφίμων, θα έπρεπε τους
όχι εύπορους πολίτες στο νά ξαναφυτεύ-
ουν λαχανικά και φρούτα και ν' απαι-
τήσουν επιγόντως τήν δημιουργία με-
γάλων πράσινων περιοχών, χωρίς τό
όποια οι βιομηχανικές ζώνες δέν
είναι παρά πεδιαδες ζωντανών-νεκρών.
Ο Σουμάκερ παρουσίαζε μιά έντονη δα-
σική γεωργία με σκοπό νά θεραπεύσει
συγχρόνως τό πρόβλημα της ένεργείας
στό πρόβλημα της έρημοποίησης. (43%
των καλλιεργημένων έδαφών είναι ήδη
έρημα από τά πετροχημικά απόβλητα,
και στο πρόβλημα του σαπισματος των
μεγαλουπόλεων (οι πόλεις σιγά-σιγά
όπως είναι γνωστό γίνονται άνυπόφο-
ρες).

Η δασική γεωργία θα είχε τό πλεονέκ-
τημα της αποκεντριοποίησης σε αντί-
θεση με τον γραφειοκρατικό συγκεντρο-
τισμό που απαιτεί η πυρηνική βιο-
μηχανία. Χρονιά με χρονιά η έθιμική
κλασσική γεωργία χάνει έδαφος από
τήν βιομηχανία τροφίμων. Είναι ένα ση-
μάδι αποσύνθεσης που μάς καλεϊ σε
συναγερμό. Στην Καλλιφόρνια τό πρό-
βλημα της μόλυνσης του άέρα και του
νερού είναι πιά πολύ σοβαρό. Η έρη-
μοποίηση και τό ξεδάσωμα έχουν ήδη
προκαλέσει πολλές καταστροφές. Η
κακή διαχείριση των καλλιεργήσιμων
έδαφών κατέστρεψε γρηγορότερα τους
παλιούς πολιτισμούς. Πρέπει νά έπανα-
λαμβάνουμε συνέχεια τά ίδια λάθη;
Είναι άναπόφευκτο νά ξαναγυρίσουμε
στις κλασσικές διαδικασίες ενάντια
στον υπερπληθυσμό, τις επιδημίες, τον
πόλεμο και τήν πείνα;
Ο Γουίλλιαμ Μπλαϊγκ είχε ήδη παρα-
τηρήσει ότι στην έποχή του τ' άνθρώ-
πινα κόκκαλα, χρησιμοποιόντουσαν για
λίπασμα. Έβλεπε τήν πιθανότητα του
ότι οι εύγενεις δικαιολογούσαν τους
πόλεμους τους, με τήν άναγκαιότητα
της βελτίωσης του έδάφους.
Είμαστε όλοι αίχμάλωτοι αυτής της
λογικής. Δέν βλέπω άλλη λύση:

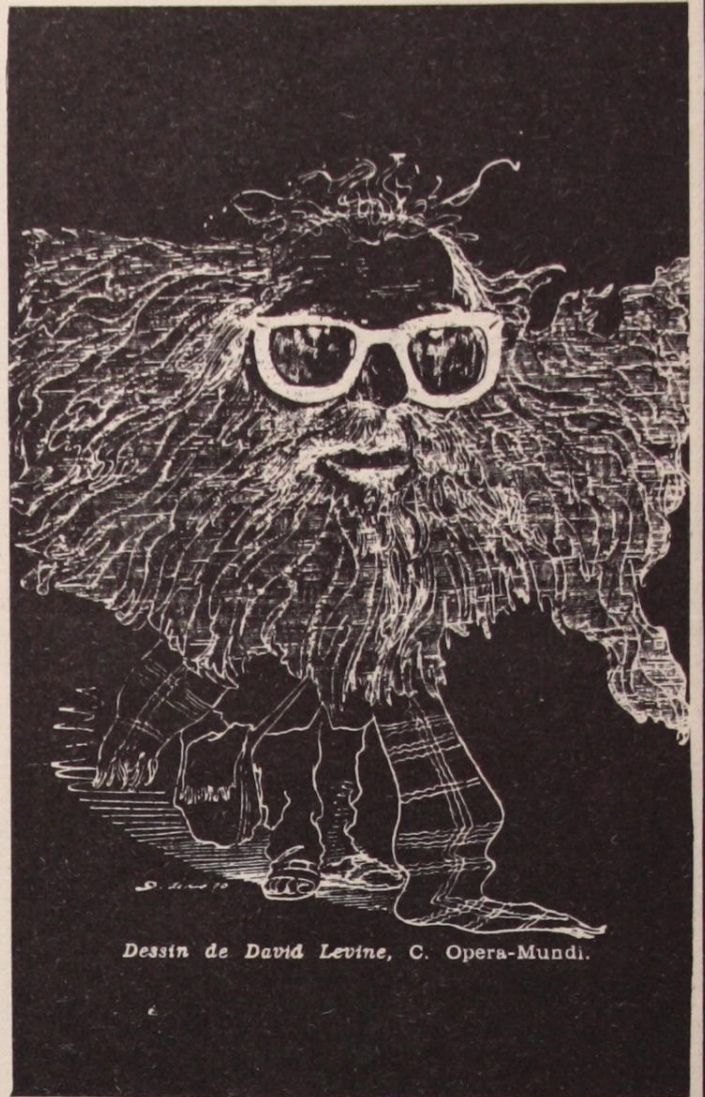
Έξαπολύστε τήν κατάληψη...

Χαλαρώστε τά παλαμάρια που μάς

περισφίγγουν...

Δημοσιευμένο στη LE MONDE DES LIVRES
τή Παρασκευή 1η Ιούνη 1979, σελ. 26.-

μετάφραση: Κατερίνας Παυτιά, και
Τάση Χαλάτη.-

Dessin de David Levine, C. Opera-Mundi.

**μια νέα στροφή γίνεται σε χωρους πολιτικής, νταντα, ποπ, υπερεαλισμου,
ροκ και ελληνικής πραγμαγματικότητας σχετικά με το περιεχομενο των
εκφραστων-δημιουργων οπου θ' αναζητείται η επαναστατική ταυτο-
τητα των νεο-ελλήνων**

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ

Πότε θα μπαίνω σ' ένα σουπερμάρκετ και θ' αγοράζω ό,τι
χρειάζομαι μονάχα με τήν όμορφιά μου;
Αμερική, στο κάτω-κάτω της γραφής έσύ κι εγώ είμαστε
τέλειοι, όχι ο Άλλος Κόσμος.
Οι μηχανές σου μου πέφτουν με τό παραπάνω.
Α κατάφερες νά θέλω ν' αγιάσω.
Ίάπως άλλιώς πρέπει νά λύσουμε αυτή τή διαφορά.
Μπάρροζ είναι στην Ταγγέρη, δέν τό νομίζω πως θα γυ-
ρίσει πίσω, είναι κακά τά σημάδια.
Γίνεσαι πράγματι απειλητική ή μάς σηκώνεις πλάκα;
Προσπαθώ νά έρθω στο θέμα.
Αρνούμαι νά έχκαταλείψω τις έμμονες ιδέες μου.
Αμερική σταμάτα νά σπρώχνεις έξω τί κάνω.
Αμερική πέφτουν τά άνθη της δαμασκηνιάς.
Έχω νά διαβάσω έφημερίδα μήνες, κάθε μέρα όλο και κά-
ποιος δικάζεται για φόνο.
Αμερική τρέφω ένα αίσθημα για τους Γουάμπλς.
Αμερική μικρός ήμουν κουμμουνιστής, δέ λυπάμαι για
δαύτο.
Καπνίζω μαριχουάνα σε κάθε εύκαιρία.
Κάθομαι σπίτι μου μέρες και μέρες και άτενίζω τά ρυδα
στη ντουλάπα.
Όποτε πάω στην Τσάιναταουν μεθάω μά ποτέ δέν τραβιέ-
μαι.
Τό 'χω πάρει απόφαση θα 'χουμε φασαρίες.
Α και νά μ' έβλεπες διαβάζοντας Μάρξ.
Ο φυχανολύτης μου λέει πως έχω απόλυτο δίκιο.
Δέν θα πω τό Πατερνημών.
Καταλαμβάνομαι από μυστικές ένοράσεις και κοσμικές δο-
νήσεις.
Αμερική δέ σου 'χω πεϊ ακόμη τί έκανες στο θεϊο Μάξ σαν
ήρθε απ' τή Ρωσία.

Έσένα μιλάω.

Θ' αφήσεις τό περιοδικό Τάιμ νά έλέγχει τά συναισθήματά
σου;

Τό Τάιμ μου τή δίνει.

Τό διαβάζω κάθε βδομάδα.

Τό εξώφυλλό του με κοιτάζει κάθε φορά που στρίβω τή γω-
νία έχει στο ζαχαροπλαστείο.

Τό διαβάζω στο υπόγειο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης του
Μπέρκελεϊ.

Μου μιλάει πάντα για ύπευθυνότητα. Οι μπίζνεςμεν είναι
σοβαροί. Οι κινηματογραφικοί παραγωγοί είναι σοβα-
ροί. Όλοι είναι σοβαροί εκτός από μένα.

Σάμπως νά είμαι εγώ ή Αμερική.

Πάλι μιλάω με τον έαυτό μου.

Η Άσία ξεσηκώνεται εναντίον μου.

Έχω λιγότερες προοπτικές κι από 'να φουκαρά κινέζο.

Καλά θα κάνω νά ρίξω μιά ματιά στους έθνικούς μου πό-
ρους.

Οι έθνικοί μου πόροι αποτελούνται από δυό τσιγάρα μαρι-
χουάνα έκατομμύρια γεννητικά όργανα μιά ιδιωτική
λογοτεχνία που δέ λείει νά εκδοθεί και τρέχει με 1400
μιλια τήν ώρα και είκοσιπέντε χιλιάδες τρελοκομεία.

Δέ λέω κουβέντα για τίς φυλακές μου ούτε για τά έκατομ-
μύρια των άδικημένων που ζούν στις γλάστρες μου
κάτω απ' τό φως πεντακοσίων ήλιων.

Έκλεισα τά μπουδέλλα στη Γαλλία, σειρά έχει τώρα ή
Ταγγέρη.

Φιλοδοξία μου νά γίνω Πρόεδρος, αν και Καθολικός.

Αμερική πως θα μπορούσα νά γράψω μιά ιερή λιτανεία στη
χαζομάρα που σε δέρνει;

Θά συνεχίσω όπως ο Χένρυ Φόρντ, οι στροφές μου είναι
τόσο έξατομικευμένες όσο και τ' αυτοκινήτά του, κι ά-
κόμα πιό πολύ, μιά κι ή κάθε μιά έχει τό φύλο της.

Αμερική θα σου πουλήσω στροφές 2500 δολάρια τό κομ-
μάτι και 500 προκαταβολή για τήν παληά στροφή σου

Αμερική άφησε έλεύθερο τον Τόμ Μούνεϊ

Αμερική σώσε τους Ισπανούς Δημοκρατικούς

Αμερική ο Σάκκο κι ο Βαντσέτι δέν πρέπει νά πεθάνουν

Αμερική εγώ 'μαι τά παιδιά του Σκότςμπορο.

Αμερική σαν ήμουν α έφτά χρονώ ή μαμά μ' έπαιρνε μαζί
της στις συνεδριάσεις των κομμουνιστικών άχτίδων
μάς πουλάγανε στραγάλια μιά χούφτα τό κουπόνι μιά
πεντάρα τό κουπόνι οι λόγοι ήτανε τζάμπα όλοι τους ή-
τανε χάρμα τρέφαν αίσθήματα για τήν εργασία ύπήρχε
τόση ειλικρίνεια ιδέα δέν έχεις τί κομμάτι πράμα ήταν,
τό κόμμα τό 1935 ο Σκότι Νήαρινγκ γέρος άλλ' άρ-
χοντάνθρωπος ή Γιαγιά Μπλούρ μ' έκανε κι έκλαιγα
κάποτε είδα τον Ισραελ Άμτερ όλόκληρο. Όλοι τους
πρέπει νάτανε κατάσκοποι.

Αμερική δέ θές στ' αλήθεια πόλεμο.

Αμερική φταίνει αυτοί οι κακοί Ρώσοι.

Αυτοί οι Ρώσοι αυτοί οι Ρώσοι κι αυτοί οι Κινέζοι. Κι αυτοί
οι Ρώσοι.

Τό Ρωσία θέλει νά μάς φάει ζωντανούς. Τό Ρωσία τρελό
για δύναμη. Αυτό θέλει πάρει αυτοκινήτά μας απ' τά
γκαράζια μας.

Αυτό θέλει άρπάξει Σικάγο. Αυτό θέλει κόκκινο Ρήντερς

Νταϊτζέστ. Αυτό θέλει έργοστάσια αυτοκινήτων μας
Σιβηρία. Μεγάλο γραφειοκράτη θέλει κάνει κουμάντο
βενζινάδικά μας.

Αυτό καλό 'χει. Ξού. Αυτό κάνει Ινδιάνους μάθει διαβάζει.
Αυτό θέλει μεγάλους μαύρους άραπάδες. Χά. Αυτό μάς
στρώνει όλους δουλειά δεκάξι ώρες τή μέρα. Μαμά
μου.

Αμερική αυτό είναι σοβαρό.

Αμερική αυτή τήν έντύπωση σχηματίζω βλέποντας τηλεό-
ρασι.

Αμερική έτσι δέν είναι;

Και στο προκείμενο.

Είναι αλήθεια πως δέ θέλω νά καταταγώ στο στρατό ούτε
νά γυρίζω τόνους σ' έργοστάσια εξαρτημάτων άκρι-
βείας, έχω μυωπία κι ούτως ή άλλως είμαι ψυχοπαθής.
Αμερική βάζω κι εγώ τον άλλιώτικο έαυτό μου στον
τροχό.

**ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
(στη πίσω σελίδα)
ΜΙΑ
ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ
ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗΣ
ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ**

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

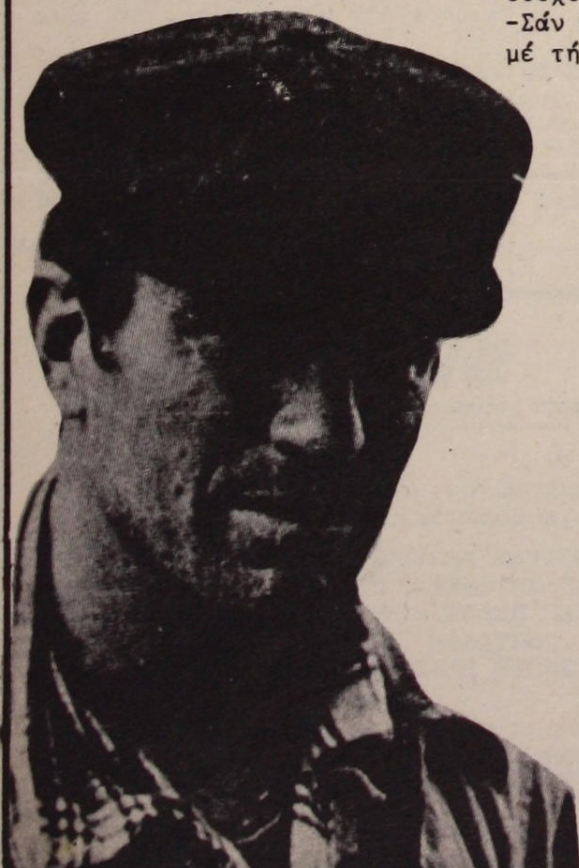
ΤΟ ΣΕΒΡΑΚΩΜΑ

Οι μεταφράσεις κατά στίχους—ενότητες, απ'τό τέλος προς την αρχή του ποιήματος του "Άλεν Γκλίντσεργκ: ΑΜΕΡΙΚΗ.—

μετάφραση Δημήτρη Πουλικάκου	μετάφραση Τζένης Μαστοράκη	μετάφραση "Άρη Μπερλή
<p>Αμερική βάζω τόν αδερφίστικο ὄμο μου στόν τροχό. Καλλίτερα θά κάνω νά στρωθῶ κάτω στή δουλειά. Αμερική,αυτό εἶναι πολύ σοβαρό. Αμερική ὅταν εἶμουν ἑφτά χρονῶν,ἡ μαμά μου μέ πήγαινε στίς συνεδριάσεις κομ- μουνιστικῶν πυρήνων,ὅπου μάς πουλούσα- νε στραγάλια,τῇ χούφρα μιά πεντάρα καί οἱ λόγοι ἦταν τζάμπα,ὅλοι ἦταν ἀγγελι- κοί καί γεμάτοι αἰσθητισμό γιά τούς ἐργάτες,ἦταν ὅλα ἐνθουσιώδη δέν ἔχεις ιδέα τί ὥρατο πρᾶμα ἦταν τό κόμμα στά 1935,ὁ Scott Nearing ἦταν ἕνας ὥρατος γέρος ἀληθινός ἀντρας,ἡ Γιαγιά Bloor μ'έκανε νά κλάψω,εἶδα μιά φορά τόν Israel Amter ἀπό κοντά.Ὅλοι θά πρέπει νάταν κατάσκοποι.</p> <p>Μιλᾶω στόν ἑαυτό μου πάλι. Θ'ἀφήσεις τήν αἰσθηματική σου ζωή νά τήν ἐλέγχει τό περιοδικό "TIME" Τό διαβάζω κάθε βδομάδα. Τό ἐξώφυλλό του μέ κυττάει κάθε φορά πού ξεγλυστράω μπροστά ἀπ'τό γωνιακό ζαχα- ροπλαστεῖο. Ὅταν πηγαίνω στό Chinatown μεθᾶω μά δέν συνουσιάζομαι. Μᾶς παριστάνεις τόν μπαμπούλα ἡ μήπως εἶναι καμμιιά φάρσα; Αμερική στό κάτω-κάτω ἐσύ κι'ἐγώ εἴμαστε τέλειοι ὄχι τό ὑπερέραν. Πότε θά κυτταχθεῖς μέσ'ἀπ'τόν τάφο ; Ἄει γαμήσου μέ τήν ἀτομική σου μπόμπα. Δέν μπορῶ νά ὑποφέρω τό ἴδιο μου τό μυαλό.</p>	<p>Αμερική,βάζω καί γώ στόν τροχό ἕναν ὄμο—ὁμοφυλόφιλο. Καλλίτερα νά μῶ ἀμέσως στό ψητό. Αμερική,αυτό εἶναι πολύ σοβαρό. Αμερική,ὅταν ἦμουν ἑφτά χρονῶ ἡ μάνα μου μέ πήγαινε σέ συγκεντρώσεις κομ- μουνιστικῶν ὁργανώσεων,μάς πούλαγαν στραγάλια μιά χούφτα μέ κάθε εἰσητή- ριο τό εἰσητήριο ἔκανε ἕνα νύκελ κι' ὅλοι οἱ λόγοι ἦτανε μέ τό ἐλεύτερο ὅλοι τούς ἦτανε ἀγγελούδια κι εὐαί- σθητοι μέ τούς ἐργάτες ἦτανε ὅλα τόσο ντόμπρα δέν ἔχεις ιδέα τί ὁμορφο πού εἴτανε τό κόμμα στά 1935 ὁ Σκότ Νή- αρινγκ ἦτανε σπουδαῖος γέρος,ἀντρας μέ τά ὅλα του,ἡ μάμα Μπλόουρ μ'έκανε νά κλάψω ἐγώ μιά φορά εἶδα ὁλοκάθαρα τόν Ἰσραὲλ Ἀμτερ.Ὅλοι τούς πρέπει νά'τανε κατάσκοποι. Πάλι μιλάω μονάχος μου. Θ'ἀφήσεις τό "Τάιμ" νά ποδοπατήσῃ τήν αἰσθηματική σου ζωή; Εἶμαι σκλάβος τοῦ "Τάιμ" Τό διαβάζω κάθε βδομάδα. Τό ἐξώφυλλό του μέ καρφώνει μέ τά μάτια κάθε πού κάνω νά ξεγλυστρίσω δίπλα ἀπ'τό γωνιακό ψιλικατζίδικο. Ὅταν πηγαίνω στό Τσάινταουν μεθᾶω ἀλλά δέν πάω μέ ἀντρες. Μαγειρεύεις καί σύ τίποτα κακό,ἡ εἶναι καί τοῦτο κάποιας λογῆς φάρσα; Αμερική στό κάτω κάτω ἐμεῖς εἴμαστε τέλειοι,ἐσύ κι'ἐγώ κι ὄχι ὁ κόσμος πού θάρθει. Πότε θά κοιτάξεις τόν ἑαυτό σου μέσα ἀπ'ί'να τάφο; Ἄντε ἀπαφτώσου μέ τήν ἀτομοβόμβα σου. Δέν μπορῶ νά χωνέψω οὔτε τή σκέψη μου.</p>	<p>Αμερική βάζω κι ἐγώ τόν ἀλλιώτικο ἑαυτό μου στόν τροχό. Καί στό προκείμενο. Αμερική αυτό εἶναι σοβαρό. Αμερική σάν ἦμουν ἑφτά χρονῶν ἡ μαμά μ'ἐπαιρνε μαζί της στίς συνεδριάσεις τῶν κομμουνιστικῶν ἀχτίδων μάς πουλά- γανε στραγάλια μιά χουφτά τό κουπόνι μιά πεντάρα τό κουπόνι οἱ λόγοι ἦτανε τζάμπα ὅλοι τούς ἦτανε χάρμα τρέφαν αἰσθήματα γιά τήν ἐργατιά ὑπῆρχε τόση εὐλικρίνεια ιδέα δέν ἔχεις τί κομμάτι πρᾶμα ἦταν τό κόμμα τό 1935 ὁ Σκόττ Νήαρινγκ γέρος ἀλλ'ἀρχοντάνθρωπος ἡ Γιαγιά Μπλόουρ μ'έκανε κι'ἐκλαιγα κάπο- τε εἶδα τόν Ἰσραὲλ Ἀμτερ ὁλόκληρο. Ὅλοι τούς πρέπει νάτανε κατάσκοποι. Πάλι μιλάω μέ τόν ἑαυτό μου. Θ'ἀφήσεις τό περιοδικό Τάιμ νά ἐλέγχει τά συναισθήματά σου; Τό Τάιμ μοῦ τή δίνει. Τό διαβάζω κάθε βδομάδα. Τό ἐξώφυλλό του μέ κοιτάζει κάθε φορά τῇ γωνία ἐκεῖ στό ζαχαροπλαστεῖο. Ὅποτε πάω στήν Τσάινταουν μεθᾶω μά ποτέ μου δέν τραβιέμαι. Γίνεσαι πράγματι ἀπειλητική ἡ μάς σηκώ- νεις πλάκα; Αμερική στό κάτω-κάτω τῆς γραφῆς ἐσύ κι ἐγώ εἴμαστε τέλειοι.ὄχι ὁ Ἄλλος Κόσμος. Πότε θά δεῖς τή φάτσα σου μέσ'ἀπ'τόν τάφο; Ἄντε γαμήσου μέ τόν πυρηνικό σου κῶνο. Πάει νά μοῦ στρίψει.</p>

ΤΖΟΚ ΚΕ ΡΟΥ ΟΚ

ἡ μετάφραση ἔγινε ἀπό τόν
πεζογράφο Σταῦρο Ἀντωνίου

Ἐ ἀκοῦστε ἐσεῖς ἀκροατήρια τῆς ποίησης

Ἄν δέν σκάστε

Καί ἀκούστε τήν ποίηση

Κοιτᾶχτε.---θά βάλουμε ἕνα μάγκα στήν πόρτα

Ν'ἀπαγορέψῃ τήν εἴσοδο σ'ὄλους πού μισοῦν τήν ποίηση

Γιά μιά καί καλή

Λοιπόν,ἂν δέν σᾶς γουστάρει τό θέμα

τοῦ ποιήματος πού ὁ ποιητής

Διαβάζει,ξανά γιατί δέν

Δοκιμάστε Μάρλον Μπράντο

πού θ'ἀνοίξῃ τά μάτια σας

Μέ τήν κραυγή του

Τζέιμς Ντὴν,εἶναι πεθαμένος;—

Δέν εἴμαστ'ὄλοι;

Ποῖός δέν εἶναι πεθαμένος.--

Ὁ Τζῶν Μπάρρυμορ εἶναι πεθαμένος

Οὐόχι, τό Σάν Φραντζίσκο εἶναι πεθαμένο

—Σάν Φραντζίσκο εἶναι μπλεγμένο

μέ τήν ὁμίλη

1956;

ΜΕΡΙΚΑ ΔΥΤΙΚΑ ΧΑΪ'Ι'ΚΟΥ

Νά πῶ ὄχι;

—ἡ μύγα τρύβει

τά πίσω πόδια

Γέρνοντας στόν

τοῖχο τά λουλούδια

φταρνίζονται

Ἡ γεύση

τῆς βροχῆς

—Γιατί νά γονατίζεις;

Ἡ βροχή ἔχει γεμίσει

τό μπάνιο τῶν πουλῶν

Πάλι,σχεδόν

Ἀχρηστη,ἄχρηστη

ἡ βαριά βροχή

Τραβάει πρὸς τή θάλασσα

ΜΠΛΟΥΖ

Καί κάθετα ἀπασχολημένος

σέ μιά καφέ κασσέλα

Μπροστά σ'ὠχρούς παπᾶδες

Καί δειχνεῖ ντελικάτα

πρὸς τόν οὐρανό

Μέ τήν παλάμη καί τό δειχτή

Κι ἔχει φωτοστέφανο

τῆς πορταριᾶς τό μαῦρο

Κι ἔχει ἕνα γερακόμυτο

χαφιέ πού ἀγαπάει νά μισεῖ

Ἄλλά ἔχει μάθει νά συγκεντρώνεται βουδδιστικά

Δέν κάνει καλό νά μισεῖ

Ἔτσι κάνει βάρδιες,δάφνινα στεφάνια

στό κεφάλι

Πίσω ἀπ'τόν Πριγκηπα Ἀβαλοκιτεσβάρ

πού κάνει μούου μέ χιονένιο χέρι

Καί δαντελώνει μέ μαργαριτάρια

τῆς θάλασσας τό μεγαλεῖο

1959

Ὁ Jack Kerouac διάσημος γιά τά μυθιστορήματά του:
"On the road", "The Subterraneans", "Doctor Sax" καί
ἄλλα,γεννήθηκε τό 1922 στό Lowell τῆς Μασαχουσέτης
ἀπό Γαλλοκάναδους γονεῖς.Χωρίς νά μπορεῖ νά βρεῖ ἐκ-
δότη γιά τό "On the road" τό 1951,πέρασε ἕξη χρόνια,
..."γράφοντας ὅτι μοῦρχονταν στό κεφάλι", γυρίζοντας
τήν Αμερική,κάνοντας ὤτο-στόπ,δουλεύοντας στούς σι-
δηροδρόμους καί στό ἐμπορικό ναυτικό καί σέ ἑκατοντά-
δες ἄλλες δουλειές. Ἐχει περάσει πολύ χρόνο μεθυσμέ-
νοςἀκούγοντας τζάτζ μαζί μέ ἄλλους τρελλούς,πρόσωπι-
κούς του φίλους,ποιητές ὅπως ὁ Ἄλλεν Γκένζμπεργκ,ὁ
Γκέγκορν Κόρσο,ὁ Λαμαντία...Γιά τήν ποίηση ὁ Κέρου-
ακ γράφει:..."ἡ ἀγάπη μου γιά τήν ποίηση εἶναι ἡ ἀ-
γάπη μου γιά τήν χαρά..."Θέλει νά θεωρηθεῖ ὡς ποιη-
τής τῆς τζάτζ φυσώντας στό σαξόφωνό του μακριά μπλῶζ.
Τά μηνύματά του ἀπ'τά γραφτά του εἶναι γεμάτα ἀπό μιά
ἐπίθεση γιά τή ζωή, καί ἀπόλυτη ἐγκατάλειψη στό συν-
αἶσθημα.

Μέ ἄστρα στά μάτια του καί φωτιά στή καρδιά του ὁ Κέ-
ρουακ συντάσσει ἕναν ὕμνο στή ζωή πού ἀφήνει καί στόν
πίο κουρασμένο ἀναγνώστη μιά αἰσθηση ἀνανέωσης καί τόν
ἐτοιμάζει νά κάνει ἕναν θανάσιμο ἀγῶνα μέ τό πεπρωμέ-
νο του, καί τήν κοινωνία... Λεωνίδας Χρηστάκης

Ο Γουίλλιαμ Μπάρροουζ
σε μία πολύ πρόσφατη
φωτογραφία του.

ΦΤΑΝΟΥΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΡΡΟΥΖ

Ο William Burroughs, σήμερα 65 χρονών, είναι ίσως ο τελευταίος επίζων της "βόμβας ναρκωτικών" που είχε πέσει στις Ένωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τη δεκαετία 1950-1960, και που τό "νέφος" της κατακρίνεψε την νεολαία της επόμενης δεκαετίας — του Βιετνάμ. Σήμερα ζει από χορηγίες ιδρυμάτων και από χρήματα διαλέξεων που κάνει για λογαριασμό πανεπιστημίων, καθώς και από φανταστικά διηγήματα που γράφει στο πόδι, για περιοδικά πορνό πολυτελείας, όπου περιγράφονται καταστάσεις προσώπων που βρίσκονται κάτω απ' την επίπληξη ναρκωτικών. (Ένα παρόμοιο είχαμε δημοσιεύσει στο τεύχος 16+17, με τίτλο: Ο ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ). Φυσικά η επιστροφή του αμερικανικού ενδιαφέροντος της καθιστικής τάξης στα γραφτά του, είναι επιφανειακή και μάλλον με χιούμορ μοιάζει η συγκέντρωση, για να τον... προωθήσουν για το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Όπως και να χει όμως ο Μπάρροουζ κάνει ακόμα τις πλάκες του: Πέρσυ άνοιξε ένα γραφείο ταξιδιών (!), όπου "προπολούσε" είσητήρια για τον Άρη ή τη Σελήνη... Όταν κάποιος άγοραστής ενός τέτοιου είσητήριου, (1285 \$) επέμενε να ταξιδέψει άμέσως, ο Μπάρροουζ έβγαλε απ' την τσέπη του μία άμπουλα Ritalin και του την πάσσαρε. Μερικές μέρες αργότερα, ο υποψήφιος ταξιδευτής της Σελήνης, κλεινόταν σε άσυλο... κι' ο Μπάρροουζ... σάν κατεργάρης σκύλος, φρόντισε και του στέλνε κρυφά, περιοδικά που μέσα στις σελίδες τους είχαν κολλημένα πίττες-χαπάκια....

Βρισκόμαστε στο Τορόντο. Βρισκόμαστε στη Νέα Υόρκη. Απάνω στη σκηνή ένας άδύνατος γκριζομάλλης άντρας με καφέ-γκρί συνθετικό κουστούμι κάθεται σ' ένα μικρό ξύλινο θρανίο, σέ μία έντονη κηλίδα φωτός, διαβάζοντας από βιβλία, περιοδικά και σελίδες από χειρόγραφα. Όσο διαβάσει τ' άνακατώνει — προφανώς άνυπόμονος με την τάξη τους. Μιλάει με όξυτητα κι' έχει δυτικοαμερικανική προφορά. Απαγγέλοντας μικρά δραματικά άποσπάσματα. Παίζοντας όλους τους ρόλους. Σατυρικός, άχρετος, άσεμνος, άστρόφροντας τό άμίμητο χαμόγελο "καταργάω σκύλου" του, μοιάζει με άποστάτη Ιερέα που βρίζει την έκκλησία. Είναι ο Γουίλλιαμ Μπάρροουζ, στο θέατρο, πιθανώς ο πιο σημαντικός αμερικανός συγγραφέας, ζωντανός ακόμα σήμερα, και ξαφνικά, μετά από δυό δεκαετίες άντεργκράουντ διαβίωσης, σέ ηλικία 64 χρονών, κάτι σάν "άστέρη" πόπ. Ο Ντένις Χόπερ θέλει νά γυρίσει ταινία με βάση τό μυθιστορημά του που τόγραψε τό 1953 και που είναι πασίγνωστο ως "Τζάνκι". Ο Μπάρροουζ με τον Τέρρυ Σάδερν έχουν ήδη γράψει ένα σενάριο. Στα κυκλώματα των διαλέξεων, τά άκροατήρια του Μπάρροουζ μεγαλώνουν. Γέμισε από άκροατήριο όταν πέρασε απ' τό Τορόντο και στοίβασε ένα θέατρο Έντερμίντια της Νέας Υόρκης, κατά τη διάρκεια της τριήμερης συνέλευσης "Νόβα", τον περασμένο Δεκέμβριο 1978. Η παράσταση του Μπάρροουζ είναι έξαιρετικά άπλη. Διαβάσει απ' τά γραπτά του, και ύστερα άπαντάει σέ έρωτήσεις από τό άκροατήριο. Είναι σά νά έχουν άγοράσει οι

θαυμαστές του, είσητήριο νά παρακολουθήσουν αυτό τό όλο και πιο σπάνιο θέαμα: μία ζωντανή παράσταση... σκέψης. Ο Άντονι Μπέρτζες άποκάλεσε τον Μπάρροουζ "έναν απ' τη μικρή ομάδα συγγραφέων που είναι διατεθειμένοι νά κοιτάζουν την κόλαση και ν' αναφέρουν τί βλέπουν... ο πρώτος άδεντικός μετά τον Τζάιμς Τζόυς". Ο Νόρμαν Μαίηλερ τον δνόμασε, "ο μόνος αμερικανός συγγραφέας ζωντανός, σήμερα που μπορεί νά θεωρηθεί σάν μεγαλοφυΐα". Τό Νιούζγουϊκ πήγε ως τά άκρα, έγεψε: "Ο Μάρτιν Λούθερ του χιπιστερισμού, κολάει τό διάταγμα του στην πυρηνική πόρτα του ήλιακού συστήματος". Έν τούτοις, τά κέρδη του παραμένουν καθαρά υποέμικα. Συνολικές έπιχορηγήσεις για τό πολυσυζητημένο μυθιστόρημά του, "The Naked Lunch" (Το Γυμνό Γεύμα". Τώρα στήν 27η έκδοσή του, είναι στό ύψος των 10.000 \$. Η πλειοψηφία που τον ακολουθεί είναι άρκετά μικρή για νά είναι έγγονία του. Ούτε καν άρχισε νά γράφει μέχρι τά 35 — ηλικία μεγαλύτερη από περισσότερους απ' τούς θαυμαστές του. Είναι ένας άρχατος, ένας πρόδρομος. Σάν θεωρούμενος "πνευματικός πατέρας της Γενιάς μπήτ", κάπως έχει διατηρήσει τον άντεργκράουντ τρόπο της διαβίωσής του, περισσότερο απ' τούς "δυό γιούς του" που είναι ο... Τζάκ Κέρουακ, και ο Νήλ Κάσσαντυ. (Σημ. του ΙΔΕΟΔΡΟΜ. Ο Τζάκ Κέρουακ, πριν αυτοκτονήσει συνήδιζε νά λέει: δέν γνώρισα πατέρα-έχω τον Μπάρροουζ.) Ίσως οι μισοί απ' τό άκροατήριο αυτό, που πηγαίνει ν' άκούσει τον Μπάρροουζ δέν γνωρίζουν τί π ο τ α για την δεκαετία του 1950.

πέραν απ' τον φόνζ*. Δέν ξέρουν τίποτα για τίς Μακαρθικές καταστολές, τίποτα για την λογοκρισία της εποχής εκείνης, την καταπιεστική θρησκεία, την ύποκρισι, έναντι των όποιων οι μαχητικές κι' αμόδητες γραμμές των μπήτ είχαν σχηματιστεί στις διάφορες αμερικανικές πολιτείες. Οι περισσότεροι είναι πολύ μικροί για νά ξέρουν, και ούτε είναι πιθανόν νά έχουν διαβάσει, σάν άπόγονοι μιας μετα-λογοτεχνικής κουλτούρας, που ζωντανή και εικονογραφημένη βιβλιοθήκη είναι ο ίδιος ο Μπάρροουζ. Αλλά τό τελευταίο βιβλίο που ίσως νά διάβασαν, πριν άνεβάσουν τό όμ των στέρεο — τό βιβλίο που κάποτε διάβασαν οι φοιτητές όλο του κόσμου στις φυδόσχολες ήδονές του, σπρώχνοντας κατά μέρος σωρούς από Ίακωβιανά Γράμματα — ήταν "Τό Γυμνό Δείπνο" που η πολυκαθυστημένη αμερικανική έκδοση ήταν σάν πρώιμο όρμητήριο στον πόλεμο ενάντια στους φιωτές του λόγου. (Σημείωση σύνταξης: Τό Γυμνό Γεύμα, ενώ γράφτηκε τό 1953, έκδόθηκε στις Η.Π.Α. τό 1962, ενώ από χρόνια κυκλοφορούσε σέ πολυγραφημένα άποσπάσματα). Τώρα όκτώ μυθιστορήματα του Μπάρροουζ, εκδίδονται σέ μεγάλες άδετες-πόκετ-έκδόσεις και ένα άλλο γραφτό του, άναμένει την έκδοσή του. Ενα πειρατικό (;) ρομάτζο του 18ου αλ. που λέγεται "ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ" (σημ. σύνταξης: Βασικά μυθιστορήματά του είναι: The Ticket that Exploded και τό "The Soft Machine" και τά δυό τά βρίσκεις στή Φαλιά του Βιβλίου, Πανεπιστημίου 25.) Ακόμα, 16 μόνο χρόνια άφ' ότου υπογράφηκε τό πρώτο έκδοτικό του συμβόλαιο η δημιουργική συγγραφική περίοδο του Μπάρροουζ είναι πράγμα άβίαστο. Τό βιβλίο του "Ο Τρίτος Νοός", κάτι σάν άλφαβητάριο των Τζάνκις, γραμμένο απ' αυτόν και τον συνεργάτη του, τον γεννημένο στην Αγγλία, και θρεμένο στην Άλμπέρτα των ΗΠΑ Μάριον Γκίλντ, ζωγράφος, βρίσκεται τελικά σ' όλες τις βιτρίνες των βιβλιοπωλείων των Η.Π.Α. Τό βιβλίο αυτό — λέει ο Γκίλντ — ότι η "γραφή" βρίσκονταν 50 χρόνια πίσω απ' τη ζωγραφική. Τό βιβλίο αυτό όδήγησε σέ νέες μέθοδες γραφής, όπου ο Μπάρροουζ με "διακοπές" μνήμης και "φαλλιδίσματα" απ' τις έμπειρίες του έφτασε νά κάνουν πολλά απ' τά γραφόμενα του άπρόσιτα στή συνηθισμένη λογοτεχνική άφήγηση και νά μην τά καταβαλίνουν οι λογοτέχνες και οι κριτικοί του σαρμού, ενώ νά τά "πιάνει" η νεολαία. Στην τεχνική των "διακοπών" (cut-up), δυό σελίδες απ' άσχετα γραπτά φαλλιδίζονται και συνδέονται, δημιουργώντας ένα κολλάζ λέξεων. (Σημ. Σύντ. Πολλά μικρά τέτοια πεζά (;) υπάρχουν στό Billion Ticket). Μία τεχνική που παριστάνει αυτό

που ο Μπάρροουζ πιστεύει ότι γίνεται συνέχεια κάτω απ' την επίδραση ναρκωτικών, κυρίως φαρμακευτικών συσκευασμάτων. Όταν διαβάσεις μία στήλη μιας έφημερίδας, διαβάσεις ύποσυνείδητα κι' απ' τις στήλες στην κάθε πλευρά. (Σημ. Σύντ: Σχετικά τελευταία πειράματα στή Ψυχολογία). — Όλη η γραφή στην πραγματικότητα είναι cut-up, λέει ο Μπάρροουζ. Στις διαλέξεις που παρουσιάζονται σάν... "φιλολογικές" για καλύψουν "τά μάτια" της κοινωνίας, που φανερά μισεί όλα αυτά, ενώ στο πρώτο πάρτυ ψοφάει νά πάρει απ' τό στόμα κι' απ' τη μύτη ό,τιδήποτε, που θά την φιλιάρει, οι άκροατές είναι σι-δήποτε άλλο έκτός από λογοτέχνη ή φιλόλογους... Ο Μπάρροουζ είναι τόσο "νεο-κυματιστής" όσο ο Ντεβώ, όσο οι μετα-πάνκ, και η Πάττυ Σμίδ. Τό πάνκ είναι η επιστροφή στον κόσμο της γενιάς μπήτ, μόνο που τώρα τά μαύρα καλτσόν έχουν μέσα πούτσους. Κι' ο Μπάρροουζ έχει βγει απ' τη σκοτεινή Νεοϋρκέζικη σοφία του στό Μπάουτρυ, που την όνομάζει... μπαρουταποθήκη, για νά προσληφθεί ως "Ξ ε ν α γ ό ρ ε" στό μεγάλο κοινό που τον περιμένει για νά τό μεταφέρει σέ κόσμους κόλασης, που μέσα της υπάρχει — όπως και στή γή που ζούμε — ο π α ρ ά δ ε ι σ ο ς. Στην τελευταία συγκέντρωση του Μπάρροουζ, παραβρέθηκαν όλοι οι παλιοί έκδοτές του, για νά προωθήσουν αυτό που περιέγραφαν σάν μία προσχεδιασμένη έκ-υιρατεία για νά "πάρει ο Μπίλλ τό Βραβείο Νόμπελ". Στό άκροατήριο, και δίπλα στους έκδοτές ήταν ο Γκίλντ, ο Άλλεν Γκίνσπεργκ, η χορεύτρια Μέρς Κάνινχαμ, ο συνθέτης Τζών Καίητε ο Τίμοθι Λήρυ, ο Φράνκ Ζάππα, ο ποιητής Έντ Σάντερς και η Πάττυ Σμίδ. — Κυρίες και κύριοι, άνακοίνωσε ο παρουσιαστής, ο δόκτωρ είναι έ δ ω. Καί ο Γουίλλιαμ Μπάρροουζ, έγγονός του μεγαλοεπιχειρηματία της γραφομηχανής (υπάρχουν πράγματι γραφομηχανές BURROUGHS). — Πρώην διανοούμενος του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ... — Πρώην μορφινομανής... — Πρώην "καλλιεργητής" μαριχουάνας, στό Τέξας... — Πρώην ιδιωτικός ντεντέκτιβ... — Πρώην έξοντωτικός και μόνιμος έξερευνητής... χωρών του νο... Ο ίδιος λέει: — Είναι άπαραίτητο νά ταξιδεύεις δέν είναι άπαραίτητο νά ζεις. Σύρθηκε ντροπαλά στή σκηνή, μέσα σέ άγρικα χειροκροτήματα και διάβασε... μετάφραση με την επιμέλεια της σύνταξης. άρθρο δημοσιευμένο στό καναδέζικο περιοδικό "Frontlines" γραμμένο από τον Μπράνν Φόρμαν.

Ένας απ' τους άγνωστους (ήδη-μένα;) συγγραφείς και κριτικούς της παγκόσμιας δραματολογίας, αλλά και βαθύς γνώστης της ζωής και του θεάτρου, είναι ο γάλλος Άντονέν Άρτώ. Έχει γράψει τό-μους με π ο λ ύ ενδιαφέροντα κείμενα και στην Ελλάδα, στα έλ-ληνικά, κυκλοφορεί μ ο ν ο τό βιβλίο του: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙ-ΔΩΛΟ ΤΟΥ, σε καλή μετάφραση του Παύλου Μάτεσι, από μια έκδοση της συλλογής "Metamorphoses" των εκδόσεων GALLIMARD του 1938, ενώ τό ίδιο βιβλίο έχει κυκλοφορήσει σε νέα έκδοση συμπληρωμένη.

Ο Άντονέν Άρτώ γεννήθηκε στη Μασσαλία της Γαλλίας τό 1896 και πέθανε στο Παρίσι σε ηλικία 52 χρόνων, τό 1948.

Απ' τα παιδικά του χρόνια, βεβα-ρυμένος με κληρονομική άρρώστεια έχει σοβαρές νευρικές διαταραχές που τελικά τό 1937 τόν βάζουν για έννέα χρόνια σε διάφορα थे-ραπευτικά άσυλα, ψυχιατρεία, κλι-νικές, με την γνωστή και πρόχει-ρη ρετσινιά του παράφρονα.

Ο Άρτώ φτάνει στο Παρίσι τό 1920 όπου συνδέεται με κύκλους του θεάτρου και του Κινηματογράφου της εποχής, και αυτόματα συν-εργάζεται με πολύ μεγάλα όνόμα-τα λόγω της έξαιρετικής διαύγει-ας του πνεύματός του και της λε-πτής όμορφιάς του. Τό 1922 δημο-

σιεύει ποιήματά του στην Γαλλική και πολύ γνωστή εφημερίδα, "Ο Έρμης της Γαλλίας", και ένα χρόνο αργότερα, τό 1923, έχει γί-νει γνωστός σ' όλους τους κύκλους όλων αυτών που προσπαθούν να βρουν νέους κόσμους με τη διεύ-ρυνση του ύπρουνειδότη τους. Τό 1925 τόν βρίσκουμε πρωταγωνι-στή του υπερρεαλιστικού κινήμα-τος, ενώ άρνι-ταν πάντα να γρά-ψει με την λεγόμενη... "αυτόματη γραφή". Όμως με τόν οίστρο του και την έκδηλη άνησυχία του συμ-παραστάθηκε θετικά σε δεκάδες νέους συγγραφείς σουρρεαλιστές να έκδηλωθουν θετικά. Τελικά ανά-μεσα σε γνήσιους και κίβδηλους συμπαραστάτες του άρχίζουν έρω-τήματα για τόν ίδιο του τόν έαυ-τό... όπου μια φανάρι - σε μια κρίση - ό Άρτώ φέρνει και σκί-ζοντας δικά του και ξένα γραφτά διακηρύσσει:

— "Όλα τά γραφτά είναι σκουπί-δια..."
— "Όλοι αυτοί που προσπαθούν να έλευθερωθούν από κάθε θόλο και άπροσδιόριστο μέσα τους, και για να διατυπώσουν έπακρι-βώς τί συμβαίνει μέσα στο μυαλό τους, γεννούν σκουπίδια."
— "Ο λόκληρη ή φιλολογική φάρα" είναι ένας σωρός από σκουπί-δια, ειδικά μάλιστα ή σημερινή.

Τά γραφτά του Άρτώ έχουν έπηρε-άσει άκόμα και σήμερα, ένα μεγά-

λο μέρος των πρωτοπόρων έκφρα-στών. Στην τελευταία του συνέντευ-ξη ό Γουίλλιαμ Μπάροουζ τό δημο-λογεί.

Ο Άρτώ στο βιβλίο του πού έ-ξέδωσαν οι φίλοι του, τό 1938, όπου περιέχονται όλες οι "άνα-τρεπτικές" για τό θέατρο και τόν θεατρικό λόγο άπόψεις του, με τόν τίτλο: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΟΥ (αυτό των εκδόσεων: ΔΩΔΩΝΗ), θέτει σε άμφισβήτηση τό "δυτικό" θέατρο στο κεφάλαιο "Για να τελειώνουμε με τ' άριστουργήματα" βρίζει σχεδόν τόν θεατρικό λόγο και τόν λέει θεατρόμορφη λογο-τεχνία, συνοψίζοντας όλα στον άρχικό του ρόλο όπου ταυτίζει τό τότε υπάρχον (άλλά και τό ση-μερινό;) τό θέατρο και ή Πανουκ-λά.

Τό 1946, ό Άρτώ "θεραπευμένος" και με τίς νέες άπόψεις της ψυχιατρικής άφήνεται έλεύθερος και ξαναγυρίζει στο Παρίσι, όπου οι φίλοι του του διοργανώνουν στο θέατρο Σάρα Μπερνάρ μια τι-μητική έκδήλωση.
"Όλοι οι φίλοι του και οι δημι-ουργοί του μεσοπολέμου και του μεταπολέμου τόν άποκαλούν τό "μεγάλος ποιητής", ενώ οι κριτι-κοί και ή "καλή" κοινωνία, καθώς και οι "Ακαδημαϊκοί Γάλλοι του έχουν κολλήσει την πινακίδα: "παράφρων".

Όσο ήταν "μέσα" έδωσε στη δημο-

σιότητα και σε φίλους μια σειρά από μικρά κείμενα και "γράμματα", (δύο απ' αυτά δημοσιεύουμε), πού σπάνια τά βρίσκουμε, σκόρπια δη-μοσιευμένα.

Στίς 4 του Μάρτη του 1948, πε-θαίνει, με την άγωνία του βασανι-σμένου στο πρόσωπό του.

Άργά, και με αντίστάσεις, ό Άρτώ άναγνωρίζεται σαν ό μεγαλύτερος θεωρητικός άναμνηστικός και κρι-τικός του σύγχρονου θεάτρου. Η φράση "σύγχρονο θέατρο" ταυτί-ζεται με τόνόματό του.

Σταδιακά όμως τά κόμματα, κυρίως τό κομμουνιστικό, μη βρίσκοντας τίποτα "θετικό" ν' άντλήσει από τά γραφτά του, πού είναι στη σφαί-ρα της αισθητικής και της κοινω-νικής κριτικής, παράλληλα, τόν έγ-καταλείπουν. Μετά τό 1962 και με την αύξανόμενη άμφισβήτηση σε παγκόσμιο επίπεδο, τά κείμενα και τά λόγια του Άρτώ, ξαναβαί-νουν στην έπιφάνεια, και γίνονται έναύσματα και έκκινήματα, κυρίως για τους έκφραστές της μπητ γε-νιάς. Σήμερα, στον αιώνα μας τρεις είναι οι μεγάλοι του θεάτρου κι' ό καθένας απ' αυτούς έχει δώ-σει μια ξεχωριστή κατεύθυνση στο να δούν οι καινούργιοι άξι-ες νέες στη θεατρική δραματου-γία.

ό Στανισλάφσκη

ό Άρτώ

ό Μπρέχτ

Ο Άρτώ όμως συνδέει με τά

Κάθε φορά πού έκδίδεται ένα πε-ριοδικό υπάρχει μια διάχυτη άμη-χανία, ανάμεσα στους έκδότες-συγ-γραφείς και στους άναγνώστες. Αύτή ή άμηχανία κορυφώνεται με τό περιοδικό ΜΟΡΜΩ, πού τό έκδί-δουν οι "φυγοκεντρικοί" και "έκ-κεντρικοί" έπίτροποι: Άντρέας Βούσουρας, Γιώργος Λιόλιος, Θεω-ρής Μανίκας, Περικλής Μπούτος. (παρ' όλο πρωτοπόροι, στη σειρά άναφορές των όνομάτων τους κρατά-νε την παραδοσιακή ΑΛΦΑβητική πα-ρουσίαση...) Έκτός απ' αυτούς ύ-πάρχουν κι' άλλοι, πού δέν είναι... έπίτροποι, όπως: Ε.Κ. Γαζής - ν. γκουβης - Κ. Δ. - λ. μαγκανά-ρη - κ. μαζάνης - β. νικολαΐδης - τ. ντέ-κας - ΠΕΔΕΣΤΡΙΑΝ LTD - ι. στάγιερ-και άλλοι πού δέν θυμούνται τά όνόματά τους, στο έφόνο: ούς τό ΕΦΟΡΥΛΛΟ: ΝΙΚΟΣ γ. σέ μια ιδέα του ΤΟΝΟ ΖΑΝΚΑΝΑ-ΡΟ... (φυλετικές διακρίσεις: οι έπίτροποι με κανονικά τά όνοματά τους, ενώ οι στωικοί συνεργάτες - πάντα άλφαβητικά - με μικρά γράμ-ματα... τί σόύ γαμημένο στυλ εί-ναι αυτό;...). Ο Τάσος Φαληρέας - πολύ πρόχειρα - μού τους παρουσί-ασε σαν τους νέους ΠΑΛΙ (δηλαδή μια "νέα γενιά" πού θυμίζει την ομάδα του περιοδικού ΠΑΛΙ) και παρ' όλη την καλή μου διάθεση και την άνεπιτήμη παραίνεση του Τά-σου, δέν μπόρεσα να βρω παρά τά παρακάτω:

Τό περιοδικό άποτελείται από 80 μελαγχολικές, κλασικιστικοπογρα-φημένες σελίδες, χωρίς καμιά έ-διαίτερη πρωτοποριακή αισθητική, περιέχει σαν ύλη μια σειρά από ποιήματα ή πεζά, μικροπρόζες και άλληγορίες, πού είναι άξιοπρόσεκ-τες και οι πιο πολλές εύκολοδιά-βαστες. Τά πιο πολλά κείμενά τους

είναι μια άποστεωμένη άπομίμηση Έμπειρίκιου πνεύματος, και γραφής πού άγγίζει τά όρια του σουρρεα-λισμού χωρίς όμως προθέσεις σουρ-ρεαλιστικές. Δέν είναι δηλαδή ου-τε κολλάζ, ούτε ποπλιστικός νταντα-ϊσμός, αλλά ούτε και μια συγκεκρι-μένη λογοτεχνική σχολή. Είναι μια ά ν τ ί δ ρ α σ η, στην κατεστημένη λογοτεχνία. Μια άπάν-τηση στο περιοδικό ΔΕΝΤΡΟ, στίς νευρωτικοκολοτρυπιδιστικές άναφο-ρές του Γιώργου Ιωάννου, ή στίς μισοφοριακές κοκκινόπαπουσες έ-δδες του Μάνου Χατζηδάκη, πού μάς άβαντίζει από τό Γάμα Πρόγραμμα. Όταν τά πεζά και οι πρόζες, των συνεργατών του περιοδικού ΜΟΡΜΩ, δέν είναι άποτέλεσμα ενός άντι-γραφικού άβαντισμού, πού έχει άπο-βάλλει σε μια σπερμοληίδα από τόν Έμπειρίκο, ή τόν Έγγονόπουλο, και τό τελευταίο ίχνος του σπερ-ματικού μεδουλιού, τότε είναι πολ-ύ καλά. Ξεχωρίζουν μερικά κείμενα όπως του... Π. Μ. με τους δύο τί-τλους: Ένώ άσελγούσε στο δάσος της Φιλοθέης ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΕΠΙΔΕΙΞΙΑΣ όπως τό TIME IN, όπως τό 5ΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΙΣΚΗ ΒΡΕΘΗΚΕ ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ, όπως τό από τό ΕΠΤΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ του Γιώργου Λιόλι-ου, ή τά ποιήματα του Κώστα Μαζά-νη...

Στό σύνολό του τό περιοδικό ΜΟΡ-ΜΩ δέν φέρνει κανένα νέο τρόπο γραφής, φέρνει όμως έναν ν έ ο τρόπο "ψυχομεταφορικής άντι-ερα-φής", πού είναι σαν μια άπάντηση στους κακούς και μέτριους άντι-γράφους του Ρώμου Φιλλύρα ή του Άνδρέα Κάλβου... (βλέπε δολόκληρα

ΜΟΡΜΩ

ή

ΠΩΣ ΜΠΑΙΝΟΥΜΕ
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
ΑΠ ΤΗΝ ΠΙΣΩ
ΠΟΡΤΑ
ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ
ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ

άπ' την είκονογράφηση του ΜΟΡΜΩ

ποιήματα του Νάνου Βαλαωρίτη, άντι-γραμμένο από τόν Κάλβο...) Ο καθαρουμεσιάνικος τόνος, όταν δέν είναι άθθεντικός και γίνεται μανιέρα, κουράζει σε βαθμό μαζοχι-σμού και ό Ε.Κ. Γαζής, πηδημένος από Ν.Γ. Πεντζίκη φαίνεται ότι έχει ύποφέρει απ' αυτόν τόν βιασ-μό των μεγάλων άσκητών της μαλλιο-ταβηγμένης λογοτεχνίας μας... Τό είσαγωγικό του σημείωμα, πιστό άντίγραφο γουρουνικής λαοπολογίας και άντιφεμινιστικό, σχεδόν ρατσι-στικό, άγγίζει τά όρια της σχιζο-φρένειας, και ή παρανόηση των συν-τακτών φτάνει στην ΠΡΟ-ΚΑΤ μορφή μιας ραδιοφωνικής τέχνηκής, όταν γίνεται για την... "ανάπτυξιν της πανανθρωπίνου επικοινωνίας"...

Τό ΜΟΡΜΩ πάντως είναι ένα ν έ ο καινούργιο περιοδικό. Είναι ή διαστάρωση της νεανικής άνησυχίας, της ύποτονικοαντιγραφι-κής κουλτούρας, και μια δραματικο-ποίηση προσωπικών έμπειριών, πού συντελούνται με τά χέρια κ ά τ ω απ' τά σεντόνια...

Φ ί λ ο ι, τά περιοδικά, τά λογο-τεχνικά, τά έκδρομικά, τά παρανοϊ-κά δ έ ν κατασκευάζονται, αλλά έμπνεόνται μια κάποια στιγμή από γνήσια κείμενα, κι' όχι στημένους κόλπους. Δέν υπάρχει όργασμική μετουσίωση όταν υπάρχουν στημένοι κόλοι, δ έρωτας, τό sex, ή έπιθυμία είναι βίωση μόν ο ν όταν είναι γ ν ν ή σ ι α και άθθεντική. Παλιότερα οι φιλόσοφοι γράφαν για τήν πείνα και την δυστυχία, καθισμένοι πλάϊ στην θερμάστρα, τρώγοντας και πίνοντας. Σήμερα δέν μπορείς να γράφεις για βιασ-μούς άμα δέν β ι ά σ ε ι ε. Γιατί,

τότε προσπαθείς να βιάσεις τους άναγνώστες. Μόνο αυτός πού έχει "πιστοποιητικό" έξιτήριου από τό τρελλάδικο (ό ψυχιατρίζόμενος) μπορεί να μιλήσει για τά ψυχιατ-ρεία, οι άλλοι είναι άπλως όδοντό-κρεμες...

Και τώρα να, γιατί μπήκαμε στην... Κοινή Άγορά, κι' άποτελούμε έναν κρικό στην Εύρωπαϊκή Κοινω-τητα, ...αυτές τίς λέξεις σας τίς βρήκα σκόρπιες στίς 76 σελίδες του περιοδικού ΜΟΡΜΩ...

Essex/FRED PERRY/AFTER THE RAIN/ Pa/NIAGHT/PERSI/DON VAN YLIET/ OFF/PATTI SMITH/LICK MY DECALS/ OFF BABY/HORSES/MONA LISA/HISTOIR MER/RADIO ETHIOPIA/FADE IN/SOUND TRACK/ντι Λασσο/RELEASE ETHIOPIUM IS THE GRAUG/A RIOT OF RAU/DIOS/ BIC/COCA COLA/Σαρώ/Τοόρλυ Τάπλιν Μίκυ Μάους/Άΰξενστάϊν/SALVADOR NOVO/ULISES/POEMAS/ESPEJO/NUOVO AMOR/CADLOS OQUEENDO DE AMAT/ Μουνό/Άμάντα/AMANTA/Δίμα/5 MET- ROS DE POEMAS/ELUARD/GERMAIN PAR- DO GARCIA/IBAGUE/Σάν Χοσέ/VOLU- NTAD/LOS JUBILOS ILESOS/LOS CAN- TICOS/PODERIOS/ANTHOLOGIA POETICA LAS VOCES NATURALES/Σαμάνον/ COYOTE/CANYON/PIS-WIS-NA/TOTEM/ PUMA/ALGERON/JAIME DE ANGULO/ PIT RIVER/J.D.A./Έλεανώρα Κίπ- λινγκ/ΜΠΟΛΙΒΑΡ/Λεονάρδος Κοέν/ THE PARTISAN/I HAVE CHANGED MY NA ME SO OFTEN/THAT OBSCURE OBJECT OF DESIRE/AUTO DA FE/ANYWAY/ SINGER/BRUCE LEE/MAGGI/LA ROUTINE VAN DER GRAAF/ALE HOUSE/EDITH PIAF/TIME IN/SAVILLE ROW/CATCE 22 CELL/CELLO/BRIXTON/PHENYL BUTAZO- NE/Λόρδο HARRIS/LARDY/LEERY/RAT/ SEAN/CHRISTIAN MARECHAL/WORMWOOD/ SUSSEX/LIMOGES/CHRISTOFFLE/DESEPT I AM AND DESEPT THEY ALL/I STAY AND I WATCH AS TEARS/SEEM, SEEM, IN THIS DESEPT PLANET/GO BY/ GUERNICA/PICASSO/LOOKING FOR SOM- EONE YEAH/BLACK AND DECKER/BABY- DOLL... και δέν συμμαζεύονται οι λέξεις, οι ξένες.

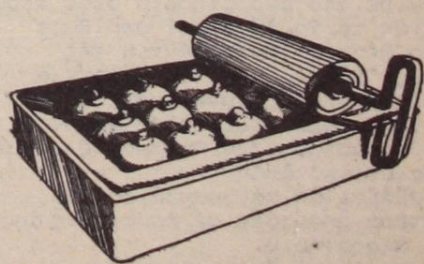
Τήν μόνη έτυμολογία πού μπορώ να φανταστώ για τόν τίτλο του κατά- τά άλλα ενδιαφέροντος αυτού περι- οδικού είναι:

Μορμώλος κεία

— Μορμω-λύκεια
— Μορμωί, πού τέλειωσαν τά λύκεια
— (τέτοια "ξένη" όμως μόρφωση διδάσ- κεται στα λύκεια;...)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

(κεντρική διάθεση του περιοδικού ΜΟΡΜΩ στο POP 11, Σκουφά 15, Άθήνα-Κολωνάκι).

ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΣ...

γραφτά του τίς υπάρχουσες σουρ-
ρεαλιστικές μορφές,τό ντάντα
καί τήν λογική τοῦ παρωχυμένου
ρομαντισμοῦ,ἐνῶ παράλληλα σέ
ἐκτοξεύει σέ ἐπαναστατικές σκέ-
ψεις καί δράσεις γύρω ἀπ'τά προ-
βλήματα τῆς προσωπικῆς σου ἐκ-
φρασης,εἴτε ποιητής εἴσαι,εἴτε
σκηνοθέτης...ἤ ἀκόμα καί τίποτα
ἕνας -δηλαδή- τιποτένιος:

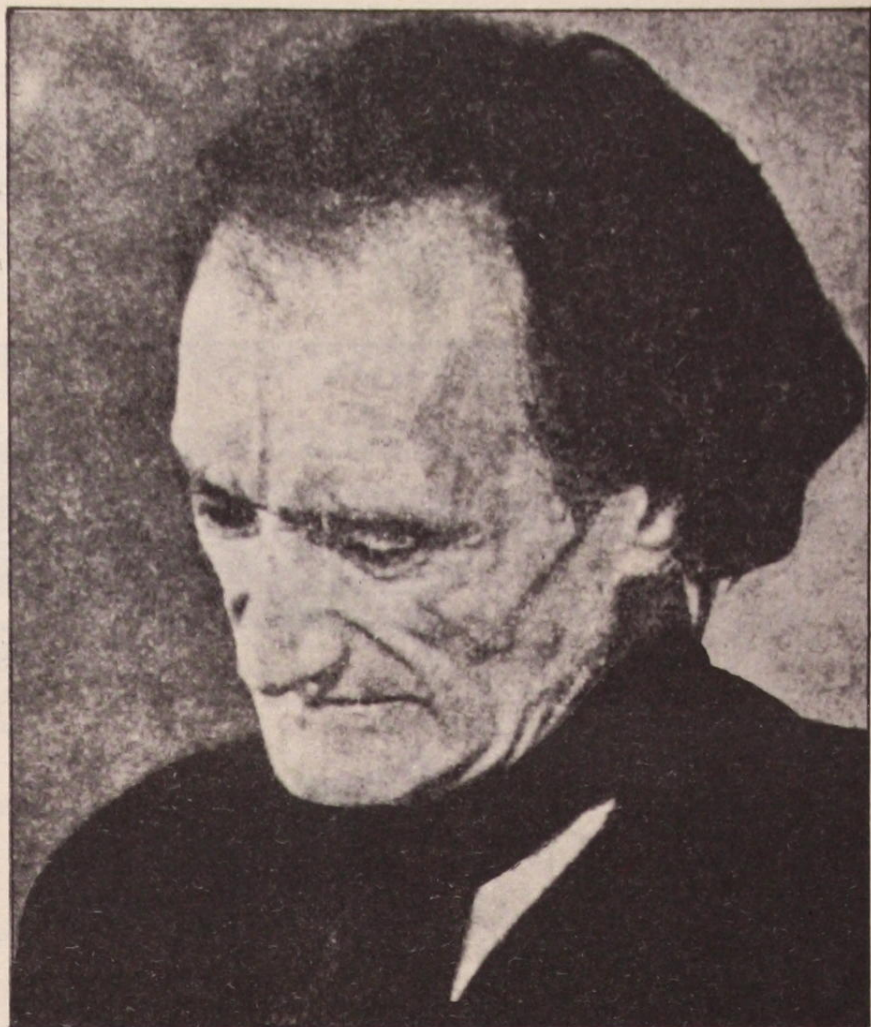
.....
"Όταν ὁ 'Αρτώ βρίσκονταν σ'ένα
δούλο,στή νότια Γαλλία,πληροφο-
ρήθηκε γιά τίς δίκες καί τίς
"ὁμολογίες" τῶν κομισσάρων στή
Σοβιετική Ένωση τοῦ Στάλιν.
Πρῶι-πρῶι,σκαρφάωσε στήν πιά
πολυσύχναστη μάντρα (5 μέτρα
ὕψος) τοῦ δούλου,κι'ἐνῶ ὅλοι
περίμεναν νά...πηδήσει καί νά
δραπετεῦσει, αὐτός κάθησε καβάλα
πάνω στό στηθαῖο τῆς μάντρας
καί σχεδόν ὅλο τό πρωῒνό,φώναζε
πρός τοὺς περ.αστικούς καί τοὺς
περίεργους πού εἶχαν ἐντωμεταξύ
μαζευτεῖ....

— Μὴν ὁμολογεῖτε...
μὴν ὁμολογεῖτε

π ο τ έ :

Αὐτή ἦταν-ἐκτός ἀπ'τά γραπτές
του-μιά ἀπ'τίς "πολιτικές" του
πράξεις... ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

φωτογραφία τοῦ 'Αντονέν 'Αρτώ σέ
ἡλικία 22 χρονῶν.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Κύριε Πρύτανη,

Μέσα στή στενή φυλακή πού ὀνομάζετε "σ κ έ ψ η"
οἱ πνευματικές ἀκτίνες σαπίζουν σάν τό ἀχυρο.

Ἀρκετά γλωσσικά παιγνίδια,συνταχτικά τεχνάσματα
ταχυδατυλουργίες μέ τύπους,χρειάζεται νά βροῦμε
τώρα τό μεγάλο Νόμο τῆς καρδιάς τό Νόμο πού νά
μὴν εἶναι νόμος,φυλακή,ἀλλά ὁδηγός γιά τό Πνεῦμα
χαμένο μέσ τό λαβύρινθο του.Πιό μακριά ἀπ'ὅσο
ἡ ἐπιστήμη θά μπορέσει ποτέ ν'ἀγγίξει,ἐκεῖ πού
οἱ δέσμες τῆς λογικῆς συντρίβονται στά σύννεφα
ὑπάρχει αὐτός ὁ λαβύρινθος κεντρικό σημείο ὅπου
συναντῶνται ὅλες οἱ δυνάμεις τῆς ὑπαρξης, τά
ὑστατα νευρώματα τοῦ Πνεύματος.

Μέσα σ'αὐτόν τό δαίδαλο ἀπό κινάμενα καί πάντα
μετατοπισμένα τείχη,ἔξω ἀπ'ὅλες τίς γνωστές
μορφές τῆς σκέψης,τό Πνεῦμα μας κινεῖται,
κατασκοπεύοντας τά πιό μυστικά κι'αὐθόρμητα
κινήματά του, ἐκεῖνα πού ἔχουν ἀποκαλυπτικό
χαρακτήρα,αὐτό τόν ἀέρα πού ἔρχεται ἀπό ἄλλοῦ
πού πέφτει ἀπ'τόν οὐρανό.

Ὅμως ἡ φυλή τῶν προφητῶν ἔσβυσε. Ἡ Εὐρώπη
κρυσταλλώνεται, γίνεται ἀργά μούμια κάτω ἀπό
τοὺς ἐπιδέσμους τῶν συνόρων της,τῶν ἐργοστασίων
της, τῶν δικαστηρίων της,τῶν πανεπιστημίων της.
Τό Πνεῦμα παγωμένο σπάζει ἀνάμεσα στά σανιδώματα
ὀρυχείου πού σφίγγονται πάνω του.Τό λάθος
βρίσκεται στά μουχλιασμένα σας συστήματα, στή
λογική σας τοῦ δύο καί δύο κάνουν τέσερα,τό λάθος
βρίσκεται σέ σᾶς,Πρυτάνεις,πιασμένους στό δίχτυ
τῶν συλλογισμῶν.Κατασκευάζετε μηχανικούς,
δικαστές,γιατροὺς πού δέν ξέρουν τ'ἀληθινά
μυστήρια τοῦ κορμιοῦ,τοὺς κοσμικούς νόμους τῆς
ὑπαρξης, τυφλοὺς ψευτοσοφοὺς σέ μιά ἄλλη γῆ
μακρινή,φιλοσόφους πού ἰσχυρίζονται ὅτι
θ'ἀναδημιουργήσουν τό Πνεῦμα. Ἡ πιό μικρή πράξη
αὐθόρμητης δημιουργίας εἶναι ἕνας κόσμος πιό
σύνθετος καί πιό ἀποκαλυπτικός ἀπό ὁποιαδήποτε
μεταφυσική.

Ἀφήστε μας λοιπόν,Κύριοι,δέν εἴσατε παρά
σφετεριστές.Μέ ποιό δικαίωμα ἰσχυρίζεσθε ὅτι
μοιράζετε τήν ἔξυπνάδα,ὅτι ἀπονέμετε Πνευματικά
πτυχία;

Δέν ξέρετε τίποτα ἀπό τό Πνεῦμα,ἀγνοεῖτε τίς πιό
κρυμένες καί οὐσιαστικές διακλαδώσεις του,αὐτά
τά ἀπολιθωμένα ἀποτυπώματα τά τόσο κοντινά στίς
ἴδιες τίς πηγές μας,αὐτά τά χνάρια πού κα-
ορθώνουμε μερικές φορές ν'ἀποκαλύπτουμε στά πιό
σκοτεινά κοιτάσματα τοῦ μυαλοῦ μας.

Στό ἴδιο τό ὄνομα τῆς λογικῆς σας,σᾶς λέμε:ἡ ζωή
βρωμοζέχνει Κύριοι.Κυτᾶχτε μιά στιγμή τίς φάτσες
σας,προσέχτε τά προϊόντα σας. Ἀνάμεσα στό
κόσκινο τῶν διπλωμάτων σας,περνᾷ μιά ἀδυνατισμένη
χαμένη νιότη.

Εἴσατε ἡ πληγή ἑνός κόσμου,Κύριοι,καί τόσο τό
καλύτερο γι'αὐτό τόν κοσμο,ἀλλά νά σκέφτεται τόν
ἑαυτό του, λίγο λιγώτερο ἐπικεφαλῆς τῆς ἀνθρω-
πότητας.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΟΚΟΜΕΙΩΝ

Κύριοι,

Ὁ Νόμος καί τά ἔθιμα σᾶς ἔχουν ἐπιτρέψει τό
δικαίωμα νά ἀξιολογεῖτε τόν ἀνθρώπινο νοῦ.

Ὑποτίθεται ὅτι ἀσκεῖτε αὐτή τήν ἀνώτατη τρομερή
ἀρμοδιότητα μέ ὀξυδέρκεια.Δέν θά σᾶς πειράξει
ἀν γελάσουμε. Ἡ εὐπιστία τοῦ πολιτισμένου κόσμου
τῶν λόγιων καί τῶν διευθυντῶν,χορηγεῖ στήν
ψυχιατρική καί ἀπεριόριστη ὑπερφυσική σοφία.
Ἡ περίπτωση τοῦ ἐπαγγέλματός σας ἀποζημιώνεται
μέ μιά προκαταβολική ἀπόφαση.Δέν σκοπεύουμε νά
συζητήσουμε τήν ἐγκυρότητα τῆς ἐπιστήμης σας
ἐδῶ,οὔτε τήν ἀμφισβητούμενη ὑπαρξη τῆς ψυχα-
σθένειας, Ἀλλά γιά τίς ἑκατό ὑποτιθέμενες
παθογενετικές διαγνώσεις,ὅπου γίνεται συνέχεια
σύγκριση ἀνάμεσα στό νοῦ καί τήν ὕλη,γιά τίς
ἑκατό ταξινομήσεις ἀπ'τίς ὁποῖες μόνο οἱ πιό
ἀσαφεῖς καί ἀόριστες χρησιμοποιοῦνται ἀκόμα.
Πόσες ἀξιοθαύμαστες προσπάθειες ἔχουν γίνει γιά
νά πλησιάσετε τόν κόσμο τοῦ νοῦ,ὅπου ζοῦν τόσοι
πολλοί ἀπ'τούς φυλακισμένους σας;Γιά παράδειγμα
γιά πόσους ἀπό σᾶς τά ὄνειρα καί οἱ εἰκόνες πού
καταδιώκουν τό σχιζοφρενὴ εἶναι κάτι παραπάνω
ἀπό ἀκατανόητες ἀρθρώσεις.

Δέν μᾶς ξαφνιάζει τό γεγονός πῶς εἴστε ἀντάξιοι
ἑνός ἔργου γιά τό ὅποιο λίγοι εἶναι ἔτοιμοι ἀπό
πρίν. Ἀλλά διαμαρτυρόμαστε ἐπίμονα ἐνάντια στό
δικαίωμα πού παίρνουν ὀρισμένα άτομα,στενόμυαλα
ἢ ὄχι,νά ἐπικυρώνουν τίς ἐρευνές τους στόν τομέα
τοῦ νοῦ μέ ποινές ἰσόβιας φυλάκισης.

Καί τί φυλάκισης; Ὅλοι ξέρουμε-ὄχι,δέν εἶναι
ἀρκετά γνωστό-πῶς τά δούλα,ἐκτός ἀπ'τό ὅτι
ἀπέχουν πολύ ἀπ'τά δούλα,εἶναι φριχτές φυλακές,
ὅπου οἱ τρόφιμοι παρέχουν ἐλεύθερη καί χρησιμο-
ποιήσιμη ἐργατική δύναμη καί ἡ βαναυσότητα εἶναι
ὁ κανόνας καί ὅλα αὐτά τά ἀνεχόμαστε. Τό ψυχια-
τρεῖο μέ τό κάλυμα τῆς ἐπιστήμης καί τῆς δικαιο-
σύνης,εἶναι παρόμοιο μ'ένα στρατόπεδο μιά
φυλακή,ἡ μιά ἀποικία σκλάβων.

Δέν θ'ἀναφέρουμε τό θέμα τῆς αὐθαίρετης φυλάκισης
Ἐτσι δέν θά μπεῖτε στόν κόπο νά δώσετε βιαστικές
διαψεύσεις. Ἀλλά δηλώνουμε κατηγορηματικά πῶς
πολλοί ἀπ'τούς τρόφιμούς σας,οἱ "ἐπίσημα"
τρελλοί, ἔχουν φυλακιστεῖ αὐθαίρετα.Διαμαρτυρό-
μαστε ἐνάντια σ'ὁποιαδήποτε παρέμβαση πού
ἐμποδίζει τήν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τοῦ ντελίριου.

Εἶναι τόσο νόμιμο,τόσο λογικό ὅσο ὁποιαδήποτε
ἀλληλουχία ἀνθρώπινων ἰδεῶν ἢ πράξεων.

Ἡ καταστολή τῶν ἀντι-κοινωνικῶν ἀντιδράσεων
εἶναι τόσο χιμαιρική ὅσο κατὰ κανόνα ἀπαράδεκτη.
Ὅλες οἱ ἀτομικές πράξεις(ἐνέργειες) εἶναι ἀντι-
κοινωνικές.Οἱ τρελλοί εἶναι,πάνω ἀπ'ὅλους, τά
θύματα τῆς κοινωνικῆς δικτατορίας.Στό ὄνομα τῆς
ἀτομικότητας πού ἀνήκει εἰδικά στόν ἀνθρωπο,
ἀπαίτοῦμε τήν ἀπελευθέρωση αὐτῶν τῶν ἀτόμων πού
ἔχουν καταδικαστεῖ γιά σύνεση.Γιατί σᾶς λέμε πῶς
δέν ὑπάρχουν νόμοι ἀρκετά ἰσχυροί γιά νά
φυλακίσουν κάθε σκεπτόμενο καί δραστήριο ἀνθρωπο.
Χωρίς νά τονίσουμε τήν τέλεια ἐμπνευσμένη φύση
τῶν ἐκδηλώσεων ὀρισμένων τρελλῶν, στό βαθμό πού
μποροῦμε νά τίς ἐχτιμάμε, ἐπικυρώνουμε ἀπλά τό
ὅτι ἡ δικιά τους ἐννοια τῆς πραγματικότητας
εἶναι ἀπολύτως ἐγκυρη, ὅπως κι ὅλες οἱ ἐνέργειες
πού ἀπορρέουν ἀπ'αὐτήν.

Προσπαθεῖστε νά τό θυμηθεῖτε αὐτό αὔριο τό πρωῒ
στήν ἐπιθεώρηση,ὅταν,δίχως νά γνωρίζετε τή
γλώσσα τους,θά δοκιμάσετε νά συζητήσετε μ'αὐτά
τά άτομα ἀπ'τά ὁποῖα ὑπερέχετε σ'ένα σημείο -
κι αὐτό πρέπει νά τό παραδεχεῖτε-στή δύναμη
(ἐξουσία).

Μετάφραση Μάγδα Χαλκικιά.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ

ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

★ Πολλά γράμματα λάβαμε για το αφιέρωμα στον Ράιχ.

★ Ένας μάλιστα ο Δημήτρης Κρητικός (;) μας ζητάει διάφορες διευκρινήσεις σχετικά με τα "Ιδρύματα Ράιχ" λησιμονώντας να γράψει τη δική του διεύθυνση.

★ Το άλλο-σατυρικό περιοδικό ΠΟΝΤΙΚΙ, είναι ότι το ΕΜΠΡΟΣ, για τους φιλο-αριστρους αναγνώστες του...

★ Οι άνεργατοι συντάκτες δεν μιμήθηκαν το ΕΜΠΡΟΣ τουλάχιστον στην τσόντα...

★ Ο "Εθνικός" Ύμνος ενώ από το Γάμα Πρόγραμμα τραγουδιέται (σκέψου δίδεται) από χωριά σε στυλ επωρχιακού κουρείου, ο Δωνίδας Κύρκος, παρατηρεί ότι θα έπρεπε να τραγουδιέται— ακόμα και στο Γάμα Πρόγραμμα— από μαντράχλους του Εὐαγγέλου 'Αβέρωφ, ή από θλιμμένους χαροεξουσιαστές της εσωτερικής άριστερας.

★ ΟΘΟΝΗ, (ποιό κοδόνι την εκδίδει;). Πάλι ο προλεταριακός διανοουμενισμός του τύπου Σύγχρονος Κινηματογράφος, στην κοθονη, μίς από στασιοποιεί με ερμηνευτικό Μπρεχτικό τρόπο, όπου από πίσω κρύβεται το πνεύμα του καθαρομαρξιστικοχερίτη Βασίλη Ραφαηλίδη, παρ' όλο που δεν υπάρχουν κείμενά του.

★ ΤΣΟΝΤΑ, άλλη πάλι τσόντα κουλτούρας. Αναδημοσιεύει κείμενα του πρώην ΣΥΓΓΡΟΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ και συν εργάζεται με τους μικρομαρξισμένους του Προοδευτικ. Κινηματογράφου, που λόγω Τιέν Χουάο Πίνγκ, και δυτικοποίησης της Κίνας, έχουν πέσει πολλά χρήματα κ.λ.π.

★ Επί τέλους, μετά από μία πολύμηνη σιωπή μ ι λ η σ α ν και οι εκδότες από το Ραδιόφωνο...

★ Ο Θανάσης Καστανιώτης είπε ότι εάν του πάω εγώ ένα βιβλίο μου για έκδοση και του πάει και ο Δημήτρης Χατζής, θα προτιμήσει να εκδώσει του Χατζή... Μου θυμίζει τον γάϊδαρο που όταν του βάζουνε δυο δεμάτια σανό, άρχίζει να τρώει το πιο πολύ...

★ Ο Λαός τιμωρεί... Κανένας δεν επισημαίνεται την 156ραχη έκδοση βιβλίου της Κηφισιάς....

★ Τα ποιήματα του Χάνς Μάγκνους "Εντοσεμέρκερ" που κυκλοφορούν απ' τις εκδόσεις "γράμματα", παρουσιάζουν ενδιαφέρον για κάθε αυτόνομο αγωνιστή...

★ Ένας άλλος αγωνιστής Γερμανός, που βρίσκεται λευκά μελιά, ποιητής: Peter Paul Zahl, έχει γράψει πο-

λύ δυνατά ποιήματα, που έ- πρόκειται να εκδοθούν απ' τις εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ σε μετάφραση Θεόδωρου Φραγκόπουλου...

★ ...καθυστέρουν όμως λόγω πληροκρίας, ότι είναι κατάδικος για φόνο αστυνομικών γερμανών σε διαδήλωση, κι 'έτσι ο πλανημένος μεταφραστής Φραγκόπουλος,

έπρεπε ν' άσχοληθούν με διάφορους αγωνιστές που γράφουν....

★ Για 90 κοινότητες θα αγοράσει βιβλία το κράτος, για τις βιβλιοθήκες τους... Ποιά βιβλία όμως; Να μερικά απ' αυτά...

★ Τσελεμεντές: Μαγειρική-Ζαχαροπλαστική...

★ Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος του Σκώτ Γουώλτερ...

και η άριστεροεκδότρια Νανά Καλλιανέση θα περιμένουν να επιδεινωθούν οι σχέσεις μας με τη Δυτική Γερμανία... για να τα εκδώσουν...

★ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ, ένα περιοδικό που εκδίδει φωνηκός (μιλάει απ' το Γάμα Πρόγραμμα, κι 'έχει "καλή" φωνή) ποιητής Κώστας Μαυρουδής στο τεύχος Νο 2, έχει τρία ποιήματα του Peter-Paul Zahl, μαζί με ένα συντομωμένο βιογραφικό...

★ Μερικοί μεταφραστές, όπως ο Γιώργος Καραβασίλης, βλέπε μεταφράσεις ΕΛΥΑΡ στις εκδόσεις Σηπλιώτη, θα

★ Τό "Άξιον Έστί" του 'Οδυσσέα Έλύτη...

★ Ούϊν. Ταύριλ: Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος...

★ Σεφέρης: Άπαντα... και πολλά άλλα έθναφελή, από μεγαλοεκδότες...

★ Κανένα βιβλίο, ψυχολογίας. Κανένα Οικολογικό. Κανένα εκλαϊκευμένο δοκίμιο... και τέλος κ α ν έ ν α πολιτικό...

★ Πού είναι ο Σύλλογος Έκδοτων Βιβλιοπωλών...

...μιλάει απ' το Ραδιόφωνο. Δίνει συνεντεύξεις για ν' άκούγεται η φράση φωνή του κ. Βαγγέλη Λάζου, που μόλις έκανε λεφτά έγινε... Εὐάγγε-

λος Λάζος

★ Η ύμνο-παιδεία παίρνει και δίνει... άκούσιμος άναγνώστης μας ζητάει να του πούμε, όλους τους συγγραφείς της Σχολής Μονάχου, και σε ποιές "καλές" μεταφράσεις υπάρχουν στην 'Ελλάδα. Σημ. Κατοικεί στον Βύρωνα 'Αθηνών και θέλει τις πληροκρίες... έτιματζίδικες!

★ Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ, πολιορκήθηκε από τον πανουκλιασμένο εκδότη και ποιητή Άντωνη Φωσιέρη. Έκτός από το ότι την ανέλαβε έκδοτικά και φαίνεται για να μνή τον πληρώσουν, άπαράσιον να τον παρουσιάσουν... σαν μεγάλο ποιητή και σαν κάποιον πρόσωπο...

★ Στην Θεσσαλονίκη βρίσκει κανείς τεύχη μας, στα βιβλιοπωλεία: Ραγιά, Κοτζιά και PRESS. 'λα στην όδο Τσιμισκή, καθώς και στο Πανεπιστήμιο, αλλά τώρα για το καλοκαίρι, πιό σίγουρα στην όδο Τσιμισκή...

★ Η ληστεία για όποιον θέλει ν' αγοράσει το βιβλιόρακι με τους στίχους στ' άγγλικά των Doors-jim Morrison συνεχίζεται...

★ Ο εκδότης, παρ' όλο που έβγαλε και δεύτερη έκδοση έξασχολούθει και το πουλάει στην ληστρική τιμή των 50 δραχμών. Πίσω άπάτες....

★ Τα ταχυδρομικά κόμιστρα που άνέβηκαν λόγω "κοινής αγοράς" μέχρι 250%, μίς δημιουργούν προβλήματα, στις άποστολές των συνδρομητών στο έξωτερικό... Προσπαθούμε ν' άπαφύγουμε... άναπροσαρμογή στη συνδρομή...

★ Στο πανόφριβο, πανκράτο αλλά και πάντα κολογλυκισόρι των κατεστημένων, περιοδικό ΣΗΜΑ, τεύχος 22, υπάρχει μία παρουσίαση κάπως πιό ολοκληρωμένη του ζωγράφου ΜΟΡΑΛΗ, που τελευταία τον είδαμε... άγριαλιά με τον Πρόεδρο Τσάτσου...

★ Τό ΣΗΜΑ τό εκδόθηκε ακόμα και ο 'Ανδρέας Μπελεζίνης...

★ Τό αφιέρω μα στον Νίκο Καρούζο, τον ποιητή πολύ ενδιαφέρον, όμως η τιμή του δραχμές 300, τό άνεβάξει στα ύψηλά διαμερίσματα του Κολωνακίου....

★ Συγληντικώς ο πρόλογος Νο 73 του Νίκου Παπαδάκη, έκδοτη του ΣΗΜΑτος...

★ Στο έπόμενο τεύχος μετά από τό είδικό ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΗ που θα περιέχει μία ενδιαφέρουσα και χρήσιμη έκληψη, θα δημοσιεύσουμε μία μπροσούρα ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ... της ΟΜΑΔΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ...

★ Τώρα... άντισταθείτε...